

חלק שני

ספר תורת השלמים

הוא ביאור נפלא ונחמד על השלחן ערוך מכלות נדס וגם קונטרס הפיקוח במלפול טעום וארוך על דיני כפיקא וס'ם סתבר כגלון בעל שפתי כהן ומשאר גדולי פוסקים ראשונים ואחרונים זאת ועוד אחרת אחס שאלות ומשונות נכבדות ומשונות אש לכנס סגונים כחרכוס בראיוס כרוורוס אשר חנר כרכ בעל סמחבר מנחה יעקב :

דברי המחבר

אמר הקטן והצעיר הנה כבר כתבתי בהקדמתי לחלק ראשון סבת התעוררת החכור הזה ומשפט הספר ומעשהו אם אמרתי לחזור ולשנותה על פני כל העם אבד ועתה שפתי לא אכלא יביע ויכרו בקיצור מן הדברים הצריכים לחלק זה יען שראה ראיתי שתי ראיות אחד שכלל ספר תורת השלמים נדפס לבסוף הש"ע מהלכות נדה והוא א' מן הדברים שנעשה ברצון חכמים שנמשכו בזה אחר תורת הבית להרשב"א ושערי דורא שכולם חכרו הלכות נדה למאכלות אסורות ולהיות שהלכות נדה הוא א' מן הלכות חמורות להבדיל ולהורות והש"ע אמרתי אסורות טהורות מאד קצרות ורוב עניי המעיינים בו מסויה ע"כ אמרתי לפקח עינים עורות ולבאר לפרש עד מקום שידי יד כחה מנעה בראיות ברורות גם ראיתי שכלל כלל וכלל מחורת השמא א' מהן לא נעדר אשר לא ידבר בו מרין ספק דרבנן וס'ם דאורייתא וכבר אסף וקבץ בחריפות ובקיאות הגאון בעל השפתי כהן בספרו ליד כסימק' כל דיני ספיקות באריות וקצרות אמרתי לחבר ג"כ קיצר דיני ספיקות שלו לספר זה ומה שעלחה במצורתי לפיקט שכלי לפרש או להשיב על דבריו בראיות מש"ס ופוסקים ראשונים ואחרונים גם יאמתי ללקוט שושנים מפוסקים חדשים וגם ישנים אשר עדין לא הוכא כדכתיב הש"ך ועל ידיו זה היה ספר החזרת השמא בהכלית השלימות ועל כן קראתי שמו **תורת השלמים** יחדיו יהיו חמשים ומצורף לזה איזה שאלות וספיקות שנשאלו ממני הקטן להשכית מדינים ולהשקט קטשות וגדול השלום וכראיתא ברכה פ' צו שכל הדברים חותמן בשלום בקרבנות זאת תורת החמא ולמנחה ולשלמים ולפי שיש בה מינים הרבה לכך **תורת השלמים** באחרונה יהי רצון שנוכה לרגלי המבשר משמיע שלום אמן :

בפולנא

לפרש האם מרס השמא וסמחוס ושלמים לפיק

החת ממשלה אדונינו דקסר האדיר החסיד אויסא פריסומליושע דערוואונושע וחלקי האמידאר אימפערטאר **אלעקסנדר פאולוויין** סאמיע דארוישע אויסע ראביע האמידאר אויסע מלעכטיושע יר"ה :

ממנו כגון לפסיד כדכתיב: 'אין כהנס נאמן ויותר משא' עד אחד כן מברא' ומדברי 'הראש' בפ' 'במד' עכ"ל וכ"ל ברב ד"מ וכן מוכרח ללא תקשה בדברי מור"ם והמחבר הסדיר לדפוס פק מור"ם דכהנס נאמן וכס"ג פסק במהמנח ברא"ם סי' י"ו כע"ז 'א' וכוז כדעת 'הראש' בשם הרמב"ם בפ' כשנות בעדות וברא"ם סי' מ' וכוז ע"ש 'א' פסק כדלוי: אלא כדעת הרמב"ם רק א"ס נאמנות אם לא שיש עדים המכחישים אותם וכס"ג תקשה בדברי 'הראש' ענינו אסדדי דכשבוטות פסק כדעת הרמב"ם ונפ' 'במדרי' כי 'השם' לתקנת אלה ודאי דוק לענין נאפקותי' כדבר' אין כהנס נבר נאמן וכמ"ס 'הראש' ס' סדרי' וכו' ומלת' 'א' למסכת' ודחרי' וק"ס עמוד' נגד א' אלא לרי' שיש עדים כע"ז ונפ' לענין אסדדי ענינם אסדדי' בפ' ברא"ם

מזכיר להחכם נאמן אף שראיתי בשבועות סדר בסי' ט"ו שמחמקת קטן
בדברי הרא"ש פ' סמדר גס לענין הכאיסור אם כיא נאמנות או לא ועל
יוראם שטו דמח ברא"ש דלויס נאמנות לענין איסור דלילי' יסיד דברי
הרא"ש פקדונים להדיא וגם סדר מורכח בדברי המחבר וסבר עלמו
וגמ' וזבולק מחוקק בסי' ט"ז פ"ק ד' ס' כ"א כרגש בחילוק זה על קס
מקשה שם דברי הסהדי ומתמים שם על המחבר ולפי מ"ש לא קם
מירי וגם קסס לדבריו אמאי לא הקשה שם דברי המחבר גופים אסדרו
ממ' י"ז כע"ז ח' חלל בחמת דברי הרא"ש ובמחבר ברורים כמ"ש דוק
ובתח סדר בשבועות בסי' ט"ו דלענין אסור דרבני' דלילי' החכם כראשון
נאמן וסוף נגד משמעת דבר כל דסלי כמתיים דרבנן במחבר בסי' ק"ץ
וענין כללו מ"ש פ"ח ס"א (ד' ט') (טפסע מ' יוס ועיין כמ"ש מ"ק פ"ח
ד' א' ו' ימים דלופים פס כלילוס חס' כמ' יוס ע"ש ועיין בשבועות
מכר"מ מלובלין ס' ב' : (ד') וזבול כסעניס אסור ביין וגשר לנחורס
ואם דסיניו סילוס סלפני יוס בפסעניס דסוף נקרא ליל כסעניס כי סיוס
סולר אחרי סילוס אכן ראויים במכרס"ל כסוף וחס סנו מ"י י"א ח"י
סס ססגו סס' נסח' שסין סולין סולין בסר ב"ס' כסענין סו ו' סיוס
סולין סס' סיל' נסח' יוס ססוף סיל ג' וסוף קסס כסו מיסוס סס' ססוסין
נגד חסני כסלמוד סלסיל סולר ססר סיוס (ע"ש סמחיק ליוסן ססס
לסכסן וסריו דסוקים וססוסים וסוף נגד סססוף ולי יורס כססס סססוס
דסא ח'סא סס כסולין ד' פ"ג דבדקס"ל סילסיל סולר ססר ס' וס' זס'
סססא כססוק ססעניס ד' פ"ג ססס"ל ססס' כסססין כססוק קרסן קלי קולי'
ס' סיוס סולין סילסיל סלפני ע"ש סססרס' כסססין וסיוס' דס"י סססענין
רסיו לנססו למסן דלסס' סל' יסכל סר וס' יסכס יין לפני סעניס'ס לססר
ססעניס וס' כיון סס"ס דלסרו ססססריו סיויו ססני ססעניס וידוס סלס'
סססריו סלס' ססיוס סולין ססר וססס' יין לפני ססעניס וסלסר סססעניס
על' ועיין כס"ח בסי' סקל"ח ססס"ס : (ע"ל) פסרס כל יין כססין
ענין כסססי ססס"ס ס' ס' דסס"ל דסס"ל קין זס חלל ססב כסססו
כס"ח ס' סליו סססב סר כסיוסר יוסר סיון יוס לנססו ע"ש :

[illegible]

הנה ויחלל פחד ורומח על העבירה כהל' לידו ולא יסמוך עליה רק יסמוך
על רגליו וידיו שלא יהנה ממנה ואם פירש ממנה בקדשו ובסוגו שלא ידע
שסמוך (פרוש ממנה) (ב) ימנעו מ' יום ואין צריכין להיות רגופין רק כל
שבוע ב' ימים כמו ב' ה' (י) וכלל המעשים אמור ביין וכשר ואם לא יוכל
להקטע (יא) יפרש כל יום בממון שימן לזדקק כפי ערך ממון שיש לו
עשר יתן ויזר קצת מעט ויש להחמיר בחשבונם וכל המרבה לשוב וזוהי היא לו
ואתה חונה צריכה כפרה אם שגשג שלא בשעה וסמך ומנאל אחר התקשים
דס' אפי' נמא על עד שלו מקרי איום אפי' בדקק חתלה ארץ צריכין כפרה
לא הוא ולא היא :

קמו דין בריקת אשה בין לפני השמש בין לאחר השמש : ובי
ה' סעיפים :

אשה שיש לה וסת קבוע אינה צריכה בדיקה כלל לא לפני
השמיש ולא לאחר השמיש ואדרב' (א) אין לה לבדוק כפי
בעלה בשעת השמיש כדי שלא יהא לבו נוקפו והרמב"ם ז"ל מצריך
לבדוק אחר השמיש היא בער א' והוא בער אחד לראות בהם שמה
ראתה דם בשעת השמיש ולדעתו הצנועות בודקות עצמן אף קודם
השמיש :

הנה : וספירה חלשונה היא עיקר וכן והנה :

ב אם אין לה וסח קבוע (ב' ג') פעמים הראשונים צריכ' לברוק קודם תשמיש ואחר תשמיש הוא בעד שלו והוא בעד שלה ואם היווקה ג' פעמים שאינה ר' אהר' ס' פלגת תשמיש שוב אינה צריכה בריקה כלל לא לפני תשמיש ולא לאחר תשמיש והלרמ"ס והרא"ש כל זמן (ג') שאין לה וסח צריכה בריקה לעולם קודם תשמיש ואחר תשמיש והרמ"ס מצריך גם הבעל לברוק עצמו אחר תשמיש :

ה וְאִין לְרִיבִין לְבָרוּךְ עֲמָם אַחֵר כֹּל חֲמִישׁ עָשׂוֹן צִלְלוֹ חֲמֵשׁ אֲלֹהִים
ק מִקִּינֵן עֲמָלָא בְּזֵל הֵילֵךְ בְּעַד וְהִמָּחַר לְרִיבִין בְּרִיקָא וְהָם קִנְיָה דִּם מִמָּה
נ קִנְיָה עֲמָלָא בְּזֵל וְאִכְסֵה לֹא מִשָּׁמַע דֵּם בְּחִדְקוֹן עֲמָלָא וְאִין לֹא וְסָא
ד אֲשֶׁה שְׂאִינִי רִוּחָא בְּפִתּוֹחֵי מִדְּ יוֹמִים אֲחֵר מְכֻבֵּלִתִּי אֲבָל לֵאמֹר
ה יְיָ יוֹמִים אֵין לָהּ קִבְעָ עַד יְיָ יוֹם דִּינָה בְּרִין אֲשֶׁה שׂוֹי לֹה לְהַסָּה
י יֵשׁ לְאַרְסָּ לְהַנִּיחַ אֵת אֲשֶׁר שְׂחָבְרִין בְּעַד שְׁלוֹ מִתּוֹךְ שְׂנֵאמַנְתָּ
ל עַל שְׂלָחָא נִגְמַנְטָה עַל שְׁלוֹ
א אֲמַר רַחֲמֵה דְּמִמָּחַת חֲשִׁישׁ גִּי' רְצוּפִים אֲמֹרָה לְשִׁמְשׁ
ה לַעֲלֵם עִם אִיתוּ בַּעַל יוֹחֲבָא בְּסִי' שְׂאחֵר זֶה

קמו דיני אשה הרואה דם מחמת השמש : ובו י"ד סעיפים :

אשה שראתה דם מחמת השמוש מיד (א) בכדי שחושש
ידה לתחת הכר או לתחת הכסת ותטול עד לבדוק בו ותקנה
עצמה (ב) משמשה ג' פעמים אם בכל :

[illegible]

קפו א כדדי שמיטת ידע לחתם ככר כן כוללם במחבר ב"ב
מן המסע בלשון המשנה דפ' כל כלי וכו' באר"י לפר
בשיעור שער ל' מהמה ל'א מחזקין ברוחם מחמת שמשים ואין לומר
דלא חסיקנה לרב אשי בקוביא ע"ל לנלח כרב כ"ב בלשון כטו וכו' וכו' וכו'
מיוצו שמים מאוד ורעתי חלל מ"ס דענת הרמב"ם דרבינו ששלת יוס
בכריות פ' ספק אכלה דלינה מחויב חשם כלי חלל למאן דלא בעי חסי
שמי חמיות דוקא דלף דמלשון הרמב"ם כפי השמות כ"ב ל' כלי
במשניות מיום על סדרך שמיכור בכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
בכרית טעור וסמ"א א"ל לאמין כל וגם בלאו כפי חלל נגד משמתי
ידי דכסו' ופייעמו סוכר' דכלמא כרב אשי דאיד' ואיד' חד שיעור
לסד' דברי רב אשי למקם בלכס ואף דכ"ס חסיקנה לרב אשי בקוביא
בפרטות דקושיא שש"ס א"י אינו קושיא חזקת כ"ל ע"ל בוספסת וכו'
פוסקים ודוק : ב משמט שש"ס פעמים דרבינו ע"ל ד"ר כ"ב פ"ר פ"ר
בלשון לסד' וכתב ח"ל מ' שש"ס דם בבעת שמשים כרי ומוחית
דס כרי ו אסורס לשמט וכו' אבל טעור וכמחבר שבעמיו לשון שש"ס כ"ל
דארי לשמטיין בכל מקום לשון הרמב"ם וכו' ומעיקר לשון ש"ס משמט
מ"ב כבב כן לסד' וז"ל ועוד פתין ומדני כן ללא נחוש אליה לרואם
ורואם ד מחמת שמשים משמט פעם ראוונס שנים ושלשים מלאושי
קמני נשאת ורואם ד מחמת שמשים משמט פעם ראוונס שנים ושלשים
ואע"פ שזין לש וכת ע"ל ובאמת הראב"ד חז"ל לשמטו למקם שם דלס
שמשים דלינה חשט לרואם מחמת שמשים כל כילא דלינה ריעותא על
ופת גריבס בדקיס אחר שמשים דארישין לרואם מחמת שמשים על כן פסק

0%

[illegible]

ה (זו) אם יש מכה באותו מקום (זו) חולין בדם מכה :
(ז) ואם דם מכה משונה מדם ראיתה אינה חולה בדם
מכה :

הנה וכל זה באשה ש' לה ומה קבוע ואז יכולים לנהוג שלא בשעה ומה
במכה: (א) א' ע'פ: (ט) שאינה יודעת בודאי שמכה מ'יאה
דס: (ב) וכן אין לה ומה קבוע והוא ספק אם ס' ב' דא' המקור
או מן הזרדים חליץ במכה ומה ספק מ'יאה: (כא) ספק מן הזרדים או
מ' המקור ומה? מן המקור שמה הוא המכה אבל אם ידוע שז' מן המקור
א'ע"פ ש' לה מכה במקור אינה חולה במכה אם אין לה ומה קבוע אלא א"כ
יודעת בודאי: (בב) שמכה מ'יאה דס' ומ' בשעה ומה אז מ' יוס' ל'
יוס: (בג) אינה חולה במכה: (כד) א"כ לא תימא לעולם ובכחמים
חולה בה בכל ענין

באמנת אשה לומר מכה יש לי באותו מקום שהם יוצא ממנה
הנה (בה) וקולס אומרם ביני לשלידס זה על מה המקור נאמנת ומתורס:
אם לא זמן שהיו בודקים בכל החורים והסדקים אינה מוצאה
חמסים כל אם בשוקת אחד בצדדים : (ב ו) יש להלות שטמכה
שכאות צד בא וכל שכן אם מרגש בשעת בדיקה בשבועת בצד
המקום ההוא כואב לח קצה ובשאר חורין וסדקים אינה מרגשת
כאב כלל :

ח אִם תִּרְצֶה לַחֲתֻמָּאוֹת צִדִּיק שִׁיחָא קֻדְם שְׁתַּחֲוֹק אַבְל לֹאֲחֵר
שְׁתַּחֲוֹק: (כז) יֵשׁ מִסְתַּפְּקִים אִם מוֹתֵר לִכְמוֹךְ עַל הַרְפּוּא'
לְשֵׁם אֲחִיכ' וְשֵׁם שְׁמַתִּיר אִם אִמֵּר לֵה רוּפֵא יִשְׂרָאֵל נִתְרַפְּאִית
וְאִם תִּרְאֶה הָאִשָּׁה שֶׁפֶסֶק דָּם וְסַחַת רֹאדֵיתֶיהָ ע"י הַרְפּוּא וְיִכְבֵּר
שְׁתוּעֵיוֹל יֵשׁ לִסְמֵךְ אֵל עַל הַשְּׁבָרִים:

הפחיתות פחאים ונפל ממנה חרדת דם נהרפאה ומותרת
לבעלה ואם חורה וראתה מחמת השמש אפי' פעם אחת
בידוע שלא נהרפאת וכזמן הזה: (בכ) אין סתירין ע"י רפואה
וזו ומהו אין מציאות אחת מבעלה אחר רפואה: זו עד שחבעל
יתחורר לקבלה רנ"ז ע"ס:

ה' הראוה דם שנתה תשמיש מותרת לשמש פעם שניה כשהמה
מיהו מיחש חיישנן דאחא וימנא אחר ראייתה כגון אם ראה
פעם אחת או פעמים: (בט) כליל (שני) של מבילתה כשהגיע
מבילה אחרת ליל (שני) של מבילתה (זכיה לפדו) וא"צ לפרוש
ליל (שני) של מבילתה שלושה דבל מידי דלא קבעה וסת לא
חייש אלא כהרא וימנא :

פגה ואם רחמה ג'ס כל פעם : (ל) כביאה ראשונה שאחר עבילה
אסורה לבעלה באלו רחמה ג'ס רזופים שהרי א"ל לה לעבול
ולשמש

וְנִמְצָא לְעִיל בְּסִי יֵאָזֶ׃ (כ ב) שִׁמְכֶם מוֹצִיאֵם דֵּם אֵעִי שְׁאִיל־מִרְגָּם
שִׁמְכֶם מוֹצִיאֵם דֵּם מִיָּם אֵם יֵאָזֶ׃ מִכֶּם שְׁרִיגִין נָשִׁים אַחֲרוֹת לְרִאשׁוֹת דֵּם
לִישָׁב שְׂעֵנֶה נְקִיִּים אָחֵל וְדֹלֵל דְּלֵאֵל מַחְזִיקִין בְּרוּחַת מַחֲמֵם שִׁמְשֵׁי בִּשְׁבָרוֹ
עַל־מֶדֶם אֵם בָּזֵא מִכֶּם אֵשׁ׃ בְּשֵׁם וּמִכֶּה עֲשׂוֹרִם וְאִינִים עֲמֹא־אֵלֵךְ׃
כֵּן מוֹצִיאֵם חֶרֶב בְּדָמֵי סִיָּם קִרְיָא מִשְׁכֻּבִּים מִכְרִי׃ בְּמִיתוֹת כִּי־ם אָחֵל בְּאִמָּם
וְכִי־ן שִׁמָּה גַם הָאֵשׁ׃ בְּאִמָּתוֹת כְּשִׁאוֹמֶרֶת שׁוֹדֵלֵי לֵה דִהֲוִי דֵּם לֹא קִלְמִי
לְחִשְׁמוֹת לְיֹמֶר דְּלֵאֵל אִתִּי מִן מִקְדָּו עַל־כִּי שִׁמְכִרְוִי עֲמִלּוֹ מִשְׁכָּפִי
מִכְרִי׃ עֲלָמָה אֵם בְּזֹחוֹת שְׂכֻבִּים מִיָּם מִשְׁכָּפִי בְּזֵם מוֹטֵס דְּלֹאֵל הָאֵשׁ־ס
וְכֵן לֵאֲמֹר מוֹכֵחַ בְּסִי דְקִמְיִי לְחִשְׁמוֹת מִיָּמֶם לְיֹמֶר מִכֶּם יֵי וְלֹא קִלְמִי׃
יֵשׁ לְמַחְזֵק עֲלִים וְעַמִּים לְעִיל סִיָּה יֵד׃ (כ ב) יֵשׁ לְתִלּוֹת שִׁמְכֵי שְׁבָרוֹתוֹ
עֲשׂוֹרֵה׃ בְּסִי מִיָּם וְכֵן מוֹצֵרֵם וּמִשְׁמַע מִכְסִּימוֹת לֶשֶׁן בְּמַחְבֵּר וְכִי־סֵי־סֵי־סֵי
אִין לְתִלּוֹת בְּמַכֵּה אֵם יֵשׁ וְכֵם וְכִי־ן שֵׁלֵל בְּשֵׁמֶם וּכְסֵם וּכְסֵם אִתִּי
קוֹדֶם שִׁמְחִיקוֹת וְנִסְתַּלֵּשׁ יִמְלֹם אֵשׁ אֵלֵךְ לְשִׁמְכֵי עֲלִיו אֵלֵךְלֵאֲמֹר אֲנִי־סֵי־סֵי־סֵי
בְּסִי־סֵי־סֵי מִיָּמוֹת שְׂכֻבֵּה בְּכִי׃ (כ ב) מִיָּמֶיךָ לְכֹלֵם לְכֹלֵם אִי לְעֲשׂוֹת רִשְׁוֹתֵי
(מַחְזִיר) אֲוֹסֶה לִישָׁבֵה אֵלֵךְ אֵלֵךְ עֲשֵׂם קִרְוֹתֵי יֵשׁ בְּעוֹד׃ חֲתָה בְּעֵלֶה אֵלֵךְ
שִׁמְשֵׁי דֹאבְעֵל שִׁמְגֶרֶם׃ מִמֶּנּוּ בְּשִׁבְלֵי אֵם קִלְמִי דִּין מַחְזִירִין אֲוֹסֶה וְכִי־סֵי
אֵם אֲשֵׁרֵי בְּשִׁבְלֵי רִשְׁוֹת דֵּם מַחֲמֵם שִׁמְשֵׁי אֲשֵׁרֵי לְהַחְזִיר׃ עֲלֹמֹתוֹת אֵשׁ׃ בְּנֵי
בְּסִפְרֵי הֵסֵךְ וְלֵי־לֵב בְּמִקְוֹת מִיָּבֵם מַחְזִירִין מִסְרִין לְסִיטִי שְׁאִין מִסְרִין אֲוֹס׃ בְּנֵי
אֲשֵׁרֵי לְעֵלְמֹת וּבְעִדֵּי׃ חֲתָה בְּעֵלֶה אִין מוֹצִיאֵם מִמֶּנּוּ כֵּן מִשְׁמַע׃ לֵי־סֵי הֵרֵא
בְּיִדִיט וּבְשִׁאֲבוֹת אֲמוֹנֶה שְׁמוּאֵל סִימָן אֵלֵךְ וְכִי־סֵי בְּכֹחַ דְּכִלְשֵׁן מְגוֹמֵם דְּחִיב
אִי קִבְּסֵם גִּי־פַעֲמִים אִין׃ חוֹשֶׁשׁ בִּיאֵל לִיל טִיבִילְתֵּה וְכִי־סֵי בִין כְּטִי־בִי־סֵי יֵד׃
לְדֵלְמֹת מַחֲמֵם בִּיאֵל רִאשֹׁנִי רִשְׁוֹתֵי רִשְׁוֹתֵי אֵם וְכִי־סֵי אֲכֹרֶם לְשֵׁמֶם לְעוֹלֵ׃ בִּיאֵל רִשְׁוֹתֵי כִי־סֵי
לִיל לְעוֹלֵם וְכִי־סֵי בְּכִי־סֵי וְכִי־סֵי אֲכֹרֶם לְשֵׁמֶם שְׁמוּאֵל וְכִי־סֵי בְּכִי־סֵי
וְשִׁמְשֵׁי וְיִוֵּאֵל׃ אֵם כְּטִי־בִי־סֵי בְּכִי־סֵי מוֹרִים וְכִי־סֵי כֹחַ לְחִשְׁמוֹת בְּכִי־סֵי מִיָּמוֹת
מוֹחִית מִלְּכֹחַ וּכְסִפְרִים אָחֵל עֵיקֶר סִקוּשֵׁי׃ שְׂכֻבִּים מִיָּם אֲגִיד לִי סִנְיִילִי
שְׁדִכְרִי־סֵי פַעֲמֹת מַשׁוֹרֶם עִי־וְלַעֲדִי אִין כֹּחַ עֲשׂוֹת לֵל וְדִרֵּי אֵם דְּוִי־מִיָּם
חֲזֵן וְלֹא קִפֵּי׃ אֵם קִפֵּה וְלֹא בְּכִי־סֵי אֲוֹס׃ וְכֵן אִין חוֹשֶׁשׁ וְלֹפֶתֶם בְּמַחְבֵּרֵי
לְחִי־וְכִי־סֵי אֵם לֹא תִקְפִּי וְיִסְתַּח אֵלֵךְ וְדֹלֵלִי דְכִי־סֵי אֲזִילִין לִקְשֵׁל בְּשִׁמְכֵי
קִבְּרִי׃ אִין חוֹשֶׁשׁ לֵי־סֵי בְּמַחְבֵּרֵי בְּכִי־סֵי אֲכֹרֶם בְּכִי־סֵי אֲזִילִין לִקְשֵׁל בְּשִׁמְכֵי
לֵי־סֵי בְּכִי־סֵי רִשְׁוֹתֵי כֹחֲנֵתוֹ שֵׁלֵל נִקְבֵּה בִימִי כֵלֵל וְכִי־סֵי כְּטִי־סֵי אֲזִילִין לִקְשֵׁל
בְּכִי־סֵי וְכִי־סֵי מִיָּמוֹתֵי סִבְיָה בְּכִי־סֵי שְׂכֻבִּים לִיל שִׁי־סֵי טִיבִילְתֵּה׃ יֵד־לֵי־סֵי
בְּשֵׁם שִׁי־סֵי אִין חוֹשֶׁשׁ וּמוֹסֶרֶת שֵׁשֶׁם בְּזֹחוֹת לִישָׁבֵה סִי־יֵד־לֵי־סֵי דֵּלֵלֵי־סֵי
יֵד־לֵי־סֵי אֲכֹרֶם לֵי־סֵי לְעֵרֵם סִי־יֵד־לֵי־סֵי אֲכֹרֶם לֵי־סֵי לְעֵרֵם לֵי־סֵי
לְדֵר־לֵי־סֵי מַחְבֵּרֵי לְעֵרֵם׃ קִפֵּי־לֵי־סֵי בְּכִי־סֵי אֲכֹרֶם לֵי־סֵי שִׁמְשֵׁי דְקִלְשֵׁי־סֵי וְשׁוֹמֵם
בִּיאֵל דֵּם בְּנִסְיִים רְגוֹן עֲשֵׁבֵי וְשִׁמְשֵׁי בִיאֵל טִיבִילְתֵּה מִיָּם כִּי־סֵי בְּמִחְזִיקֵי לְרִאשׁוֹת

[illegible]

קפח (א) כל מראה ארוס וזו לא כסור בזה מורס פ' דמים מראה ארוס וכו' וזיל דמטעם זה לא כעמיק כסור וסמחנר על בידו על הסם כמבואר בכוף פ' כל סיד וכו' פ' הכרמל פ' מהלכ' משור' ופקל יבול להבנין וכן על לכן כענין שירצה החכם ויכל לראות כד' לטסר' ולכן וכו' חיינו כל' לגמיר אל' כמראה בדר בן שפול עולי אבן ססורס לבני' מביא מראה ירוק ולבן לפני כמור' כעבור לא לא יור' וז' דבר עד שיימלא עולי בארצו' וכסבו דליו נוסגין כן וכליל ראה משה דליו' ריש פ' דבר' לטסר אסל לבנעם ברי לטסיר דלף כסוא עדין לא יבולין לראות כדי לטס' חלומן ב'ז' לשון פוסקים : (ד) אלו סומכין על' לשון כרש"ל דלמא כ' כרס' אסל הים וליו פל' וכו'בא בבי' וגז' נראה דלס' מביאס עד כרס' סאלי טוע' בדמיות אר' מסוג' דס"ס סוף פ' כל סיד מוכח דלף כרס' איני' סס שמע' דכל סיני דסדס למינוי אלו סומכין על' דממות האסל וגז' :

שס' דכסמחיות טולת ממל' בל' סס' סטורי' איני' דל' עז' מבואר' כוא כרס' וכו'רס' וכסור ור'ל' למסור עליהן :

ענין דין זה דוקא לאסורם לשם עד שדבריו אצל נתינוקורס מעיקר
נפשו אחת כמו וסת שאינו קבוע כמבואר בסעיף ב' ועמ"ס ב"ס ק' :
(ז) פעמים שחיה' הסבלנס נכב ב"י שכן מתבאר מחזר שרבי'א
ג"ה הראב"ד בשפר בעל הנסד ד' כ"ס ע"ב נדרי'א וכתב שם וס'אם אס'
לגס למפרע נגז' ל"ג ואח"כ לנ"י אס' כ"ס בשם הסופרס וס'אם עוד
ש"ב דס'אם אס' ר'אס' מתחלה לנ"י ואח"כ לנ"י ואח"כ לנ"י ואח"כ לנ"י
ושס' לנ"י וכן לעולם וס' נונת סומכר נמ"ס בין שרבי'אס דלוגס וכו'
(ח) קבעס וס' לנ"י וס'אס' אס' לנ"י ואח"כ לנ"י וס' לנ"י וכן
עולם עכ"ל אס' וס'אם שורל לקבו' דלוג' חלילס דרדוס כמבואר בסמוך
וע"ס וס' סעיף א' ח"י אב"י ד"ל בסעיף ז' ולדעת ראשונ'
ענין הכא ה' ר'אית לכ' ש"כ וס"י : (ט) ר'אס' ג"פ בא' בשתחבונ'
ר'אס' בא' בשתחבונ' ור'אס' אחר ג' שבעות בא' בשתב קבעס לס'
סת לאחד בשתב לג' שבעות כ"כ שרבי'אס וס'אם : וס'אם ואין לסקסות
עולם כ"כ אס'אס'ענין כ"כ דס' אס' קבעס וס'אם לסבלנס שוים
מס' י"ל דל' שורל וס'אם לסבלנס לא ס'ס קבעס אלא אס' ר'אית רבי'א
ס'ס דר'אית ראשונ' לא מקרי' סבלנס כלל מס'אס' דקביעו' ימי סבבוע
קבע' לאחר ג' פעמים דבכעס ראשון מקרי'א' בשתב וס"ס כ"י :
(י) או ב"ס' בשתב ס'אית שוים : (יא) א"פ ס'א' מלא אס' :
ס' ר'אית לנ"י קבעס כ"כ יספור'אס' גרים כ"כ בשם שרבי'א : (יב)
נד' שרבי'אס' ב"י'א למחז' וא"י ש'אס' דלוג'אס' וס'אס' לנ"י בא' וכו'
חלול וכן לעולם : (יג) מוסר אס' ס'ס לס' וס'אם כ"כ וס"י
ש"כ דמייור סבוסס ס'ס דלוג'אס' נגז' סופסס' ס'ס קבוע ב"י וס"י
לא ס'מא' חשבין ר'אית ראשונ' עם ר'אית שערבו עליס ועדיין לא כוס'
חלל

אחשבה ב'א' באיני לא ולא אחשבה ב'א' דעת ב'א' ובפיהם דעת' ב'א' דאם
 יונין ב'א' שמאריך בזה לקיים דעת סרב וכנ' וכן מבורר להדיא מדברי
 ר' לוינ' וכו' כי"ד אחשבה ע"ו בנימן ר' צמח' ב'א' ע"פ השאם וכו' בסמך
 'ל'א' שם שם הוא דעת סרב' דברי ר' צמח' וכו' וכן אף שאל' ב'
 וסמך מכל אחרונים סרב בדרוש שלפניו זה ועד שאל' משה וסרב וכו' ב'א' שם
 ב'א' דפוס: (בד' בדפוסה ודילוג' ע"ד שנתבאר לעיל סעיף ה' - בד')
 הפלגה ע"פ ר'אש' ראשונה אינו מן המנין בכלל הפלגה בעיני' ד' ראשית
 ודילוג דהפלגות בעיני' ה' ראשית ובמ"ש לעיל ס"ה ו' וכן נכתב בס"ו וסמך' אלף
 ח' מחלת הראש ומה שראשם אח"כ דמיוס יתירה הוא דאחשבה וכו' וסמך'
 מאחר לעיל מיון ספ"ד קטין וי"ו וכתב במעלה מנ"ך דף רכ"ז ע"א תימא

יד (כו) חיתה רגילה לראות יום עשרים (ו)ס לה בזכוסת קננה) ושנתה ליום שלשים זה וזה אסור' וכשיגיע יום עשרים לראיה ל' אסורה משום וסת הראשון ואם לא תראה בו חוששת ליום שלשים שנתה פעמים ליום ל' זה וזה אסורים שנתה ג'פ ליום ל' חת'ר יום ל' ונאמר יום ל' הוא לאחר ששנתה פעם ואם פעמי' ליום ל' (כז) דאחיה למוס' ב' וחס' של' ל' לקסומ' וחותר ל' **כז** (כט) שינתה ראיותיה ולא השוה אותם כגון פעם אחד ליום ל' והשני ל'יב' והג' ל'פ' נעקר וסת הראשון : (ל) ואין לה וסת כלל ואם חתרה לראות ביום חוסת הראשון חזר לקביעת הראשון וחוששת לו חסיר עד שיעקר מסנה ג'פ : (לא) והח' לחפסיקה מלראות ג' עוני' ואח"כ חתרה לראות : (לב) ביום חוסת הראשון :

מז כיוצא בזה דין עקרת וסת ר"ח כיצד הית' רגיל' לראות
בראשי חדשים ועבר עליה ר"ח ולא ראתה חוששת לר"ח
עד שיעברו עלי' ג' ר"ח עבר עליה ג' ר"ח ולא ראתה אינה חוששת
להם חזרה וראתה בר"ח : (לג) חזר הוסת למקומו :

כד יסת שנקבע מחמת אונס : (כגון שקפנה ודלקה) אפילו
 ראתה בו כמה פעמים (אם לא קדשה אותו לויים) אינו וסת
 שמפני האינו ראתה (הנה (לד) ומ' חושש לו כגון לוסק שאינו
 קבוע הנה מיימוני) קפצה וראתה קפצה וראתה קדשה לה וסת לויים
 בלא קפצה כיצד קפצה בא' בשבת וראתה ר' ולאחר עשרים
 קפצה בא' בשבת וראתה ר' ולאחר י"ט יום קפצה בשבת ולא
 ראתה דס ולאחר השבת ראתה חר' קפצה הרינקבע א' בשבת
 אחר עשרים (לה) שהרי גורע שהיום גורם לו ולא הקפיצה
 וכבר נקבע יום וח ג"פ וכן כל ביוצא בזה :

יח קמצה כיום ידוע כגון ב"ח או בא' בשבת וראחא בו ואירע
 כן בג' ר"ח או בג' אחד בשבת קמצה לת' וסת' וחוששת לכל
 זעם שהקפץ באותו זמן ואם א"כ הניח אחד בשבת ולא קמצה
 או שקמצה בשני בשבת (לו) אינה חוששת שהרי לא קבעה
 (כלל) אלא לקמיות אלה כש שבת :

יִשְׂרָאֵל וְסֵת עֵי טָקִי שִׁיִּרְעוּ בְּנוֹפֵהוּ כְּגֹן שִׁמְחָתָהּ
 דְּהִינּוּ כְּאֵד שִׁפִּישׁ וְדִוְעוּהוּ מִחֶמֶת כּוֹכֵד אִי כְּאֵד שִׁפִּיחַ
 פִּי מִחֶמֶת כּוֹכֵד אִי כְּאֵד שִׁמְחָתָהּ קֹל דֶּרֶךְ הַגִּזְרֹן וְכֵן אֵם מַעֲטָשָׁה
 דֶּרֶךְ מִמָּה אִי חֻשֶׁשֶׁת כְּרִיסִים וְכִשְׁפִּילִי מִעִיָּה אִי שִׁחֻחָה לִצְרִי
 הַקִּדְחָה אִי שִׁרְאֻשָּׁה וְאִיכְרָה כְּכִדִּים עֲלֶיהָ כְּכָל א' מֵאֵלֶּה אִי שִׁרְאֻשָּׁה
 גִּפֵּה וְרִאחָה קְבֻעָה לֵה וְסֵת שְׁכָכַל פֻּעַם שֶׁהוּא חֻשֶׁשֶׁת מֵהֶם אִסּוּרָה
 לִשְׁמֵשׁ וְזִמְרוֹ בְּפִיחָה אִי עִיִּישׁ שֶׁל פֻּעַם אִחַד אִין הוּסֵת נִקְבַּע אֵלֶּה
 לִשְׁעֻשָּׁה בֵּן : (לֵח) הִרְכַּח פֻּעַמִּים זֶה אֶחָד זֶה וְאֵם אִירַע לֵה גִפֵּה
 שְׁכָכַל פֻּעַם עֲשֶׂה כֵּן הוּא וְכָל אִין הוּסִיתִים שִׁבְנוּשָׁה אִין וְלֵהֶם
 זִמְרוֹ יִדְעוּ אֵלֶּה כְּכָל פֻּעַם שִׁיחָרָה לֵה זֶה הַמִּקְרָה הוּא וְסֵת אִין כְּאֵם
 וְסֵת הַגִּזְרֹן לִזְמֵן יִדְעוּ כְּגֹן מִרְיָה לִרְיָה אִין מִכ' יוֹם לֵב' יוֹם קְבֻעָה לֵח
 וְסֵת לִזְמֵן וְלִמְחֵשׁ הוּסֵת וְאִינָה חֻשֶׁשֶׁת אֵלֶּה לִשְׁנֵיהֶם בִּיחָד וְאֵם
 הַגִּזְרֹן הֵשֵׁת וְלֵא כֵּן הַמִּחְשׁוֹשׁ אִי שְׁכָכַל מִיחְשׁוֹשׁ בְּלֵא עֵתוֹ : (לֵמ)
 אִינָה חֻשֶׁשֶׁת

הנה ודוקא שקבעה לה וסת לשניהם ביחד אבל מתחלה חוששת לכל אחד בפני עצמו כי אינה יודעת איזה מהן שקבע וכמו שהבאר לעיל גבי וסת הדלות וימים או בהפלה ובימים וכן יבאר בסמוך :

ב פיהקה כ"פ כר"ח וראתה ואח"כ פיהקה שלא כר"ח וראתה
דובר הדבר שאין ר"ח גורם אלא הפיוק וכן אם בפעם הני
ראתה כר"ח בלא פיוק חזר הדבר שאין הפיוק גורם אלא
הר"ח אבל אם פיהקה כ"פ כר"ח ובפעם השלישית פיהקה ככ"פ
לחורש ראתה וכו' כר"ח ראתה בלא פיוק קובעה ומת לפיוק של
ר"ח : (ב) שפיהק של אהמלגור לרא' של ר"ח

כא פיהקה בר"ח וראתה וחזרה ופיהקה. בתוך ימי החודש
הושעת לאותו פיהוק. (מא) ואסורה לשמש עד שתבדוק
שכל

א"ר לומר כן דברי כספרא לבסוף מ' לא ספרא בספלה כ' כ"ב מה
 שיה' מחסב ומזרם מיד לביע' כראשון כיון שלא נעקר רק פעם אחת מה
 בנפ"כ דברי ס"ע ושלא כמ"ס בט"ז דדברי ס"ע הם שלא בדקדוק ול'
 מחולקת דמ"ס ע"י הטיבור מיד חזרם לקביעות וספס וק"ל : (דג)
 וחסש לו כמו לוסט סאטין קובעו ומבואר בבכ"ט מיימוני כסאין בב"י
 וכו"י וזקא בוסת בקפ"י כלכל בוסת בקפ"י בימים ידועים כמ"ס
 סביוס גורם זא הוא דעת סרמב"ם ורביס חלקו עליו וע"ן בשכ"ט סמס"א
 שכתב שבעטו דעתו מפני דעת סרמב"ם לכן ל"ל סמס"א בלא דכדרי' :
 (לו) אלא לקיטעו ואינו נעקר אלא' סמקטעו ג"ס בנאום י"ס וקמא
 לראות ב"י בסס סרמב"ם ספוס : (לש) אינס ווסטל וכל וכל אפי'
 בייני בלא נקבע עדין לעינין יחד וי"ל דהרש"ם וסב"ל וכו"י וכו' וכו'
 גורם וז"ל דלעיל ס"ס י"ז דלמרי' דכיוס גורם ולא קפ"ס דלמסול דלמרי'
 סוף דף ר"ח חילקו בזה וכו"י בנשמרם בבית דף ק"ד ר' ע"ס סמח"ל
 חילקו זא לעיל אלא סדבר בוסת ספר וכו"י מ"ן מדחיק מלוד סאין
 סרמב"ם ספוט סקבעס בוסת יוס' ולא לסיכוי כי נלעמו ח"ן קובעת
 וקמב סכ"ח דסייט לכסחלם בעעס בוסת סאסור לסעס וזריכס דליקס כ'

[illegible]

לכתחלה

שכל וכת בין של ימי' בין של גוף חוששת לו בפעם אחת ויש לחוש
שמה הקבע וסת לפיהוק בלא זמן ידוע ואם בדקה ונמצא שלא
ראתה אינה חוששת עוד לפיהוק גרד' אבל חוששת לר"ח שמה
הקבע לר"ח :

בב וכן הדין בימי' אם פיהוק חיוס ופיהוק לסוף ל' אם הפהק
אפי' שלא ביום ל' חושש' לאותו פיהוק שמה הקבע לפיהוק
גרד' פיהוק בתוך ל' ולא ראתה אינה צריכ' לחוש עוד לפיהוק
גרד' אבל צריכה לחוש לסוף ל' זוכן צריכה לחוש ליום קבוע בחדש
שפיהוק בו שמה הקבע וסת לימים :

בג כל אלו הוסתות שנקבע' על ידי מקרה אין א' קבוע את
חבירו אלא כל שפיהוק ג"פ וראתה קבעה וסת אבל אם
פיהוק פעם אחת ונתעצש' ב"פ אין מצטרפין :

בג חללה אס' רחמס : (מב) חללה כלל ורחמס חללה פלגין ורחמס
לא שקבעה לה וסת לרחמס ע"י כל חללה דכריס חמין וי"א שכל זה
סתרה על ידי מחל דיו כמו סתרה ע"י קפ"ס אחר מעשה שהיו עושה
שחקרי ראי' ע"י חוסס ואינה קובעת וסת חלל עס חמין וי"א שגינו כוסת
ע"י מקרה שנתפס וקובעת חוסס : (מב) אפי' כלל ימים חוסס :

בד (מד) וכול' אין חוששין להם אלא לשעתה כיצד היתה
רגילה לראות עם תחלת הוסת מיד אסור' כל זמן המשתכח
הוסת היתה רגילה לראות בסופ' אינה אסורה אלא בסופ' ברא'
בזמן שכל הרא' מובלע בתוך חוסת אבל אם אין כל הראיה מובלע
בתוך חוסת : (מה) אלא נמשכת גם אחר הוסת אסורה מהחלה
חוסת : (מו) עד סוף עונתה אחת :

בה אם א' מאלו בא לזמן ידוע או ודאי : (מו) אסורה כל עונת
הוסת כמו וסת ימים גרד' :

כו כשם שחוששת לוסת הימי' בפעם א' כך חוששת לוסת חגוג
בפעם אחת כיצד היתה מפקחת פעם אחת וראת' כשתפקח
פעם אחרת חוששת לו וכשם שוסת הימי' שאינו קבוע נעקר בפעם
אחת שאפי' ראתה שני פעמי' ליום ידוע אם הגיע זמן שלישי ולא
ראתה נעקר לגמרי כן הוא וסת חגוג' שוסת הימי' הקבוע בג"פ
צריך עקירה ג"פ ובדיקה כן הוא וסת הקבוע כגוף ומאומה עקירתו
משקרה מקרה ולא ראתה היה המקר' לזמן ידוע אינו נעקר אא"כ
כא המקרה ג"פ ובזמן ולא ראתה אבל במקרה לבדו או זמן לבדו
שלא ראתה בהם אינו נעקר :

כז חינוקה שלא הגיעה ומנח לראות והוא קטנה : (מח) שלא
הגיעה לימי נעור' אפי' הכיאה ב' נעוריה וכן אפי' הגיע לימי
נעור' אם בדרקה ולא הביאה שתי נעורות היא קובעת וסת כשאר
נשים בג' ראיות בשאר הוסתות ובארכע כוסת ההפלה אלא שיש
הפרש בינה לגדול' שאע"י שהיוזקה רואה קבועה לה וסת : (מט)
אם פסקה ג' עונת בינו' שהם ג' יום ולא ראתה אינה חושש' לוסת
הראשון כלל וחזר' לקדמות' : (נ) ואפי' חזרה לראות באותו עונת
שחיתה למד' לראות בהן אינה חושש' : (נא) עד שתחזור ותקבע
בו ג"פ לפי שאינה בת דמים ונתגל' שרמי' הראשונ' מקרה היות
ראתה שלשה ג' ראיות מג' עונות מכוונות שלא פחת' ולא הותיר'
נתגל' שרמיו הראשון אינו סילוק דמים' אלא שני יוסת לפיכך
ראתה ראשונ' שממנ' התחיל' (לדג) מצטרפת לג' ראיות אחרונות
נמצא ד' ראיות וג' הפלג' ביניה' מצ' לצ' אבל אם פחתה או
הותיר' שלא היו הראיות מכוונ' או א"א לראשונ' להצטרף ועד
שתרא' ד' ראיות מכוונ' אינו קובעת וסת להפלה :

כח וכן זקנה שעבר עליה ג' עונות משהוקנה ולא ראתה הרי זו
מסולקת דמים ואינה חושש' לוסתה הראשון : (נב) וקטנה
וזקנה אינה חוששת לוסת שאינו קבוע :

כט איזה היא זקנה : (נג) זקנה כל כך שראויה (שקרין לה
אמא בפניה מחמת זקנותה) : (נד) ואינה חוששת :

ל חזרה וראתה דינה כדיו חנוקה שלא הגיע זמנה לראות
חזרה לראות בעונות קטנות שחיתה למורה : להיות רואה
בהן חזרת לקביע' הראשון אם וסת ההפלה חזרה לקדמות'
אם היתה ההפלה' כמו שחית' למורה חלה ואם כשאר וסת אפילו
כפעם אחת חזרת לקדמות' שהרי נתגלה שרמיו הראשון לא סילוק
דמי' היא אלא מקרה ובוה חמיר דין הזקנה מדין הקטנה שלא
הגיע זמנה לראות :

לב פעמי' שהאש' קובעת לה וסת בתוך וסת כיצד ראתה ג"פ
בר"ח : (נה) ורביעית ככ' לחודש ובר"ח וכן בחמישית
וששית הרי קבעה שתי וסתות :

לג מעובר' לאחר ג' חדשי' לעיבור' ומינ' כל כ"ב חדש אחר
לירת חיל' : (נו) אינה קובעת וסת אפי' חולד או גמלהו
דמים מסולק' מהן כל זמן עיבור' וכל כ"ד חדש מ"מ חושש' לראות
שתראה בדרך שחושש' לוסת שאינו קבועה :

לד מעוברת משהובר עוברת ומניקה כל כ"ד חדש אינה חוששת לוסת הראשון אפילו היה לה וסת קבוע והגיע תוך הזמן הזה אינה
צריכה בדיקה וטוהרה לבעלה ואפילו שופעת ורואה דם באותו עונת שחן לטוהרות לראות בהן אינו אלא כמקרה עברו ימי
העיבור וההנקה חזרה לחוש לוסתות הא' כיצד היה לה וסת לימים אם למורה לראש חדש' : (נז) חוששת לר"ח ראשון : (נח) שהיא
פוגעת בו וכן כל כיוצא בזה וכן הדין אם היה לה וסת הגוף או לזמן ידוע אבל אם היה וסתה וסת ההפלה :

לנפחלה צריכה לבדוק בשעת וסת כרי שס' מותר' לאחר ששכב' כוסת
חבל אם עבר ולא בדק' ודאי מותרת לאחר כוסת בלא בדיקה אפי' כוסת
סוף (כדמשמע מסעיף כ') עכ"ל כ"ב ח' ועיין בפרישס שכתב כסם
פירושי' בזה ותפס פ' זה לעיקר וס' דחוסס פירוס זא' ופי' דבריו מוכרחי'
ועיין בנ"ס שפי' ג"כ בדרך אחר קצת גם כס' על כט' וז"ל וגם מה
שנאמר וז"ל דסתם דעבר וסכא לנפחלה לין לו סכנה כלל דמס' דעב' ולנפחלה'
שיד' כסא עכ"ל בודאי נתעלם ממנו דברי סב"א וספרישס וכמ"ס וסכא
נכון : (מב) חללה כלל ורחמס וכו' משמע דג' חללה חלו ח' מסס
קובעת חבירו וכל כ"ב ועיין בב"ח שכתב שסמור סיס מספקת בדבר
זו לכן השמיט דין זה : (מג) אפי' בלא ימים שווים וראוי לחוש לדברי
שניסס לסממיר וע"ל סוף סי' קפ"ד שיש עוד נפקותא בין שני סדעות
לענין עונת בינונית ועמ"ס סס : (מד) וכולס חין חוסשין להם וסכינו
דוקה כוסס שגלס ע"י מקרס כמו מיסוק חבל כוסס כספיות כיון שמיס
נקבע חלל עם הימים ודאי דחוססר כל סעונס וכמבואר בסעיף ג' ס'
ועיין בס"ס ס' : (מה) חלל נמשכה גם אחר כוסס וכ"ס חס מתחל'
קודס כוסס דלריכס לפירוס כל חזיו עונס שגלס כוסס ס"ס : (מו)

עד סוף עונת אחת עיין בב"י מה שזכר' : בזה חלל תקסס מדלעיל סימן
קפ"ד ועיין בב"ח וסכ"ס מה שפירס ב' : (מז) אסורה כל עונת
כוסס כ"כ סב"י כסס סרס"ס כסס סרס"ד חלל לעיל כס"ס קפ"ד סב"א
סב"י כסס סרס"ד דוסס כסס ע"י מקרס בין שיש לו יוס קבוע וכו' ג"כ
אינס אסורה חלל לשעסס ועיין בס"י שסחריך לפד' חבל משמעו ל'
סרס"ס אסרס"ד כספר כסל כסס חיון כן חלל כסס עליו כס"כ כסס'
ח' שסחריק סס מאלו ייסב דברי סרס"ד חבל כסס יוסר ל'
דסרס"ס סכרס דנפסיס כסס דין זס דסמור כל סעונס (וסכ"ס שכתב)
ססרס"ס כ"כ כסס סרס"ד סיון לפי ססרס"ס סיוס סס נסוף דבריו וכל
זס דקדוק סרס"ד חבל כסס לא קמי' חיון זס רק אסאר דיוס ססחורו

סס ססרס"ס (כמבוא' כספר כסל כסס) וסכא חלל דוסס סרס"ד דלע'
וסכר כסס (כסס) קפ"ד סעיף ב' דכוסס כסלו כסיו סוף חיון אינס
חוסס רק כססס וססס מיויו חלל כס' כסס ידוע וק"ל : (מח) חלל
כסיו חיו וסור' כלל קסס מ' ק"ל כס' ב' : (מט) חס סססס ג'
עונס כ נויס ססס' ל' יוס אפילו כססס וססס ססס סססרס' מנ' חססס לב'
חססס ל' כוסס ססססס ססס מלס' ל' יוס יוסס דכססס כססס' עססר
עלס ג"פ מנ' חססס לב' חססס כלל (ומלס' כס"ס מלס' כס"ס כסס' כסס'
ג' עונס בינונית וס' חוססס לוסס סרס"ס דסיון מנ' חססס לב'
חססס ווססס ססססס חס' סס סרס"ס פעס חסס ס"ס וסרס' חסססס :

(נ) ואפי' חזרס לראות באותן עונס פירוס לא נכע' חס לא חזרס
ורססס כסססס עונס חו' לא רססס כלל (ומלס' כס"ס מלס') או רססס
פעס חסס דסיון חוססס לקביעוס סרס"ס חלל אפי' חזרס לראות ב'
פעמיס כקביעוס סרס"ס אפי' חיוס חוססס כל חלל חזר ונקבע ג"פ גם
זס סס : (נא) עד שסחזור וסקבענו ג"פ משעס קסס מסל' סססססנו
דדוקס ססרס"ס דרך קביעוס דסיון ג"פ בראיוס מכוונס וכ"כ סס"י וכן
משעס קסס מלסון סרס"ס ססססס כס"י דנמוקס זו וזקסס חיו חוססס

לוסס חיו קבוע קסס כלל משעס חיו קסססססס סס"י ועדיין כסל וסס חיו
קבוע כלל בראיוס חיו מכוונס חיו חוססס לוסס חיו קבוע חלל
כס"י כסס דלעס כס"י חיו כן דלף לוסס חיו קבוע חוססס כל סרס"ס
ג"פ רק לוסס סקבוע סרס"ס חיו חוססס עד שסחזור וסקבענו ועיין
בספר כסס עכ"ל עליו : (נב) וזקסס ע"ל מ' קפ"ד סעיף ג' ועיין
בס"י שכתב וז"ל ועד דככל מקוס שנאמר ככל סימן זס שקבעס וסס חס'
כסל לסקל כסל דוקס חלל בימי נדס וס' זיס כרס"סס כס"ס ססור
וסרס' פוסק"ל וכו' כססס לעיל מ"ק כ"י כסס ססר סס"י וסחיו דבריו
ע"ס : (נג) זקסס כל כך סרס"ס וס"ס סס"ס מקססס וכן חס חיוס
רס"י לקרסס וס"ס סס"ס חיוס מקססס ל' חלל בדיקס חלל מולת' כמ"ס
כס"י כסס פירוסלנו : (נד) חיוס חוססס כס"י דנרסס יס פלוגת' כסס
דסר חסר כל חיוס כוסס וסר חסר כל חיוס מקססס חיוס כס"י כסס

כוסס חיוס מקססס וססס כס"סס וסרס"סס ורסיו ירוסס כמ"ד חיוס
מקססס וסעסס ל' לפי שסיוסלנו חיוסס לסדיו כמ"ד כל חיוס מקססס
וגס חס מיד דרבנן חלוקין לקולא וכ"כ כסססס ססס פ"ד מ"ס סססס
משכב ומוסב וסרסס ססס ג"כ דעס ססור וססססס חיוס חוסססס
פירוס חיוסס מקסססס וכן משעס מדברי סב"י וכן כססס כסס לסד"י חיוסס
מקססס ל' זס נרסס סססס וסלל כמ"ס סס"י דלעס ססור וססססס לססוק
לחוססס כמ"ד כל חיוס כוסס דס ודאי חיו משעססס כס"י (וגס חיו

כוסס כססס חל חיוס חוססס) וסכ"ס דפ"ד מ"ס מוטמ' משכב ומוסב :
(נה) ורביעית כד' לחדס כס' גרמי' כ"כ סס"י : (נו) חיוס קובעת
וסס סס"ס מחמיר כוסס כדעס סרס"ס ועיין בס"י ססחריך לפרס סעס
ססססר סססס לסקל וכן עיקר ועמ"ס מ"ק ל"ד : (נז) חוסססס לרסס
ססס סרס"סס חל חל לרססס בו חוססס לר"ח חיו וכן לג' חיוסס עוקר
כסססססססס כס"י וססססססס : (נח) סס"ס פוגעס בו ססס
ססססר כססס"ס לפי סססס כס"י ססן משעס"ססס' מוטמל

לד מעוברת משהובר עוברת ומניקה כל כ"ד חדש אינה חוששת לוסת הראשון אפילו היה לה וסת קבוע והגיע תוך הזמן הזה אינה
צריכה בדיקה וטוהרה לבעלה ואפילו שופעת ורואה דם באותו עונת שחן לטוהרות לראות בהן אינו אלא כמקרה עברו ימי
העיבור וההנקה חזרה לחוש לוסתות הא' כיצד היה לה וסת לימים אם למורה לראש חדש' : (נז) חוששת לר"ח ראשון : (נח) שהיא
פוגעת בו וכן כל כיוצא בזה וכן הדין אם היה לה וסת הגוף או לזמן ידוע אבל אם היה וסתה וסת ההפלה :

לד מעוברת משהובר עוברת ומניקה כל כ"ד חדש אינה חוששת לוסת הראשון אפילו היה לה וסת קבוע והגיע תוך הזמן הזה אינה
צריכה בדיקה וטוהרה לבעלה ואפילו שופעת ורואה דם באותו עונת שחן לטוהרות לראות בהן אינו אלא כמקרה עברו ימי
העיבור וההנקה חזרה לחוש לוסתות הא' כיצד היה לה וסת לימים אם למורה לראש חדש' : (נז) חוששת לר"ח ראשון : (נח) שהיא
פוגעת בו וכן כל כיוצא בזה וכן הדין אם היה לה וסת הגוף או לזמן ידוע אבל אם היה וסתה וסת ההפלה :

מילואה בטעמא ע"ס ופ"י מחמיר על המחבר שפסק כזו וכחמיר נגד
דעת הטור וכרמ"ן שפסקו דלינא חושש א"ר ראם פסא אחר :
(גט) אי אפשר לחוש כיון שאין כאן כפולגא סוף ר"ם שנשער ממנה
ועמ"ס לעיל כ"ה ר"ב :

קצ (א) שביא טמאם וכתב הרמב"ם בפ' ט' מהא"ב וטומאם א

י"ט מי שאומר שסוף טמאה חף שכב"י לא נמצא מי שחולק בזמ"מ כתב
בלשון ניש מי שאומר לני שלא מלא בדבר דשום פוסק דה"ל לני דה"ל

המקומות של שערות ענמן ומנחם דט' עדשים שבכל עדשה ד' שערות הם

כל הפוסקים והאחרתי בכל זה לפי שראיתי שבקוף ספר חוט השני סימן

מקום שבו בן ע' על ס' עדשות שבו כ"ה עדשות אלא על כרחיך כ"ק

בספרו ב"ד סימן ק"ץ ולא פרגיש שום פוסק מאחרונים בדבר זה ולע"ד נ'

סוֹן הַמַּשְׁנֵה אֵינוֹ מְפֹרָשׁ כְּדִבְרֵיוּ וְגַם הַמְּפֹרָשׁ כִּסְגִי' אֵלֶּה כִּמְ"שׁ וְסוֹף פְּשׁוּט

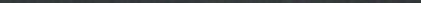
ר' אהר' ד' טייפין טייפין מזטרפין כדבסמוך סעי' ל"ח וכו' דע' סרמב' וסרשכ"א

י"ב ס' ודוק וכו' כ' כמוספת וברא"ש עכ"ל ואין דבריו ברורים ומזכירים כלל

מבואר בספר בעל הגפש להראב"ד והמ"מ פ"ט

ות מגרים ועוד ספק הוא ועל כשרם ספק טמא וא"כ מאי מקש' ה"ל שם

אֶפֶס' לַפֶּרֶשׁ כְּדַעַם כְּתוּבִימָה וְכִמָּ"ט כִּבְ"ח וְכֵן נִלְ עִיקָר כְּדִלְהַשׁוּת דַּעַת

שחרגיש שיצא דם מבשרה וחכמים גזרו על הכהם

מהרה שתבדוק עצמה ותמצא מהורה ואח"כ תמנ' ו' נקיים חוץ

יש מי שאומר שהיא טמאה :

יתירה מ"ב אם בדקוה ולא הביאה שתי שערות בין שהיא בתולה :

היתה שופעת כמה ימים או שהיתה מזלפת טיף אחר טיף בלא

ממא ויש מי שאומר שאין בתמה ממא א"כ ראתה דם ג' וסתות :

שיעור ג' עינות שהם צ' יום חזרת לקרמית וכתמה מהוד עד

בט' עדשות (ג' על ג' מור) ושיעור עדשה : (ז) כארבע

בנה אבל משיש בו כוח השיעור אין תולין בכנה בין אם הוא מרובע

הא דבעינן שיעורא בין כבתם הנמצא על חלוקה • (ט) בין

להם אין לו שיעור :

ה
אם אין בכחם במקום אחד: כגדים ועוד אע"פ שיש שם מ"פ
הרבה סמכין זה לזה עד שאם נצרפם יש בהם יותר מכגדים

במקום

פ' קצרים וקוא פ' במשנס פ"ו דנגעים וכמ"ס סרמנ

כ"ו שכתב וז"ל תמן תניין צריש פ"ו למכתב נגיש
7' שערות נחזא שלשים נשש שערות ע"כ ונ"ל דעל

אָרעם באַט געפֿי צרעם נגריב וכו' לוי שטערות שש שטערות אָורן ושש שטערות

דנריך נפלים ונפלים פנ כחוס פשי מזואר מדבריו שפבין דסח דח
ו'ניקס פשטרוס ונזחם לבו בתב דסס לא

וַיִּמְיָשׁבְּ כָל עַל גִּבּוֹן וְזֶה חֵן צִדִּיק נִמְלִיץ
בְּרַחֲמֵי הַגִּמְמָה עַל גִּשְׁרֵי מַדְהִיּוֹת כִּבְ"י

וּבְרֵאכִי וְכִטּוֹר וְעוֹסֶפֶת וְכִשׁוֹר כִּמְכֹר
בְּרֵמְזִים דָּלָל כִּשְׁפָה מֵאִי אֲרִי' הַחֶסֶד

כנס מ"ח שמעונו כס"ח כרמז"ס ל

מכא"כ שגירמא שלמים הם לכדיא מאי לאו לאתוי וכן מוכרח כמ"ס
(לדעת חז"ל) כהן נ"ב דבאי אנוניא דמלמא הוא דבררעוסא

בדף ק"ז ע"ב על בשרם ספק טמא סיכי דמי וכו' הלא יכולין לחוקמי בפס

בפנינו עם דבריו שנמשך אחריו בכל מקום ואין לזוז מפסקו כי בכתב

לריוח חולס בו עד כמורמס ומי של מורמס מבוחר בביצתו כ"ס דמי
רש"י מין קטניות עגול כמין עדשה ורחב כמקע קטנה ושמעתי מלעז א'
שכאז מה שקורין טורמיזין בלעז וכו' רחב כמו מוטב שקורין במדיניותו
ב"ל כלבין מנין וכמב סט"ז וסכ"ד דבמקומו' שפספסם וסרחם מלוי פולין
בה עד כמורמ' אע"פ סלח כרגס כי בכתמים שומעין להקל ופי"ן עוד
דברים באורך : (יא) וי"ל דס"מ עי"ן מ"ס ס"פ : (יב) הנמל'
על כשרם עי"ן בנ"ח מה שהאריך להסתיים על המחבר בזה וכל דבריו
אינם אלא דברי שגגה כמ"ס סכ"ד ודברי' סכ"ע פשוטים וכוונים עי"ן בנ'
(יג) דבר דברי מקבל טומאה אפי' אם שיעור גור' להם כגון שהוא
פחות מג' על"ג כמבוארים הדינים אלו בסרמב"ס ס' כלים וכסנו סט'
זכר"ש דל"ס הוא דבר שמקבל טומאה נגעי' מקבל ג"כ כפמים אע"פ
שאינו מקבל שחר טומאה ועי"ן בש"כ וא"כ לפ"י אפשר דבכ"ס מקו' שמקבל
כטומאה נרגע כמ"ס ג"כ מקבל כפמים ועי"ן כרמב"ס מ"ס טומאה
נרגע : (יד) לפיכך תלכס האשם בגדי' נעוניהן כרמב"ס כתב לפיכך
מקו' חכמים שכלבם נעוניהן ולפי' שכ"י מתמים על דבריו שכתב לאון
מקו' וכול' לכוזרם נגד משמעות הס"ס ואף שכ"י חוזר ומתיר דבריו
מ"מ אין דבריו מוכרחים לכן כשיש כרוב כלאון מקו' וכו' ורק דרך ע"ס
ע"ס קאמר שפספסם האשם ק"י כדי להסיר כפמים ועי"ן : (טו) ומדבק
רגל ברגל לאשם לא סחירו כרמב"ס ורבינו סבור וחכם עמו כלפינו' עכ"ל
ואיכא עוד שם כ"ס וכתב עמו לפרש וכמב' סכ"י דנראה דמקום חכם
קרי למקום המדונבן ממש וחכם עמו סינו' מקום גבול סוף מהוה חכם
מז' זה ומז' זה סוף נראה כפמים ומתכוין וקאמר דסוף כלפנים ומ"מ
לא למעלה ומה לא סחירו כרמב"ס סבור וחכם עמו כלפינו' עכ"ל
וכוא' עמו השמיטו כאן כ"ס ע"כ וכמב' כלאון כרמב"ס וסבור : (טז)
וכ"ס על רגלים ממש כ"ס' שגג בזה על כ"י ועי"ן ש"כ וט"ז שדעם
מסיכמי' לדעת כ"י אך בימלא על שחר ראשי' אנכעו' של רגל כמב' סכ"י
די' להקל ואפשר שגם כ"י מודה לזו ואף שכ"י כ"ס דהרי"ס כתב דיש
לכספסק דבר מ"מ אין להחמיר בכפמים כ"י : (יז) וא"כ יודעת
שזדקרה דסינו' כגדי' רגלים למעלה וראשם למטה לכן טמאה בכל מקום
שהנחלתו משמעות לאון סמכור וסבור שכתבו בכל מקום משמע דאף
אם נמלא על שוקם ועל פרסותיהם לז' חוץ גם כן טמאה ובא"מ הוא נגד
סכבר' דמה בכך שזדקרה מ"מ אין אף אפשר לר' לנח' לז' חוץ וזר' דס'ס
לסיים שומע ויורד כשזדקרה כמ"ס סרש"ל עמו כמבואר כ"י וזכ"ס
פ' ברוכה לא קאמר אלא שאף למעלה מהחגורה טמאה שוב ראיתי במקו'
הדיון בלאון כרמב"ל כמ"ס ד"ס שביע' ושער דבימי' כמב' וז"ל בד"ל
בשאל מדקדקם אבל אם ברי' לא שזדקרה וסגנים רגלים למעלה וראשם
למטה חזר למעלה ולמטה ורי' חושש לכנס שגג' על כשרם בין
בגדים בין בנדרים בין בחלוקים עכ"ל כ"י וסרש"ל מבוחר מדבריו דלמעל'
כלמס' ואינם חושש רק שכנגד המקור בגדים ובנדרים מש"כ מן סרש"ל
לז' חוץ ליכא למיחש ועל דרך זה יתפרש דברי' המחבר וסבור ומ"מ אפי'
למעלה מהחגור וכו' הוא פ"י של וכל מקום קו"ל וכן מבוחר מל' סרש"ל
בספר כפל נפש דף ג"ס ע"כ : (יח) אבל אם יש מכה בגופו וע"ל
סימן קצ' וז"ל ספ"ק : (יט) ואם מכה בכפפה וכו' אם סמך' בגופו
במקום שאי אפשר לנטף ממש על ירכס אף אם הוא סתם כגון מן סרש"ל
וכיוצא בו ג"כ דיעא כי אלא דנקט כפפה שהוא מילת' דקס' קט' וכן מבוחר'
מדברי' כ"י וסכ"י ד"ס אין מחזיקין וכו' ועי"ן בסמך' ספ"ק מ"ז ס"ק
ד' : (כ) וסימן טמאות בלבוש כמב' וסרש"ל דל"ס ודאי מקורו
של א' מכן בא וכל אדם עומדת בספק' דלורייא' עכ"ל ולא ירדתי לסוף
דעתי כלל דס' כפמים דרבנן כמ"ס הוא עמו כסימן זה כמס' פעמים
אבל באמת דכל כי סאי' גווא' שאי אפשר לחלוט' באשם יוסר מחבריהם
אפילו באימור דרבנן לא מסירין מטעם ספק דרבנן וכמ"ס מבוחר בש"ס
דפסחים דף י' ובי"ד סימן קי"א לענין שני קדרות של היסר שנהל' אימור
לאחר' א' מכן וכן כתב עמו כפס' קי"א (ועי"ן שם בש"ס ס"ק י"ס)
ואם יש לחלץ בלאו' בלאו' בלאו' בלאו' אף לא עי"ן בס"ק ד' : (כא)
אם יש לה מכה בגופו כמב' סכ"י סינו' צדדי' צואר' שאי אפשר ליגע
מהמכה אם לא ע"י שפיטתו ומתכסה בו אבל צואר' ממש בלאו' כי
חולס בה (עי"ן מ"ס בס"ק י"ח) כדלפ"י בש"ס ופוסקים וכ"כ ב"י בד"ס
אין מחזיקין וכו' עכ"ל ובתוס' כתב כן דלפ"י לומר דכ"י מיייר' אפילו
בזאמנ' צואר' מ"מ כיון שסינו' בליים' וסכ' ולא היסר שזכ' א"כ אי
לאו' שפוטטת ומתכסה לא היס' שייך למסלי' צואר' כמו בכפפ' וכו' כתב
ב"ס ס"ק ד"ל חס' ג"כ כוונת' כמ"ס שאל' כתב כן גבי דין זה רק אח"כ
בד"ס אין מחזיקין קו"ל : (כב) ויודעת שאל' מדקדק' אבל מסתמא
אמרינן שמדקדק' ולא דמי ללעיל' סעי' דענין דוקא שיעור' דרש"ל
אבל מסתמא אין חוששין שאל' מדקדק' דלא"י כמב' שם כ"ס עוד יודעת'
אחרת בכמס' בסתמון ואם רוצו לומר לא מדקדק' ומעלמא' אח"כ ואח"כ
תלם גם כמס' בסתמון בזה לומר שזה בא מעלמא' ובזה אחת ותלכסו
כו' לזו ספי' מלוי' לקולא וכו'ל' סאי' לא מקליק' עכ"ל בלבוש : (כג) אלא
א"כ יש לה מכה בגופו וכתב הרב בשבוע' ס' צ"ז דל"ס שיש לה מכה
אז שנמלא על סכמס' מראה לכן או ירוק כיון דמראה לכן ויר' מגיפה
אזי' גם האורס חליט' דמגופא' אח"כ ולא תלין בזה כמס' ע"ס שפספסם
באורך וסכ"י ס"ס'ס שגג' עליו ודעתו להקל כדיואל' בזה וכן הסכמת
סכ"י בספר נכ"י וע"ס : (כד) ולא נמלא בזה דם ולא מורע שגג'א

בס"ס

במקום אחד : (יא) וי"א דהני מילי כשנמצאו על חלוקה אבל אם
נמצאו על בשרה מצטרפין לכגרים ועוד :
מ כהם : (יב) הנמצא על בשרה שהוא אורך ברצועה או עגול
או שהיו טיפין טיפין או שהיו אורך הכהם על רוחב ירכה או
שהיה נראה כאלו הוא ממשח למעלה הואיל והוא כנגד בית
החורפה טמאה ואין אויברים אלו נקט מן הגוף לא היה כוב :
י כהם שנמצא על : (יג) דבר שאינו מקבל טומאה לא גורר
עליו כיצד כדקדק קרקע (או בית כסא' שאינו מקבל טומאה)
או כל דבר שאינו מקבל טומאה וישבה עליו ומצאה בו כהם וכן
כהם שנמצא על בגד צבוע טהורה : (יד) לפיכך תלכס האשם כגדי'
נעוניהן כ"י להל' מנחמים רמב"ס וס"ס :
יא לא בכל מקום שימצא שם כהם טמאה אלא במקו' שאפשר
שבא מן המקור כיצד נמצא על עקב' טמא וכן אם נמצא
על כל אורך שוק' פרסותיו' מבפני' והם המקומות הנדבק' זה בזה
בעת שחעמור : (טו) והרבך רגל ברגל' ושוק' בשוק' וכן אם נמצא
על ראש גידל' רגליה : (טז) (וכ"ס על רגלים ממש) וכן אם נמצא
על ידיה אפי' על קשרי' אצבעותיה' שהידים עסקניות הן ושמן נגעו
באותו מקום אבל אם נמצא על שוק' ועל פרסותיה' לצד חוץ או
אפי' מהצדד' ואצ"ל למעלה מאותו מקום טהורה : (יז) ואם יודעת
שזדקרה והגביה רגליה למעלה - טמאה בכל מקום שהמצאנה
אפי' למעלה מהחגור בין מלפניה בין מלאחריה אפי' עברה בשוק'
של מכהים או נחעסקה בכתמי' ודוקא כשנמצ' על בשרה לכד' אבל
אם נמצא על בשרה וגם על חלוקה' אם עברה בשוק' של מכה' או
נחעסקה בכתמי' חולה בו בין שנמצא למטה מהחגור או שהגביה
רגליה ונמצא למעלה מהחגור בד"א כשנמצ' הכהם על בשרה
בלבד' אלא חולה בשאין לה לחלוח' אלא בעס' הכתמי' או בשוק'
של מכהים : (יח) אבל אם יש מכה בגופה שיכולה לחלוח' בה
שלאפשר שבא הדם ממנה חולה בה טהורה : (יט) ואם חשבה
בכתפה והכת' על ירכה במקו' שאי אפשר לבא מהכתה טמאה :
יב נמצא הכהם על חלוקה' למטה מהחגור או במקו' החגור
עצמו טמאה אפי' נמצ' לצד חוץ (ואין חילוק בין נמצא בחלק'
לפנים או מאחריה או מן הצדדים ממני' שהנגדים חוזרין כזה וזנה) ואם
עברה בשוק' של מכה' טהורה אפי' נמצא לצד פנים ועל בשרה
ואם נמצא על חלוקה' בלבד' מהחגור ולמעלה מהחגור אפי' נזרק'
והגביה רגליה ואפי' לא עברה בשוק' של מכה' שאלו בא מן המקור
היה נמצא על בשרה :
יג נמצא על בית יד' על חלוקה' אם המקו' שנמצ' בו הדם בבית'
יד' מגיע עד בית החורפה טמאה אפי' אינה יכולה להגיע שם
אא"כ חש' הרבה ואם אינה יכולה להגיע שם כלל טהורה :
יד היה פושטת ומתכסה בו כליל' בכל מקום שימצא בו
טמאה מפני' שהוא (חור) אילך ואילך וכן הדין אם נמצא
במעופרת' שכתב' ראשה או שחוגרת בו ואם קשרה בו ראשה היטב
וכשנעורה ג"כ מצאה קשור יפה אינה חוששת :
טו שתי נשים שכסו ראשן בחליק' א' : (כ) שתיהן טמאות
ואם אחת כיסתה והאחרת לא כיסתה אע"פ ששתיהן לבשו
החלוק' ונמצא הכהם למעלה מהחגור אותה שכתב' טמאה והאחרת
טהורה :
טז (כא) אם יש לה מכה בצוארה ונמצא הכהם בחלוק' אפילו
למטה מהחגור שאי אפשר ליג' שם מהמכה אם פושטת
ומתכסה בו חולה במכתה שאני אומר נתחפף וכו' לו שם :
יז מצאה כתם למעלה מהחגור וכתם למטה ממנו : (כב) ויודעת
שלא נזדקרה טהורה שאני אומר כמו שהעלין בא מעלמא' כך
בא החתהון בד"א כשיש בעליון כגרים ועוד או יותר שוראי' מעלמ'
בא שחריאין לחלותו בכנה אבל אם אין בו כגרים - ועוד אין חולין
אותו מעלמ' דשםא' דם כנה הוא ואם יש בתחתון כגרים ועוד שאין
לחלות בכנה טמאה :
יח כיון שכתמי' דרבנן מקלין בהם וחוליה בכל דבר שיכולה
לחלות כיצד שחטה כהמה חיה או עוף או נחעסקה בכתמי' או
ישבה בצד המתעסקי' בהם או שעברה בשוק' של מכה' ונמצא
דם בבגדיה חולה בה וטהורה אפי' לובשת ג' חלוקים זה על זה
נמצא אפי' בתחתון טהורה אבל אם נמצא על בשרה אינו חולה :
(כג) אא"כ יש לה מכה בגופה או חולה בה אפי' על בשרה אם
הוא במקום שאפשר לר' לינטף משם ואפי' נתרפאה אם אפשר
להחלל' ולהוצי' ע"י חיכוך חולה בה ואפי' שעכשיו עלה עליה
קרום ואינה מטפפת :
יט כשם שתולה בה כך חולה בכנה ובבעל' אם נחעסקו בכתמי'
או אם יש בהם מכה לפי שדרב' ליגע בה אבל אם היה
עסיקים בדם : (כד) ולא נמצא בהם דם אינה חולה בהם אא"כ
היו עסיקי' בדבר שדרב' ליגעו כגון שחשט וכו'צ' בהמינו' - וה"ס
אם עכבה כהמה עם נשים שיש להם מכה בנפול' חולת כזה כמו בכנה ובכנה
מי שרגל' לצאת ממנו דם דרך פי האמה ובשעת' שחשט
נמצא בעד' האשה דם חולה בבעלה :

חובא

אא"ב

ל אין האשה טמאה משום כהם שמצאה בחלוק' : (לו) אא"כ
היה בדוק לה קדם שלבשתו אבל אם אינה בדוק קודם
שלבשתו ולבשתו בלא בדוקה ומצאה בו כהם מהורה :

מ
מא
(ל) ברקת חלוקה ופשתו ומצאה מחורה והשאל 'לחברת'
ולבשה ומצאה בו כתם הראשונה מחורה וחשני' מצא
לבשה חלוק הבדוק לה ופשתו והשאלה 'לישראל' נדה
או לכותית שהיוס זמנה לרא'וראהה פעם אחת אע"פ שאין

רואה ימים השאלת החלוק ואח"כ נמצא בו כחם חולה בהן ומהר:
(לט) והיה אם בדקה והשאלתו להן ואח"כ לבשתו היא ומצאה
בו כחם שרולה בהן ואח"כ במספרות ו' נקיים (טו) שמו'ן קלו'
(דנ) יום כרמון'טל ו' נקיים: (מ) חין קמ'ין רחמ'ן חלום כדבר אחר:
מב השאלתו לקטנה שלא רצתה מעולם לבדשתו
קטנה זו ושבט שנבעלה: (מב) קידם שחיהה הטכה או
שהשאלתו ליושבת על שרור חולה בהן: (מג) ואח"כ בזמן
הזה וכן אם השאלתו לספרות'ו שלא טבדה חולה בה ובעלה
חללו שטור' וחבורתה ששאלתו ממקלות:

מג - השאלה לבטלה הכתם בין שהיה יושב כבד על הכס
קדם שאלה בין שראתה כסם בחלוק אחר לאחר ששאלה
את זה אין תולת זו כיו ולא זו בו ושתי צרכות לחדש וכ"ש אם
השאלה למחור (מד) וזורה ולבטשו שתיים צרכות לקוש:
מד לבטש חלוק בימי נדחה ולא בדקתו ולבטשו בימי מחרה
ונמצא בו כסם - (מה) תולה שמי נדות הוא

מה לבשה חלוק קודם שהיתה מעוברת ואחר שנחשבה לבשה בלא בדיקה ומצאה עליו בתם חולה ללבישת הימים שלא היתה עוברת וכן המניקה חולה בעצמה כמו שתולה בחברתה (וכן נקמה חולה בעולם ימים שלא היתה נקמה).

זו חלוק שלבשתו בימי נדה ונחכסם וחזרו ולבשחו בזמן שהיו
מטוהר בלא זריקה אם נחכסם ע"י ישראלית ואינה כפנינו
לשאל: (זו) חזקה בדקתו בשעת כיבוס ואינו חולק בה ואם
היה לפנינו ואמר: שלא בדקתו חולק לומר שמחלתה היה ולא
עבר ע"י כיבוס ואם נחכסם ע"י שפחה או עכ"ל: **אפי' אינה לפנינו**
הולק לומר שמחלתה היה: (זו) אם אפשר לעמוד על הברור
בגלל שמכח במראיתו אם מקדיר חליטנו שנגנס לחך הכגד בידוע
שקור' כיבוס היה ואם מגלית רחיטנו שאינו נכנס לחך הכגד
ידוע שאחר כיבוס היה ואם אינה כמ"מ ככד חוששת לחזקתו:

לבשת חלוק הכרזו להופשטו וכבסו והשאילו לחברת
(מח) ונמצא עליו כחם אם מגלד בידוע שממנה היא
היא טמאה : והראשונה טהורה : (מט) ואם הוא מקדיר בידוע
שפראשנה הוא והיא טמאה והשניה טהורה :

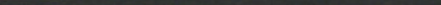
שתיגשים שלבשו חלוק אחד בדרך ונמצא בו כהם אם
הוא מתחגור ולמטה לשותיהן שתייהן טמאות ואם הוא
למעלה

אף אם תחלה בזה גם היא תקללה אפי' מזה בזה שדמים מצויין יותר
בזמן הזה בנפולם שנבעלו בעליה ראשונה דלא בלא"ס ק"ל דטמאם
אזינו שגרעו בה ונכח וז' ואפי' דנלא"ס היא טמאם מ"מ יכולם
להריח כתב הטור וכמחבר בספ"ק זה דאפי' בשאילתו וזמרת' ז' נקיים
מקרי מקולקלת ומולין בה בקלקלה : לכן ל"ל פשוט דטמאם הוא דאף
מקרי מדריבן וביא טומאם ספק לנא אין מולין (ועיין בד"ה כ"ס ק"ג)
יותר ומטעם זה לאחר שחיתם במכס אין מולין : אף בזמן הזה אף
ספק קאי דמחשבת דלכשתי פסעמי' דלא"ס תרתי למה ל' בדפס"ל כגי'
ולכשמו וס"ס לבשמו מחלה וכמ"ס ס"ק ל"ע וס"ס מדחיק לפרש בזה
ימים ראשונים של ספירת ז' נקיים אין מולין בזה אף בימי נדמה וכן ל"ל
ימים ראשונים שאינם בספר דעדיין הסמך בגופם משא"כ כהן שזכר עבר'
מאחד כלום מזה נקיים ודגם ספק עצמו אעלתי כל ז' כל ברור דלא כהשכ"ר
י' : (ס' חזקוני בזהו דבשעת כיצום מחשבת מדריבן כטור וס"ס כ"ג
ק"ל תלין בלתי כיצום דלא דמקטין דמקטין ודמקרי דא' מגילי סיני
דף ק"פ ע"ה דרבי ור' אחא לא קאמרי אלא סיני דלא דבקה ע"ה אכן
ואבד ויראה דנמשך בזה אחר דעת ברא"ה בזה דף ק"פ ע"ה שטובר
ואם אפשר לעמוד על כבידור לאפוקי נאבד וא' נאבכס החלוק אפי'
בזה בראשון מחמירין ממכר משום דכיו ספק חסרון ידיעה : ועיין בשכ"ר
בזה ובכח דס"ס א"ס כעו"ס לפיננו ואורח"ס שדוקאם לא מחמירין על
ובכח השכ"ר וז"ל וא"ו לידע הדבר ע"י שאלה דבדפס"ק בקורם ובכא'
וגם לא ידיעו מי דוחקו לכל זה כלא אפשר לפרש בשטותו שישל לפיננו
דנלעיל ולפי מ"ס בס"ק מ"ז על כרחיך צריכין כאן לפרש כן וק"ל :
מן דלוי' לפי' בזהם יצטר מחברתם דנלעיל מפי' מ"ז א"ל כש"כ וכו'
בד"ה

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

1852

היהו משתתפים על לחוד דידוע שהיו ממנה אכל את נמצא בסמל שאין ואשה
נמצא דם במקורה אכל אשה שרגילה לראות דם בתי רגילה ומרבה כחב בשעה
יש מביאות שם לה מכה המכחיב בהעלת מי רגילה וממנו דם יוצא ואפי' אם
נאכל ואינו מוצא דם רק אחר העלת מי רגלים ודלי דם מכה הוא אך יש
מחמירה

10

(א) אבל סוחר להתייחד עמה דבין שבא עליה פעם אחת חזר לא

שניק סימא ואליל איכור : (ב ו) אם בעלם רופא כבי' איל
 לבטחו שכתב על משנתו כרמץ' שבי' כלי' ו'ל' אף דמשמע דבריו
 דלם כחול מסוכן וחין דם רופאים אחרים דשרי' משום פקוח נפש חלל
 דלילא למימר דלעטמיה איל דבר' דגויט נדס אינס כחורס חלל
 מדרבנן חלל לכרמץ' דגויט עורס אכורס מן כבורס ככל' אע"פ שיש
 זו פקוח נפש אפשר דאכור מסוס אצילא דג' ו'ל' ע"ל כבי' ובש"כ
 כשי' על כבי' דז' וכח' ו'ל' ואין ואלס דודלי' אף לרמז' לילא איכור
 דלוריי' חלל בשעטס כן דרך מאוס וחמס צילס משא"כ ככל וכן כמכב
 פשוט שרובא' ישראלי' ממשמשים בדקס של אכס אפי' אשס ליש או עכוס
 אף שיש רופאים עכוס' חלל כדנר פשוט כמ' ע"ל ואין דבריו מוכרחים
 מבחשס החורס וכמ' דכס' כרש"ל כי' חלף קפ"ח וכב"ס כבי' ע"ל בל"ס
 ח"כ אפשר דאכור למשס לם כדקס דקרוכ כדנר לנל לירי איל' דלוריי' ו
 וכן משמע כפסוקס כרמץ' ע"מון כס דלמלן דלמר דכל קריבס אכור
 דלוריי' (וכו' דעס כרמץ') ים לבחמיר דוס גס מ"ס כבי' וכן
 סמכב פשוט וכו' חין ו' רלס כלל דקס' ים לחוס בלסכס נדס בלבו גס
 מבחשס החורס וכמ' דכס' כרש"ל כי' חלף קפ"ח וכב"ס כבי' ע"ל בל"ס
 כי' לא וכרס שכניסע סלל דעסס כבי' סומעטמל ע"ל כבי' ש"ד וכב"ס
 מיימוני דמקור וכמ' דבי' ע"ס :

קצו (א) שכתב סופרס וזמן כוס כולס דכרס סויכוס חכמים
 אפי' רופא טפס דם כחרלל כמזכור לעיל כבי' קפ"ט
(ב) דהקבל כנר ע"א אומו לילא אף שבי' לא כהפלט כ"כ כבי' ו
 ופסוס כוס דלס כוס לילס חו אפי' כפס לילס ולא דקסס אף שעדיין לא
 כהפלטו כוס וככלסל מ"מ אינס יכולס למוטס מיוס כמחרס כיון שכנר כוס
 לילס ונעיון שבעס נקיים סנימס וכל יום כ"ד סטוט וכמזכור מדברי
 כלגור ומשמעות כסוסקיס דלון חילק בין סמוזלס או כסליו וטבס
 דלעול' לריבס כנדרס כמון לבין כסמסוט וכסיוסר מנואר בל"ח סומן
 רב"כ כסוס מכנר חלף וס"ק אחרס קודס כליסל ודלל כמסמעות כס"כ
 ככ"ד דש חילק בין בימים ע"ס : (ג) אפי' ע"א כקסל כעס
 ואפי' עכסס כוס ג"כ כעס ויש חמורין כ"כ וככס מכסר'ל כעסכס סומן
 פ"ב דנשים סנו סמחילתס למנוט מיוס וי"ו כמזכור כעסיף י"ח פסוקס
 סיטוטס למנוט אפי' חורר כפילט טרניס : (ד) ע"א ימי
 כפירסס אס רלסכס דם עד סמוך לערס מפסקס אחר כרנו כ"כב"כ
 וס"כ כנר סזס ג"כ דעס כרס ווף שאין זס משמעותס לטון כרס כלל ודברי
 כס"כ דחוק' דוס מ"מ רליו לכמון על זס וכפרס ליריון כמ"ס ס"ק ג'
 וק"ל : (ח) רק יום א' ואף ליריון כעסכיון דלף בלס' טרלס' ו
 כנס לבכמין כ' מיוס ואל' חלל כמסוס כדלקמן כעסיף י"א מ"מ ים כקסות
 ליריון כיון ככלס דמוחרס מיד ספסוקס לבסור כעסס נקיים ועיון כס"כ
 כנכס כסס מ"מ נקסוקל אחריו דלס חזרס ורלסכס כיומי כפירססס אס
 לא רלסכס רק יום א' דקיקס שחריו לא מכני אפי' בדענר חלל רלסכס רק
 כנס אפשר לכקל בין כיומי כפירסס בין כסמלס עכ"ל : (ו) סמרחץ
 ולנכס לנכיס כעסס ככל זכ דליוי ומכלל' גוסס או חלוקס בלזיס כנס
 וממל' כדוק כז' נקיים דלס חין סולין כמזכור כסמוך כע"י ו"ד ופ"ז
 אס בדענר כפ"ז נקיים בלל רחיס וליכיס כלל ואל' בודקס חלוקס
 וגופס ולא ממל' אס כנס מוסרס לעולו אף דלכסמלס חין לטוט סמכב
 ולספור ז' נקיים בלל רחיס וליכיס לנכיסס אס לא סכוס דברך וכמו
 סמ"ס כרס : (ז) ואין ללס כנדיס וס"ס אס חין לם מיוס כלל
 ע"ז : (ח) רק כסחוק נקי וגס קריר לכיוס ענין סכסכס
 יכיר כס משא"כ חלוק כנעס : (ט) ולא לאור כנר וסל
 דלילא דיוס כססוס אור כנר יפס לבדיקס ואפי' אכסדרס שאלרס רב חין
 לבדוק לכסמלס לאור כיוס וכמזכור בל"ח סי' חל"ג י"ל דשני לענין
 לבדיקס חין סלריו לבדוק כחורין וכסדקין כמקוס שחין אור כיוס יכול
 לסוט משא"כ כנר יוכל לסכס כחורין וכסדקין משא"כ בבדיקס כסחוק
 וככד וכיולל כז' סוכל לילך כמקוס כמגילס לכן טוב יזכר לבדוק לאור
 כיוס ועוד י"ל דנכס כנסס נכיר יזכר כיוס מבליטל לאור כנר (משא"כ
 כחמן סכוס דנר ממש) זס סטעס ג"כ כנגעסס שחין רוחין חלל כיוס
 ועיון כרמץ' פ"ט מ"ס סומלס צרעס : (י) ומל' סמלס סכוס
 ככר רכוסל יזכר דלס' לא דקסס ע"מסס לסכסוק כססרס ג"כ דילל כבי
 וכ"כ כרש"ל בל"ס וכן כוס לבדוס כמס"ס כ"פ ססיוקס ולא ידעתי למס
 סינס כמסכר ועיון כע"ז כנכס כלסון כסור וסמכב : (יא)
 עד מקוס כסכסס דם ועיון כפסוקס משלס כנימן כי' מ"ט מעיון כבדיק'
 וכמלטי מוק דף שיל' ע"ל : (יב) כרי ו' מסיכסס וסיון
 סלל

א אם הוא חולה ואין לו מי שישמשנו וזולת' כוונת' דמשמו
 רק שתזכור ביותר שחובל דהזכר כדורחצ' פניו ידיו ורגליו
 והצעת המט' בפניו :
ב אשה חולה והיא גרה אכור בעלה ליגע בה כדי לשמשה
 כגון דחוק' ע' ודחשכיה ולכובסה :
ג וי"ל דלס חין מ' שישמשנה מותר ככלון ונהגין אס לריבס הרבס
 לכך :
(מו) אם בעלה רופא אכור למשש לה דפס :
ה ולפי ז' מס כמכתי' סטוכין הימר אס לריבס חליו דמשמס לה כל סכן
 דמותר למשס לה דקסס חס חין רופא חמר וזריכס חליו ויש סכנס כהניס
 עיון כל"ס סי' פ"ח חס מותר נדס ליונס לב"ה ולחפסל :

קצו דיני כבישת הלבון ובדיקה : וכו' י"ג כע"י :
א ז' ימים : (א) שהזכר סופרס מתחילין מחרת יום שפסקה
 בו וכך משפטה אם תראה ב' ימים או ג' יופסקה בלראות
 בודקת ביום שפסק' כדי שהפסק' בטהרה ובדיקה זו היתה כבוד
 לבין השמשות וכן נוהגין למחלה וכדעבד אפי' לא כדקס עמלס רק שחר'
 ומללס סטורס סני כנך ודעולס ילכד ארס להחמיר למחלה בחור' כיוח
 שתהא בודקת ביום הפסק' טהרה כמון דחוק ושיהא שם כל בין
 השמשות שזו הבדיקה מציא מיד כל פסק' רש"ל כהנ"ק :
ב וי"ל אס כהפלטו כקסל ערביס ועוד כיוס גדול אינס יכולס לבדוק או
 להלגיס לנכיס למחול למנוט מיוס המחרס מלחר : (ב) דהקבל
 כנר ע"א אומו לילס וי"ל דמותר : (ג) אפי' ע"א כקסס כעס ומהגין
 למחלה ליחר וכדעבד חין לחוס ומקלס נכיס עכ"ל שלס כקסס קודס כרנו
 וחזרס נרלס כנס או דם : (ד) מוק' ימי ספיר' חו פוסקין אפי' לאחר
 כרנו אס נמקלקלס סמוך לערס וחוכין דנר זס דענר חין למחול כיוס כי
 כן כננו מליוס חנס סטורס נחן כן וכו' מנהג ומהגין :
ב ראה יום אחד בלבד ופסקה בו ביום צריכה לבדוק עצמה
 בסוף דחוק ושיהא שם כל בין השמשות :
ה וכדעבד אס כדקס עמלס סמוך לבין כסמסוט ומללס עמלס סטורס
 אע"פ סלל חיסס סמוך חלל כל בין השמשות סני חלל דיקס סחרית
 לא מכני חוליל וכל רלסכס : (ה) רק יום אחד :

ג ביום שפסק' מלראות בודקת עצמה באמ' חלבוש חלוק
 הבודק לה שאין בו כחם ובלידה חשים סריגין הבדוק' מבחתי'
 ומיוס המחרת החוליל לכפור ז' נקיים :
(ה) ומהגס כנר סלל כסלסס סוסקס עמלס סטורס : (ו) סמרחץ ולנכס
 לנכיס חלסס אס לא רלסכס רק פניס סל מוס ד' כנך וכן נוהגין חין
 לטוט חלל כעסס דחוק כיון אסס כהולגנד כיוך : (ז) ואין ללס כנדיס
 מוכל לבסור ז' נקיים : (ח) רק כסחוק נקי ובדוק מוס :
ד בכל יום מ' ימי הכפיר' צריכה להיות בודקת לבחתי' פעמים
 בכל יום אחת שחרית ואחת כמור' לבין השמשות ואם לא
 בדיקה בכל השבע אלא פעם אחד ל"ש בדיק' ביום א' של השבעה
 או ביום השביעי או מא' מאמצעי' מאחר שבדיקה ביום שוקדם ה'
 ומצאה טהורה עולה לה אבל אם לא בדיקה בכל ה' וביום הח'
 בדיקה ומצאה טהורה אין לה אלא יום ח' בלבד ומשלמת עליה
(רלס ועוד) וי"א שצריך שחברק כיוס ראשון מחו' וביום ה' ואין
 לבדוק כבדיקס חסיוס לאור חיוס : (ט) ולא לאור חמר רש"ל ורבינו
 ירוחם וכדעבד מכני אפי' אור חמר כ"י :

ה בדיקה עצמה ביום שפסקה מלראות (י) ומצאה טמאה ובודקת
 לאחר ג' או ד' ימים ומצאה טהורה הרי זו בחוקת טמאה עד
 שתפסק בטהרה שלעול' אינס סופרס עד שתבדוק אם פסקה ואז
 מונה למחרת :

ו כל בדיק' אלו בין בדיקת הפסק בין בדיקת כל שבעה צריכות
 להיות כבנר פשתן לבן ישן או בצמר לבן נקי ורך
 וחבניסנו באותו מקום בעומ' לחור' ולסדק' עד מקום שהשמש
 דש תראה אם יש בו שום טמאה אדומית ולא שחכנסו מעט
 לקנח עצמה ואם יקשה בעיניה מאור להבניסו כ"כ בעומק לפחות
 יום של חפס' טהרה ובדיקה של יום ראשון מהשבעה ההייגה :
(יא) עד מקום שחשמש דש :

ה ואם לא עשה כן בבדיקה יום ראשון טעם אחד כן מבדיקה
 שאר ימים מיוס כדעבד אס לא עשה כן כלל רק כדקס עמלס יפס
 כחורין וכסדקין כעומק היעבד כיו כחס אע"פ סלל חניע למקוס כסמסס דס סני לל :

ז הסומא בודקת עצמה ומראה לחבירתה :
ח חחרשות ששימעת ואינה מוכרת דרי הן כפקחות אבל אם אינה שומעת ואינה
 צריכות פקחות לבדוק אחין ולקבוע להן וסת כרי שחתיגה מותרת לבעליהן וכיון שכתב להן וסת הרי הן כשאר כל הנשי' לא
 חקבע להן וסת חושש' משלוש' יום ולשלוש' יום ובדיק' ע"י פקחות :

מ האשה שמרכת לבדוק בין כימי ספירחה בין בימים שלא ראתה בה' שאם ראתה דם אפי' כמון יום השביעי סהרה כל הימי' וצריכה לפסק
 חו' נקיים קריר שיחיו דרפוסים שלא תראה דם בה' שאם ראתה דם אפי' כמון יום השביעי סהרה כל הימי' וצריכה לפסק
 בטהרה :

במהרה ולחזור ולמנוח שבעה נקיים 'יא דגנ' ימים ראשונים של ימי
הספירה הם מלאה כהם * (יג) אין חולין אותו להקל כמו שהולין שחר
הימים דג' ימים ראשונים לריבה להיות נקיים לגמרי אבל אח"כ דעו כשר בהם
וכן מוכיח ודוק! כהם שהוא יותר מנגרים אבל פחות מנגרים ועוד חונה בכה
יפ' כג' ימים ראשונים (ח"ה עס) וזה"ל היה לה מלא בגופו * (יד)
וידעת ממנו"לם אם חולה בה אפי' צומר מכנגרים ועוד אפי' מקילין בג'
ימים ראשונים לחלו בהם אפי' דעו שחוללים הם * (טו) בשאר דברים שהלין
בהם כחמבאר לעיל סי' ק"ך *

הפילתה ששכח וזע בימי כפירתה אם הוא תוך ו' עונות
לשמושה מותרת אוהו יום לפיכך המשמשת ממנה וראתה
אח"כ ופסקה אינה מתחלת לכפור ו' נקיים עד שיעברו עליה
(טו) ששה עונות שלימות שמה הפלות לפיכך אינה מתחלת לכפור
עד יום ה' לשמושה כגון אם שמשה במוצאי שבת אינה מתחלת
לכפור עד יום ה' וק"ל אין שכחה וזע מכריח עד שעברו עליו ו'
עונות שלימות מע"ל ואם שמשה במוצאי שבת ופלתה ליל ד' קודם
ע"ת שומשה במוצאי שבת עדיין היא עומדת בבור עונה ששית
לשמושה ומותרת הלכך יום ה' יהיה ראשון לכפירתה .

הנה ותפסוק יום ד' לעת הערב ויום ה' עולה למגן ויום שבתו שים להמחין
עוד יום א' דהיינו שלח המחול למטה (שם) עד יום ו' והוא יתכן יום רחוק
במדינה דהיינו שם השם ביום ה' בין השמות ותבדור שיהיה יום ואפשר
שהוא ילד ויום ח' המחול למטה מיום ה' ויום קד' ו' עולה למטה שם עליו
המחול עוד יום א' דהיינו ח' אלא בליל ערב עתה וכן מובין בכל מדינות אלו
ואין לשנות ויש בזה נבדל להחמיר עוד להמחין עד ז' ימים (ז') ואין טעם בדבר
והמחמיר ויחמיר והמקל בכפר לקדים עמלו למטה ויש סברה שטעמו חזון
לחלל בין ששנה שם בעלה (יח) ללא ששנה וכל אשה (יט) שרואה אפי'
ביום קרובה להמחין ה' ויום עם יום שרואה בו ותפסוק ענה ערב ותפסוק
מח' וכן מובין במדינות אלו (כ) ואין לשנות

יב אם טעה במנין יום א' וטבלה ושמשו צריכה : (כא)
להמתין ל' עונות שלמים ואח"כ תמנה יום א'
אך סתירה שלאחר ז' כיון שלא טבלה כראוי ושמשו : (כב) חרי
זו מובלת בכל עת -

האשה ששמה ממנה וזאת אח"כ ופסקה ורוצה לספור
מיום מחרת אייתה הקנה יפה"ה איתו מקום במדן או
בבגד הפליט כל הזרע או תרחץ במי חמה וזה יפליט כל הזרע
הזה יוח" (כו) דלן אלו בקיאל בומן הזה ואין לסמוך על זה והכי
העו דהרי כבר נהפך שמו וכו' להקמן ח"י" נלח טעמה כלל בדי
שלא לחלק בין סמירה לסמירה וכו' כהנ"ל אבל הסוד נדר בדברים אלו
במקום שזרע המזכיר וזכו נחש :

קצו שלא הטבול האשה ביום ובו ה' מעיפים .

אין הנדה והזוכה והיולד' עולות משומאתן בלא טבילה שאפי' אחר כמה שנים חייב כרת הכא על אחת אא"כ טבלו כראוי במקום הראוי .

אם בעלה בעיר מצוה לטבול בומנה (א) שלא לבטל
מפריה ורביה אפי' לילה אחד:

ומותרת לטבול ליל שבת: (ב) אם לא יכלה לטבול קודם לכן
כגון

[illegible]

אָנזאָס ביאָ וואָס'ע אַמאָר לטבול גע'ט צו צוים הכפּוּרים אַפּי בּיג'ע זאָן וואָסמאָר
ס'מאָד ערשט וואָס אַמאָר כּעשמי'ס ווע'ן גאָס בּאָל'ט בּאָז שבעה דפּקאָ
ייל וואָס בעול'ס שבע כּעס מאָדנ'ט ר'י מברואָ וואָס כּמ'ס בעל'ס דף ק'א
עלמ'ס וק' לזאָן שמעמי' כּעס מוא'ס האָלזן מפור'ס מוא'ר'ס שמעון ז'ל'ס שלאָ
לעבול
כּעס

שלא בשעת תשמ' וכמבוא' לעיל סי' קפ"ד ועיין בסי' קפ"ז: (ג)
אין מולין אותו לסקל בטעם שבמוד ג' ימים ראשונים עדיין יש להסתפק
אם פסק דם מקור שם ולאטקין לאחר ג' ימים הסרדני וסג"ס מיימיו
בסם ס"ה ונל"ו נראה בחשם שמתעסקה בכתמים או שיש לה חבורה
ומענין ו' ויטניו שזכרנו יודעת שיש עולין (ד) ומתיראת שלא עולין לס' נסיו'
בז' נקיים בנקיות אבל כחם לדין שאין כנסים מפרות ז' נקיים עד אחר
יום ה' לשמוע וכמבואר בסעיף י"א ל"ל דיש לה תקנס בדרך זה דל"ינו
מיר שפסק דמם ביום ה' או ב' לראייהם מדרוק ענמם טיבם כמו שדרך
בדרוק לסירות בז' בנקיים ואח' יום ה' לשמוע שמתחיל לעבור בז' נקיים
בב' עב' אב' ימים שפסק דמ' ותולין בכחמם לסקל קול' א' וסג"ס נקיים
בשכונם יום י"ב ס"ס בדבריו סאטורל ומביאם א' ראיות ברורות לדרדיו וסג'
שבטל נחם דקם סם שפסק בום לבחמיר כינו שדקם שלא בשכונין דק'
לכבוד שם וזכיר מולי לא בדקם יפס יפס משא"כ אם בדקם במחמורין
וע"ס: (יד) ויודע' שמוציאם אדם חסיד כאלדן לשכור על ידו
זו וכתב דלדן חסיד אלא חס' המכנס מוציא דם חסיד וזכרמם חסין דבריו
ומרחימם כלל ובכנסמם שומעם לסקל במבואר לעיל סי' ק"ג וכ' כ' שכתובם
נחם דקם סי' ס"ה וי"ל דמאן דמיקל במאנ' כחם חור ג' לו נקיים נקטמם
חסי' בטעם כל דואל לא מפקיד כל כך כיון שכלא"ס רבים מקינין בכחמ'
חור ג' עול' ונ"ל דאם מנא"ס כחם חור ג' ימים ראשון' לו' נקיים שנייבם
לאחור לאספור' נקיים מחדש ולא חף שכתבם כחם חור ג' לו' נקיים שנייבם
מוציא לסקל ליו' שדבר עבד ג' ימים ראשונים ובפעם שנייה לא רחמ'
חורין ואח"ל סעים שגור לא סוחזקם מעיינם פתוח בראייתם בכנסם ועומו
דסוי' כספק ספקא ספק אם בכנסם רחשון סים מגופם וחמיל' דסעים
מגופם לפתח בכנסם שנייה לא סוי' מגופם דדוק ועיין בט"ז שכתב דסעים
סרב דלדן ונחמם בכנסם חסין א"ל ליחור שלא תכלך אלא סם הפש'
ליחור ולא עשמם פן אין חולין: (טו) וי"ו עונתם סלימות כ"ה
בסומפות וסר"א"ס נפ' בנות כומים מחדש דלהכחא' כחכמים דפ' ר"ר

דעסע טונט שלומט בעיין אלץ ז'ע על כראש דעשע פ'רע מעמין
 בעשיות ספמא דעמין דעלונט סכנע זייע ביום ג' טעוור וס יס
 עסע כריף סעטעק כרמא שים שס'ס מוין לעלונט ס' סביא עממ
 וס' קסע על באורס דעשע פסל כרלי דעיו כ' טעוור וס' גוט
 בוים פסל כעסופסע ובראש ויעוד קסע לי סערמ'ס צפ'ס מ'
 אצוט טעמאס פסל דאחר ג' עונט טעוור וכסע סס כלי' דעסע כר'
 לעלונט ביום כ' טעוור וגורפ ש'ס דענע אלל המים חומרים שס
 עונט וסא גרמא סערמ'ס (וזיע דערשלי' צפ'ס גורס לעלי' ו' עונט
 שילוט וססן ו' ולי עונט כרע ערני סמאן כ' דעל כר'ס סמאן
 כוא ג' גורס להיפד כמ'ס צפ' סעשיות פ'ס דעקוואוס וזיע)
 וסמא מילא סעסע כחמנים עכ' סז סס וס' ז'ע על סעסמ'ס נגמרי
 דעמ'ס כב' וכאן עכ' וזיע - (טז) עד יום ר' וסא דעסע אחר
 ערבים ביום ח' ועדיין כוא יום וכולס לנלוס גרדים נקיים סמין יס'ס
 ומונו מויו' ח' כ' ס'ס וס' ספמלס כוא ג' כר'ס ערבים (יז)

[illegible][illegible]

קצו (א) שלח נבשל מפי' חבל בלה טעם זה עיבדו' בזמ' לאח
בלה' מ' מקי'ד וזמ' י' כיו' דמין כעבדו' כעבד' מזה ר'ק מזה
בטג' בלה' מ' מ' מקי'ד ונבשל נאסור כעבד' מזה ר'ק מזה
ע'ק' למור מזה מ' מ' מקי'ד ונבשל נאסור כעבד' מזה ר'ק מזה
ר'ק' למור מזה מ' מ' מקי'ד ונבשל נאסור כעבד' מזה ר'ק מזה

לעבול קודם ולא טעלה אחרים לעבול אף לדיכא מצות עונם כיון דכ"ח
אפשר לעבול קודם שבת וסיכא דלא פסעם מוסרם לעבול ולכן פסק
בשבותם מ"כ"מ מלובלין מ' ע"א דמי שטעלה בלילי' ו' וחכ"ר מנאח שלח
טעלה כראוי כגון שמא' לללוד חסח צמיורון מוסרם לעבול ליל שבת וכן
מי שטעל בשבת ושמא' צמיורון וצ"ר' עביל' שנים ארבע מחציו לללוד ו'
אפי' אין מחציו לללוד צ"ריס עביל' אם אפשר לחסוד ע"י עבוי"ם ויכיוני
דוקא שלח ע"י כלי רק בידו או בשמיו (ד"כ ס"כ צ"כ צ"כ מ' ק"ח וע"ס
בצ"ר) ואפי' אם שמע' עם שבעה וחכ"ר ארסחם שדכ"ר צמיורון (דעת
בט"ר חיון ק' דכיון ששמע' א' צ"כ עביל' וקבולו דכ"ר צ"כ מ' ק"ח וכן
בשבות' מ"כ"מ מלובלין ק' נראה עיר') מוסרם לחסוד ולעבול בליל שבת
כ"כ ס"כ ע"ס : (ג) אחר לידה ואם עברם וטעלה כמד בשבות' חוט
בס"י ק"ח דבשוגג בלל ענין וצמיר ע"ס דכיון בללוד שבת וחכ"ר
מוסרם וצ"י בלל ענין מוסרם אפי' צמיר ע"ס דכיון בללוד כ"כ בטור בודא'
בשם שטעלה ס' רח"ס מוסרם ארסח' מ' פסע' וקבול' ב' צ"כ א"ח
ס"ס מק"ג דכ"י לא אסרינן כלל אם עבר ועבר ז' אין רח"ס כלל דדכ"ר
ברשכ"א חיים ומכמים לדעת רוב כפוסקי' ומבזבזי' ומכאן מוסרם דכ"ר
כרס' ס' אוליך מוסקי' גבי אבע' ז' ועברו וחסה כוב' צ"כ מ' מק"ג
וכ"ס הרמב"ם בפ' כ"ג ס' א' שבת דכמגבי' חרומם ומעשרות צ"י צמיר
לא יאכל עד מולאי' י"ט וכ"כ שטולה ככ"ס בפ' מק"ג וכן דעת המרדכי
וככ"י בפ' מק"ג שפקק לבסור אם עבר ובשל אפשר לומר דבשוגג קאמר
זו אפי' צמיר ובשבת ואין לו מה יאכל ומשום כבוד שבת כדעת רח"ס
או ייטעמו כובא דכ"י מ' מק"ג בלא מ'טעם ס' ברשכ"א א"ך ע"מ דכיון
צ"כוי' למעשה דכ"י טעלה בשבת מוסרם מולאי' שבת כיון דלח' ז' ו

פון שטח : (ג) (ד) אחר ליד' (ח'ה'ס' ח'ה) או שלא
 יהי בעלה בעיר וכל בער שכן י"א שאסור לעבול וכן נהגו במקום מקומו :
 (ח) חלל במקום שאין חובת חין להחיות ובתקן : נהגו להחיות גם בחולאי
 שכן לא הסבדו דמאסר לה לעבול קודם לכן אין מרחיקין העצילה
 מן החסימה : (ז) אלהם שאסורה לעבול טעילה דראשונה בריל שכן
 מוסר דאסור לכל עליה ביאר דראשונה בשכח האסור לעבול : במחז' שכן
 י"א מקילין ומחירין לעבול בחולאי שכן חולאי שלא טעלה בשכח :

אשרה לשבול ביום ד' ואפי' אם ממח' מלשבול עד יום י' או
ט' אינה יבול' לשבול ביום (י) מיום סרך בהח' :
והכלום הטובנה קודם החופ' יבול' לשבול ביום ד' כלל אלל החמץ
עד הגילוי אלל אל' החופס דיון כשר גס :

ד (ט) הויכא ד'אליא אונס כגון שיראח למכול בלילה מחמת צינה או פחד גנבים וכיוצא בו או שסוגרין שערי העיר יכולת למכול בשמיני מבעוד יום אבל בשביעי לא הטכול מבעוד יום אע"ג ד'אליא אונס :

הגה
אם עברה ושבל' מ' ביום בלא אונס אפ"ה עלתה לה שביילה
וכן אם עברה ושבלה ב' ביום עלתה לה שביילה
ומ' לא חטאה אפי' בשתיים עד הלילה ומסמ' טבילה' חטע' עד
הלילה

סליק הלכות נדה

[illegible]

מליך הלכות גדה

שפתי כהן

קיצור דיני מסיקה וספק ספיקא מבעל המחבר בפני כהן בסיומ ק"י וניסח על זה עוד חידושי דיני מסיקו' שנבארו בדברי ראשונים ואחרונים אשר לא ביארו השטתו כהן שם ודיניו ל"ו ומחודשים ע"ז *

א (א) דבר שאינו בטל והוא ספק איסור חורף שנתערב
כולן אסורין אפי' לא נודע הספק איסור עד אחר שנתערב
לפי שאינו דומה לאיסור שנתערב וחזר ונתערב אחר מאות
התערובות למקום אחר (ב) שהתערובת חב' משום ספק פסוק'
(ג) שהספק ראשון אינו אסור מן התורה וגם שני המסיק' הם
מענין אחד ובגוף אח' : (ד) משא"כ כאן ייש מתדיין אם לא נודע
הספק איסור קודם שנתערב : ויש לסמוך עליהם : (ה) במקום
הפסד מרובה יש צורך סעודה מצוה ג"כ : (ו) ובלבד שלא
יאכלנו כולו כחצר ויאכלנו שנים שנים :

ב וכן ביצה שנמצאת בקליפה: (ז) כהרנגולת שארע לה (ספ) מריפות בקרוב ונתערבה אפי' באלף כולן אסורות ואין להפריש כל אחד מן ולהחיר מטעם ס"ט: (ח) הואיל והמסק ראשון אסור מן החורה ואין הכפיקות מענין אחד ובגוף אחד ואפי' כהרנגולת שנולד בה ספס מריפות שהקל' או נמצא בה ביצה שאין ידוע אם בגמר הכפלה' קודם שארע לה הספס מריפות או לא: (ט) אין זה ספס ספיק':

ו (י) והלכך אף אם נחערב' אח"כ אפי' באלף כולן איסורין
דמאחר שלא חשוב מקורם לכן ספק ספקא א"כ אין זה אלא
כספק איסור שנחערב שבכל מקום שאינו נחשב ס"ס הוי כספק
איסור שנחערב :

ד ודוקא שהביצה היה בודא מספק מריפה או שיש בה פספס
אם היא מכשר' או מטריפ' ואינו יודע אם נגמרה קודם לכן
או לא כגון שיש בחצר שני תרנגולין אחד רואי מריפה ואחר ודאי
כשירה ואעפ"י שנתערבו מתחילת ההרנגולים זה בזה הואיל וא' מהן
ודאי מריפה: (י"א) הרי הספק הראשון אסור מן ההורג הלכך
אם נמצא ביצה כינויה לא נודע מאי' הרי הביצה אמיר':
אבל אם אחד משני התרנגולים אלו שנתערב זה בזה אינו אלא

ספס מריפה אעפ' שגורע הספס איסור קום שגמטא' הביצת
אפי' ידוע שהי' בלא קליפ' בשעה שגורע בחרנוג'ל' הספס הערכות
הדואיל' וספס איסור נהרעב מהל' אחר באחד ואנחנו שאל' לדון
עתה מתיכן נולדה ביצה זו והרי' אנו מתחילין לדון. שטא אין כאן
איסור כלל אלא ביצה זו ודאי בשיר' היא: (יב) אי' הרי' אין ספס
ראשון אסור מן התורה: (יג) והרי' השני ספיקות בענין א' ובגוף
אחד ובאי' באחד.

אבל אם אחד משילה כמו חברת' אעפ"י שאחד מההרנגולים
הוא רק ספק מריפה הואיל ויש כאן שני ביצים : (יד) וא' מהן
ודאי ממפק מריפ' שניהם אמורים :

וְכֵן כֹּל מִיּוֹצֵא בֹהַם כִּגֹּן שֶׁשׁ בָּאֵן חֲתִיכִי וְיִיבֵה מִסֶּם אֵם הֵיחָא
 כִּי בִשְׁרֵה אִי שֶׁל מִסֶּם טְרִיפֵה כִּגֹּן שֶׁשׁ בָּאֵן ב' חֲנוּיִם בִּאֲחֵד
 יֵשׁ מִסֶּם טְרִיפֵה וְכֵן כִּשְׂרֵה וְנִתְקַבֵּל הַחֲנוּיִם שֶׁשֶּׁם אִיֹּב אִיֹּחַ מִסֶּם
 מִסֶּם טְרִיפֵה וְנִמְצֵא חֲתִיכִי לְכַתִּיבֵם וְלֹא בִּירֵד מֵאִיֹּחַ חֲנוּת הוּא אֵעִיף
 שְׂנוּרֵה מִסֶּם אִיסוּר בַּחֲנוּת קוֹדֶם שֶׁנִּמְצֵא חֲתִיכִי : (מו) הֲרִי
 חֲתִיכִי מוֹרֵחַ :

ת אכל כשנמצא לפניהם שתי חתיכות וידוע שאחד מן החמות
האסורה

ה' ספק ספיקא' בטעם ג"כ דבשאתם מתחיל לומר ספק סתרגנות טריטס
לא ספק ספיקא אח"כ א"כ חסם בודם' לטקל בשפס שני בענין אחר ובגוף אחר
אם נסתערס אח"כ' וכל זה וכן בררס דין' ב' לא קאי רק לאומן ידעות
עיל כלל פ"ב דין' א' ס"ק ב' אבל לעסם סרר עילי ב"רס ב"רס כלל ענין
א"רס דללס ד' כחמס ד"רס ועל' כלל מ"ב ס"ק ב' סתכבני דלאן לקטלן ענין
ר' דעל כרחיך נ"רר אהס ד"רס' מחלס מלין טולרס ב"רסס וז' דשחא סתכבני
כפס איסור דאורייתא וכן א"רס מתחיל לומר שחא נגמרס קודס לכן
קודס שטורפס או לא כוס ספק ראשון דאס"ר דאורייתא' וגם א"רס אסס אסור
סני גופי' והני עניני' לטקל: (יב') א"כ כ"ר א"רס' כפס קראס אסור
סולרס ב"רסס א"רס' כניי ספיקות א"רס' וא"כ ל"ר סידל לומר כפס קראס
לעל לומר שחא ב"רסס א"רס ספק איסור כלל סולרס סתרגנות כסרס וסר
כני' דלעיל מלד סתרגנות ליכא ר' דה ספק קול' וסר ספעס שייך ג"כ
כניי ספיקות בענין א' ובגוף א' ר' דסתחלס אהס ד' דשחא מכס"ר מולרס
ומיר אני' אומר שחאס סתרגנות ענין איכס טריטס ר' דלא' כפס סני א"רס
לכס ב"רסס בענין ובגוף אחד קול' וסני מם סתכבני לעיל כלל מ"ב ס"ק ב' א"רס
וגם לא מקרי כפס ראשון אסור דבר חורס א"כ אסלא נודע סתחלס
א"כ אף בדין כב' וב' ג"כ מוסר מפעס ספק ספיקא וככר סתכבני ר' דס
ר' אע"ר דסתרגנות ענינא ביי סני ספיקות קודס סולרס ב"רסס מ"ב ס"ק ב' סת
סלין כלן כפס איסור כלל אלא שח"ר אכס לכתחיל ולומר שחא איכס טריטס
עניני' ודמי מם' לספס טריטס שסתערס דלא כוי ספק ספיקא וס"ס לענין
כ' אלא בלא נולרס ספיקות יחד בגוף סררר כמו כני גני ב"רס סתחלס ס"ס
ספיקות יחד כמו סתכבני בררס כחובס כפסס כפיקא דשחא סתחלס א"רס
ר' כחסיכס מוסרס זס דיין נסבאר מם ספסס סתכבני בדין ס' לגבי ב"רס
וכן

דבר שאינו בטל מ' כגון מחיבה הראוי' למסבד וזרים ודבר שמצוי
(ו) וכן כס' ביבס שלא במינו' דליתו בטל ברוב וכמבאר לעיל כלל
מ"ג ס"ק ב' (א) משא"כ דבר שיש לו מסתיון אף בם' ספק' דשמו מערוב'
ג"כ אין לבסור וכמבאר לעיל כלל מ"ג וכלל ע"ד ע"ש : (ב) בספתערוב'
לבסור פסק בזה המחבר אצל לשטמו בשם ר' בם' : ק"ו מ"ס ס"ק ס"ק האריך מאוד
כלל מ"ג ס"ק ב' בראיות ברורות לקיים פסק בם' והרב וקבעתי בכם
מסמרות שאין לזוז מדבריהם דאין לבסור רק מערובת בשלישי וגם אין
לכלכל כולם יחד ע"ש : (ג) בספק ראשון אינו אסור מן הסודר לפי
המחבר הראוי' למסבד וכל אינך מדאורייתא בטלי ברובת : שערבך
לא בטלי : (ד) משא"כ כאן דספק ראשון כוא מן הסודר דם מייירי
ספק איסור מורס : ועיין לקמן מחודס ט"ז יחבאר דיש מי שסובר דאף
ספק איסור מורס אינו אסור רק מדרבנן וע"ש : וגם אין בספקי' מענין
מחד דספק ברהשון כוא מחמת עממו וספקא סמלי מן מ' ספתערוב'
ועוד דאין בספק בגוף א' דלמרינן תחלה כוא אינך אסור מורס :
אסורע שאל אף זאס סיני שני גופי' דלריד' למלות האיסור במקום אחר
כ"כ האו"ר ריש כלל כ"ו ומסרתי' : בכם' מ"ד סימן מ"ס ועפ"י יחברס כל
חילוקי דני' : בזה : (ה) במקום הפסד מרובס וזר ספוד מורס
ג"כ המחבר איול לשטמו בם' : ק"י ס"ק ס"ב דספקי' כדעת סבורים
דאין לחלל כן : נודע ללא נודע דאין כבד דאין לסמוד אממיוני אלא א"כ
בכם' אכל כדן כוכמתי לעיל כלל מ"ג ס"ק כ"ס דאין דבריו ממש וסורב
גדולי אחרונים מסכימי' לבסור ואף גס האומרי' נמלס מזה ספק דברי
מברא' : בכם' ס"ר מ' מ"ס וע"ד וכן לפני המחבר נמלס כל זה לכן כ"ל
דבסמוד דעס מסתיון אף בלא א"כ בלא א"כ הפסיד ע"ש : (ו) וכלבד
שלא יאכלו כולל כוא' : אן למד מ"ס דספרוב דבשון ק"י שאל יאכלס כולל
כאחד דלא בודאי גועס בספק ראשון וס' כוא' : ועל כלל מ"ג דין ו' ס"ק
ד' : (אכלמס שסריד' לאכולאני' שניס דווקא לא ידעמי' מאין יאל וזכר
כספתי לעיל כלל מ"ג ס"ק ג' דענת האחרונים דבס'ס גמור מורס לאכול
ספילו אחר אחד ואספר דזס כוא כדעת עממו כיון שסביר דאף אס לא
גודע ספק איסור קודס לא מקרי' ס' גמור רק שבמקום ספקד מרוב'
וססודר מניס כסריס לכל על כן מחמיר גס כן וכסריד' לאכול שניס שניס
אכל בגאוריו לדין זס לא כוא' מזה כלום ועמי'ס בסק' : (ז) בספרגול'
שחירע' א"כ ספק טריפו' כן כוא הכוסחא' בכל ספרי המחבר סגידיו' זס
בסקי' ג"כ במולא דיון מלשון או"ס כלל כ"ו בלא דמלת לא ידעמי' ע"ש
אין כוא' בזה כספ' בספרגולעס שולד כ' : ספק וכו' כוא מזה מייירי ג"כ סחלה
ועוד דאין בספק טריפו' מייירי תחלה למס' סריד' לומר נסערב' דחא בלאו
כ"י יס ספק ספיקא אס בספרגולעס טריפס ואס"ל סריא טריפס מ"ס שאל
לא נגערס ומ"ס המחבר עממו ככ' : ק"י במולא דיון מאו"ר וגס סדבר
סעולס ובמלת בראו"ס שלפנינו סחלת דין זס לא כבד סיב' ספק וכו'
כיוון אף למי סכ"ל נמל עממו וכבד מול ספק בראו"ס ואחר זס נמל
בקור' דני' : שו' לכן כ"ל להגיס מבד ספק : (ח) כואיל וספק
ראשון אסור דבר מורס לפי שרימי' סכמחבר במולא דיון בש"כ כסיון
ק"י מרוב חריפו' טוח ליישב דברי האו"ס בכלל כ"ו דנינו' : אלו דביס'
ומחלל בסבורס דקודס קורס' במובן שאי אפשר לבכיר' בגלל על כן אמרתי
לרס' סיבד' דבר דבר לא לפנינו בספק ראשון אסור מן כסוריו
שידעין בודאי שיש בסערובס זו בינע טריפס וא"כ אי אפשר לבסילי' ולומ'
שאל אי כוא איסור כלל אלא דלריד' אס לומר שאל היס' בקליפס'
קודס שערפס וזסו ספק ראשון דלסור מן הסודר וכן כשאלת אומר אכ"כ
אס"ל נגמורס אכ"כ שאל אינך שערפס' אלא מעשרס א"כ בספק סני
אספר דלסי' לא כבד דרש לעיל כלל מ"ג מדי' : אלו כלום אף ססעטיק לב
א"כ בספקד מרובס : (יא) כרי ספק ברהשון אסור מן הסודר כס'
נולדס וזסו בספק ראשון אסור מן הסודר דכר' אכרס' שני בספרגוליס
זס כוא ג"כ ספק ראשון אסור מן הסודר וכן שאלת ססוקס א"כ נגמרס
אכ"כ אס"ל לא נגמרס קודס שערפס מ"ס שאל מחברס מ"ס אכ"כ סכס'
א"כ הסודר דאף קודס שולדס הבינע סיס שני ספיקודס בספרגולעס וענשי'
אסור דבר מורס כיון בספרגולעס ענמס כיה שני ספיקודס קודס שולדס
ספק ראשון ואין כאן גבי בינע סוס ספק האיסור דבר מורס משא"כ בגבי
גבי ספק חלל סנמערבס סנכסמי לעיל כלל מ"ג ס"ק כ"ד : (יב) וכן
ואף אס ס"ל שערפס' נולדס מ"ס בראו' גוף ועיין עממו שאלת רורס לא
אלו מקיליו מענין וגוף אחד משא"כ בכל דביים דלעיל בספק שני אס'
דענת האחרונים לבסיר בודע' ספיקודס יחד אף שאינכ' צענין וגוף א'
סספרגולעס היס' טריפס או ספק טריפס עד שולדס בינע' נודעו יחד
מחבר בזה דיון א' וע"ש ס"ק ב' : (יד) וא' מכן דואי ספק טריפס
סגידיו' א' מן הבינע כוא ספק טריפס וא"כ לא חולל לבסילי' אסור
וא"כ אסח סחילל בספק אסור דבר מורס וגם כיו' ס"ס מ'ב' גופי' ומב'
אס'ס דא' יס בים בודאי ספק טריפס ק"ל וכל חילוקי' דניס' אלו לא
רשע טריפס בספרגולעס וכן כל כמי דני' סכבד המחבר משא"כ בגולור
לכל אלו חילוקי' ובאסר נסבאר לעיל כלל מ"ג ס"ק כ"ד ע"ש : (טו)

דאסער' וא' מן הכשיר' ולא נודע איז חתיכה בא מהכשיר'
שתייהן אסורות :

מ ואפי' חזר ונאמר אח"כ א' משתי חתיכות : או נפל מעצמו לים בענין שנאמר לגמרי מן העולם (מן) לא הותר' האחרות :

ספק איסור שנחשב כרוב היתר וחזר א' מאותו תעורבות ונפל
ונחשב באחריות אחת באחת. (יז) הרי שניהם אמורין
(יח) ואצל שאם פ' ועודנו בפני עצמו שהוא אמור: (יט) אבל
אם נפל לקדמה אע"פ שאין שיעור לבטל הרי הקדמה מותרת משום
ספק לכתא:

אם השני ספקות הם משם אחר אינו ספק ספק' כגון הנושא
קטנה ובעלה תחתיו אעפ"י שיש כאן ספק ספקא ספק
באונס ספק ברצון ואם חמצא לוטר ברצון שמה ובעלה כשהיא
קטנה ופחיו קטנה אונס הוא אפ"ה אסירה עליו דמ"מ אי אהא
מתירה אלא משעם אונס (כ) ודרי הכל שם אונס אחר הוא וכן כל
ביצא בזה :

אבל

וכן דין ח' נתבאר בדין ו'עמ"ס : (זו) לא סותרו אחרות דין
 זה למד מסבחר מבשר' דפסחים וכבר וז"ל כיון מתחלה אסר זרין לרדן
 ולומר שמא אין זה ספק איסור וספק איסור נאכד א"כ אסר מתמיד
 בשמי גוים וכו' ואע"ג דכיוצא דמתערב חד בשרי בדבר חשוב ונאכד אחת
 מכן סותרו כל השאר הם אמרין הסם עממא דמן סותרם כבר נתבטל
 ברוב ורבנן גזרו בדבר חשוב שלא לתפסלו וסם אמרו וסם אמרו אסר
 נאכד אחת מהם דמלוגי פסא"ר ש"י עכ"ל ועד"ה נראה דספק ספקיא גמול
 הוא זה כיון דהסותרו מתחלה נפטרבו וא"מ בחסותיו נאכד וא"כ אין אלא
 זריזין לרדן כלל על מה שנאכד רק על מה שלפניו וכמ"ל הרשב"א סוכה
 בב"ב בס"ק י"ב ובס"פ ענינו בס"ק י"י ס"ק מ"ג) וא"כ דמי ממש לדין ז'
 כנמצא חסידים אחת וסו"ס ס"ס גמור וכן הרא"ש ע"גם בנתערב חד בשרי
 בדבר חשוב ונאכד א"כ ס"ס כבד ג"ל דמותר מטעם ספק ספקיא (אף
 דמטעמיה שאר פוסקים אינון ק"י ודלא מטעם ספק ספקיא מותרין ק"י
 מטעם דתליין להקל לאיסור נפל כיון שכבר נתבטל ברוב ובמ"ס הש"כ סימני
 דוקא בנתערב חד בשרי ומטעם שכפטי לעיל כלל מ"ג ס"ק י"ג מטעם
 חד בחד חז"ל ספק ספקיא גמור כנלע"ד) וסייעו דוקא בכס"ג בנתערב
 מחלה חסותים עמ"ס ש"ד א"ל ויבטל ויבטל ויבטל ויבטל ויבטל ויבטל ויבטל

[illegible]

צסקי

יב אבל (כא) כל שהספק ראשון מתיר יותר מן האחרון מתירין
ספק מפיקא בזה :

י (כב) ספק מפיק שאינו מחוץ' אינו ספק מפיק (כג) הדמיון
מצא כסין פגום לאחר שחזרה דוש ספק מפיק שמא בעצם
המפרקת אינפום ואח"ל שלא נפגם בעצם המפרקת שמא במיעוט
בחרה של מיין נפגם זה הספק מפיק' לא תוכל להחזיק ולומר
שלא במיעוט בחרה נפגם ואח"ל במיעוט קמא א"כ בודאי נכלת
ועא תוכל לומר במיעוט בחרה נפגם ואח"ל שלא נפגם במיעוט
בחרה שמא בעצם המפרק' נפגם דשניהם אי' חשש איסור וחבל
א' הוא וכל כיצא בזה :

יד וכן נשבר העצם למעלה מן הארכוב' ואין עוד וכשר חופין את רובו ואינו ידוע אם נעשה קודם שחיט' או לאחר שחיטת אינו מותר משום ספק פסיקא דלא תוכל להפכו ולומר אם המצא לומר יצא לחי'ן שמא לאחר שחיט' שלאהר שחיטת לא שייך לחלק בין יצא לחי' או לא : ובין שאמרת אחיל יצא לחי'ן על יצא לחי' קודם שחיטת וכן כל כיוצא בזה :

מז ודוקא נשבר העצם וכל כיוצא בוה ששני ספיקות חס בשווי
בגוף אחד מצד עצמו אי"כ מאי דאית' להתחיל שמא לאחד
שהיטא וכי"א מאי לאירך גימא שמא יצא לחין ולא הוכל ישוב לומר
כלל שמא לאחר שהיטא אבל כמציא צפירן של ארי יושב את גביו
כל שור ולא ראוי א"כ בגבס הרי זה ספק ספיקא ספק נכנסה
ואח"ל נכנס שמא לא דרס וצפירן זה לא מיד הארי ה' אלא נחאכ
בכוהל ויש לו צפירן זה גבבו : וכן עבר וכישל חוד י"ב חודש
פירות שיש לחוש שיש תולעים בהן בלא בדקא מותר משום ספק
ספיקא שמא אין שם תולע : ואח"ל הרי שמא נימוח : (כד) וכן
בגבסו שמא בה ספק אם תלמידיו כלור קיבט כביל'מותרת משום
ספק ספיקא שמא לא העמידוהו בעור קיבט כביל' : ואח"ל העמידוהו
שמא אין בה בנותן טעם אע"פ שבכל אלו לא אפשר להרהר מ"מ
כיון שאין ה' ספיקות שווין והרי אין אחת יכול לומר שהצפירן
זה מה ארי הוא אי"כ ידוע שנכנס ספק מחלה צריך אחת לדון
אם בגבס כלל או לא : וכן ואח"ל יכול לאסור התבטול לדון
ידוע שיש שם תולע וא"כ מחלה צריך אחת לדון אם יש שם תולע
או לא : וכן בגבני' : וכן כל כיוצא בוה : וכן נשבר הגוף של עוף
ואינו ידוע אם קרס שחיטתו או לארש שחיט' מותר מטעם ספק
ספיקא שמא לארש שחיט' ואח"ל קרס שחיט' שמא לא ניקבה
הריאה ואין אחת יכול לומר אימא לאירך גימא שמא ניקבה הריאה
וכי' כיון דשבידת גף אינו מצד עצמי מריפה אלא מצד שניקב
הריאה וא"כ איך תתחיל לומר שמא ניקבה הריאה : והרי אין
ידיעות' כריאה כלל : ועל כרחך מצד שבידת גף אחת בא לדון על
הריאה וא"כ (בה) מחלה צריך אחת לדון על הגוף עצמו אימא
נשבר : וכן כל כיוצא בוה :

איש כאן ס'ס בענין שהוא מותר מן החורח אלא שהוא
אסור מדרבנן ויש ספק בדרבנן ה"ל מותר: (כו) כגון ספק
אם נמלחו דגים טמאים עם טהורים מותר משום ס'ס ספק לא
נמלחו: ואם נמלחו שמא אין בהן שומן: ואע"פ שגם ציר שאין
בהם שומן אסור מדרבנן. מ"מ הרי"ש ספק אם נמלחו עמולן או
לא וספק בדרבנן לקולא וכן כל כיוצא בזה:

א'סוד דרבנן כגון ביצה כליה וכו'א בו ג'כ' אינו בל אס'
הוא דבר חשוב כמו א'סוד הויה : (כו) חוץ מבשר שנחל'
מן העין שראו א'סור שמסמח חו'מא' וכו'א ש'ל אס' הדין
שבשר ש'הו' אבל לא אחד בחדר וכן כל כו'אצא בזה וכו'א ש'
סמק בחתיכ' אסו ה'א שנחלעל'מן העין או לא שמו'תרת

ו עור קיבת נבילה ובשר בחלב) מ"מ אין דיסר מכה מסיקו אלו ח' ב' נגדו * אבל באמת הוא ממין דפסס עור אין * בחלב נגדו ואיך בחלק לא בטיל וכמ"ס שם בפתחת הסתבוס * וכן ק"ל במבואר ב"ש ע"ס הממחר שהעיקר דברים אלו בפתח כללו כן להכליל ודוק : כד ע"ס ב"ב ב"א ח' ס"ז בס' האגור בני חטין שירד עליהם מים דמוסר לא נתבקשו ואע"פ דאי אפשר להסתכן ויומר ח"ל נתבקשו וכי' מ"מ כיון מו' שר"איש בשירי ננסת הגדולה לא"ח ס' ספ"ז בנבוסות ב"ב ס"ע"ו ה' הפוסקס דסוברים דא"ס ס' סמסככת ע"ס * וס'ודל אינו דסא רב"ס ס' ק"י בדיו"ס מסיקת בשמ' ע"ס : כן ג'ון סקס אל מלח דפספס ס' ס' מ"א מותר מכה בני נסכר דכסל סורס י"ס סומר * מכה סקס מסיק' א' בא"ח כלל י"ג וססמ"ק ס' ר"ס * ומבניו ב"ב ב"ס * פ"ג ובממחר במוז"א ואב"ד ריבס"א כסד כד וסמסס ח"ל קן דלח' דלכרי סכגו' סיסוט לרין זס סר ואין כלל אפי' איסור דרבנן כלל אסס ססייס האגור * זס סקס רססון ס' איסור דרבנן וכוונתו שגל' אסס רססון ססור * דבר ססור ובעסס ג' ס"ס ודוק : (ב') חון מברס שנסמלס מן סעין זס סוסי"א ממחר מ"מ ס' ס' לא ס"א לסרס כן דמס סרב * ודכרי ס"א"ס סס סלל א"יכ"א וסור לנמרי אפי' גלל סמורבס ואין איסור רק בנמז"א סלל בנקוס סכרין * שססו דלורימ"א * ואינו כסל סרב אס סו"ל דבר ססור וסיר"ן סיס"א כד סקס ספי"א

בספק ניקב ע"י קוז וספס ג"כ ליכא רק חלס ספיק אי נקבו איירס
בפנימס או לא וכן בס"ס דשני מערובס ג"כ עיקר הספק הוא איזס
שחולנו סוף איספור וכן גבי אלמנט עי"ס שמואלר בס"ק דמקובס
ובעל"ס ס"י ז' ג"כ עיקר הספק הוא אי אלמנט ז' נשאלס חלל או לא מ"מ
השני"ן לבל סני מ"מ בלשאר יתבאר ב"ל ואחד במקומו (ולוי סני שמח')
מסר"א דלס הספק הראשון או האחרון מיקל יותר מקרי שני ספיקוס
אין ראיס מהל דשני מערובס ומספק חלל ק"ל (ואלא ודאי היכא דמוכל
לומר חס"ל אף שספס א"יני מ"מ י"ס עוד בו סתכל כמו ספס כדור מקרי
א"י גמור מטש"י בספק בלזונס דלס ארס מספיק לומר ספס ברלון ספס
לזונס וחס"ל ברלון סוב אי אפשר לומר מאל קטנס ספס דקטנס ס"ל
ניון : ואין לסקוטס דלסל בספק עובד ככבים כדב"ס ג"כ אי מספיקין
ליכא רק חלס ספיקא שסוס דל"י חמ"י ספס למכור לישראל כדב"ס או
לא וחס"ל שספס לשם עובד ככבים א"כ ליכא לומר שמ' ישראל כדב"ס
אין גבי ספס בלזונס ס"ק דמספיקין לענין סרכל ודרוקס ונבי"ב : בקון :
סכני ספס ללא אפשרין להספיקין כלל ענין שסר"ך כדב"ס ספסבס שפני
כב"ס בס"י ק"י דיני ספיקוס דין ט"ו בלזוך : בל ז"ס נראה לי ברור ומוכח
ובספסל חס"י שפיר סל דלמיון ספס כלי עובד ככבים אינן בני יומן
מטעם ס"ס ואין אלו זריינן להדקי"ן כדב"ס חס"ל דין י"ב ובז"ס מושב
מטעם שספס ס"כ בס"ל רע"ס מינן קפ"ו וקכ"ו ס"ק מ"ס ועמ"ס ס"ס ס"ק
ל"ז דוק) (בא) כל ספספס ראשון מסיר יותר מן הסחרון : וס"ס
אלס האחרון מסיר יותר מן הראשון ומבואר להדיא במשונס מסר"א
ססככתי בס"ק (בב) ס"ס שאינו מתספק בשונס פרסל אמת
ס"ס א"י וכן ר"ע ובספ"ס ר"י מינן י"ב וצ"כ ב"ס במשונס מסר"א
ומסר"א חס"ל רע"ס ז' ב"ל האריך מאוד למסור בל ז"ס ממש סוגי' דס"ס
וספוסקס שאין כלל ז"ס מוכיכס מכל ספוסקס : ולפי מס שמחלס מחבר
דריינס אלו דין י"ד וט"ו וט"ו לק"מ ואין ראיס כלל לדריינס כי כב"ר
מסרן המחבר בשפני כב"ס ק"י דיני ספיקוס דין ט"ו בל המקומות
מסר"א למסור כלל ז"ס וכב"ר סכב מספס מעפנו ודריינס כדריינס ועמ"ס
בס"ק ד' : (בג) דלמיון סרל סרין עוס : מחבר לו כב"ר ז"ס רע"ס
דלמיון אכל במתס אף אל סיס אפשר להפך ז"ס ספספס ספיקא לא סיס
מחזיין מטעם ס"ס כיין ליכאל חוקס דמורס ספספס דכסכוס בחוקס
איסור עולמס עד שילעל במס שספסס וכמ"ס המחבר לקמן ד' כ"ט
ליכא לעיל בל מ"מ ס"ל ל"ד ועוד ג"ל ענין לקמן מוסר"ס : דסיי דל"י
ג"כ ס"ס להחמיר כנגדו אין לסקל מטעם ס"ס א"כ כמו דלויאל סכא ס"ס
לסקל כה"ג ממש איכא ס"ס להחמיר ספס בעור נפגמס ואס"ל לא נפגמס
בעור מ"מ במועט קמל סל סימני אינעס אף המחבר כב"ר ז"ס דלמיון
ס"ס לא מקרי ס"ס כלל ועיין בס"ל גמס ס"ק ס"ל ל"ו ע"ס : (בר)
אין גבי"ס : המחבר בלזונס דין י"ב מסר"א כי בל כסר ומוסב"מיימו
ס"ס חס"ל וליפשיק"ר בהעפסק דריינס לכן ספס הדבר לפסס סלסס
לע"ד דין ז' סלסס ספוסקס וכמחבר קינור במקוס שסיס לו להאריך כי
מסר"א ונפגמס מיימוני לבס ס"ס ע"ס ספספס : שואל בס"ל ר"י אלס
העמיד בעור קינב נפגמס חס"ל אוסרת אל ס"ס שסיס בלזב גנדס וחולק
לז"ס ובכ"ר דלבר העמיד אוסר כינור מ"ס וכו' וגס ק"ל לבר"י
ר"ח דמשמע מפ"ק דל"י דמערס טעמא דגבינוס עובד ככבים מטוס
דמערמדין אוסס בעור קינב כנילס דמ"ס אסור לעי סוס דשסון ל"י דלין
ד"ר העדמס שאל יסא בלזב יוסר מ"ס ואס"ל לא יסא ס"ס חס"ל שסל
לא העמיד חס"ל (קיב"ו ואס"י העמיד שפא אין ב' בנזונס טעס אל
לא שסלמס דססס עור אין בלזב ס' ומסוס שפא דשקל לא העמיד אוס
בעור סקיבס חלס ספיקא בלדאורייתא הוא עכ"ל : כרי אף דמססבס ז'
לל למוד לענין ספס ספיקא מתספ"ס וכמ"ס המחבר אכל לענין גוף דיין
לאו כרי דייקל סכ"ל הוא סל עכ"ס : שפאל דלין לו סיסר מטעם
ס"ס כוס ס"ס שסול סס"ס ס"ס סוממ בעור סקיבס : ד"ר ס"ק ס"ל וקף
וכמ"ס המחבר ענינן בסמור דין י"ט וכן נתבאר לעיל כל מ"מ ז' וקף
רעיו להחוק ולומר דכוונת המחבר אגבינ"ס ישראל שולדו ספיקוס אלו

וְהוֹדִיב רִחוּק וְזֶר דִּלְדִּי יֵשׁ לְהַסְתַּמֵּךְ מַגְבִּינֵס יִשְׂרָאֵל נִשְׁמִי אִיּוֹרִי כִּלְאוֹ
 שֶׁסָּא לֹא כִבֵּד רַק לִפִּי דִמַּת הַסּוּאָל שְׁפִטְסוּ עַד דִּלְדִּי לֶךְ כְּטוּמַרְס עֲבוּר שְׁלִין בְּ
 אִיּוֹרִי כִלְאוֹ מִמֶּךָ מִפִּיקָא וְעוֹד דִּלְקָא אִי אִיכָא מ' לֹא עֲוִנִי דְלִדְבֵר שְׁמַעְמִיד א'
 מ' פ' מִשְׁתִּין יֵאל אֶם לֹא סְהִיב ג'כ מַעְמִיד דְסִיתֵר כִּמְבוּאָר שֶׁוֹלֵן יֵאל א'
 וְאִיכָא מ' מַחֲלֵה אִיכָא דִמַּת לֵדֵן עַל בִּקֵּף עֲזוּמוֹ אִיּוֹמֵס נִבְרִי וְהַשְׁתֵּאל לִפִּי שְׁמִי
 מַעְמִיד מִמֶּךָ מִפִּיקָא שְׁתֵּאל אִיכָא יִרְדוּ עֲלֵיהֶם מִים וְאִשְׁלִי יִרְדוּ עֲלֵיהֶם
 דְמַשְׁחָל לִירֵד אֶתֶּם לֵדֵן אֶם יִרְדוּ עֲלֵיהֶם מִים אוֹ לֹא מְקַרִי שְׁפִיר ס'ס וְהֵלֵךְ
 בִּבְכָּה עַל דִּין עַד וְזִילְאוּעַג' דִּלְקָא הוּי מ'ס מִמְהַפֵּךְ כּוּי ס'ס כְּדַעַם כִּרְבִּבָּה
 מְקַרִי דִּסְוִי שְׁרִיבִין מִמֶּךָ מִפִּיקָא מִמְהַפֵּכַת כּוּי מִסְחָרָה עֲזוּמוֹ וְכִמ'ס כְּשִׁפֵּס
 אֲחֵד הוּא אֶם כּוּי אֶתֶּם אִיכָא לֹא דִלְקָא אֶם אִין ב'ן שׁוּמֵן מ'ס אוֹר אֲבוּר מִסְחָרָה
 מְדִירִבִּין מְאִרִיבִין שְׁתֵּאל לְקוּלֵּל וְהִין ע'ס מְבוּאָר לְעִיל כִּלְלֵךְ ד' ד' וְכִין
 כִּבְשִׁתִּי יִסֵּן דִּין ע'ס כִּבְשִׁתִּי בִּנְדִיר סְהִבֵּאִי דִּין י' נִפְתָּאֵר כֵּן עֲבִילִי
 כִּלְלֵךְ כִּי בִנְדִיר דְסִתְּגוּר בִּהֲבִיתִי לְעִיל בְּמ'ק יֵט כִּלְלֵךְ הֲסִי מִפִּיקוֹס יֵט לְעוֹמֵר
 דִּירִבִּין דְמִלְאוּרִי יֵאל חֵד כְּסִיר בִּטֵּל כּוּמוֹת דִּלְקָא אֶם נִיחַס לְהַחֲמִיר מ'ס הוּא
 ד'ס אֶם הוּא בְּרוּר וְשִׁפְסִי וְעִמְבִּיאוּר לְסִדִּיא בִּגְלוּר בִּרְאֵשׁ הֲסִי ד'ק פ'ג ע'ג
 בִּגְלוּר מְדִירִי הֲסִי וְהוֹרֵב לְעִיל כִּלְלֵךְ מ'ס ד' ד' אִיכָא בְּכִרִי בִּרְכִּחִי לְעִיל
 דְסִתְּגוּרָה וְכִי מ'ס דְּשִׁפֵּס כִּרֵּב לְעִיל כִּל' ג'כ דִּין אִיכָא דְבִבֵּר שְׁתַּנְעֵלָה עַל מִטְוִין
 דְסִתְּגוּרָה מְדִירִי וְלֹא מִכַּח חוּמְרָא וְאִיכָא הוּי כְּשִׁאֵר כִּל' אִיּוֹרִי דְרִבִּין שִׁיב

ובל

[illegible]

עצור! דמלא דפניו על ר' יוסי כואר ר' מאיר וק"ל ר' מר' יוסי בלנס
 בר' יוסי מ"מ סא מנחם בנלי ודרכי כפוסק' דפנס. בר' יוסי מחזירו
 ולא מחזירו וכיון דסמס לן סמא בר' מאיר כרבי' דמי. וכמ"ס כפוסק' פ"ק
 דביע' דף ב' ע"ב ובסמס דף קנ"ג ד"ס וסא חומר ר' יוחנן וא"כ בלנס
 כמ"ס (א"ר) ג"ע בסא דקמרי ב"פ מי סכנו' וסא חומר ר' יוחנן
 בלנס בר' יוסי מכלל דחידוש פליג עליה דרבי' סמס ממני' ויש לישב
 וכן כרמב"ם ב"פ עשירי מה' למקווא' פסק בר' מאיר. וכן כפס כרע"ב
 בפי' המשניות דלח' סלסס בר' יוסי ובלאמת ב"ב' כסל' מקווא' ס' ר"א
 סעמק' ל' כרמב"ם דפי' ומי' ו"ל דפסק בר' יוסי דפי' דמקווא' ע"כ
 אבל אין ספק שטענו' נפל בסמס ונר' לומר דלא בר' יוסי וסא חומר
 ופסא נלל מעיין בדברי סמס' וזממתי' פ"ב דמקווא' : אכן בפסוקם
 פ"כס"א מ"י ס"א כפס ג"כ בפסיו' דכנ"ג בר' יוסי וסא' זס נמסנו
 כס"ב וסמ"ב מ"מ סא כפס כרע"ב ענמי' סס דדוק' גבי סומא' כואל
 ויש לו עיקר מדלוריתא כיו' כפיק' דלוריתא ולחומר' מסא"כ בליסור
 דירבנ' ובסיו' דרב סוגא בר' חנינא סס ומ"ס כס"ב דכרס"א לא ל"כ רק
 לשאל' וכו' וסא כרס"א לומ' דלוי' לח' סיו' עכ"ל כמעין בייטב
 בפסוק' כרס"א ירסא לכדי' שפוסס סיו' וז' לעיקר ולפסק סלסס וכו'
 ס"ס מ"מ פ"ו מ"ס עירובי' ומ"ס כס"ב וכן מוכח למא' דירבנ' לקמן בדין
 ל"ו וכו' וסרס"א בפסוק' סס מדמי לסדי' ספק איסור' דרבנן סס לו חזקס
 איסור' לס"ס דחזקס איסור' עכ"ל. ג"ז אין ראוי' כלל דמס כרס"א
 מדמי' איסור' דרבנן סס לו חזקס איסור' סס' סיו' לפנין אי' אמרי' גכ"ס
 דחזקס איסור' לסל' א"כ כ"ס בפסק איסור' דרבנן וכן אי' אמרי' לביסר
 בפסק איסור' דרבנן סס לסמתי' א"כ כ"ס סס' כליסור
 דלוריתא' : אבל בלאמס יכול לסיו' דאע"ג דכס"ס דכחזקס איסור' לסמתי'
 יס לסקל בפסק דרבנן (ועיין בפסוקם פ"ב מ"י ק"ו) וכן מוכח לסדי'
 מ"ל סאול בפסוק' כרס"א מ"י ס"א שכתב וז"ל ולי' סיו' כס"ס דחזקס
 חומר' לחומר' מס נעסס כמס סאמרו בעירובין דלפי' בפסק דרבנן לסמתי'
 סיו' דלחזקס איסור' עכ"ל. וכן מוכח לסדי' מדברי כרס"א מביא סס
 דכס"ס דיש לו חזקס איסור' פסק סס לסמתי' סיו' דחזקס סוסר כפסק
 ובפסק דרבנן סס לו עיקר מן ססוס' מוכח בדבריו דממיר אף כי
 דחזקס סוסר כפסק חלל ודלי' דעטו מן ססכספי' וסא חומר' כרס
 נסמטיין בדבריו : וגם כס"ב ענמי' כס' ק"ו בדלי' ספיקוס דין כ"ז כרס"ס
 זסס פל כרס"ב וסא' מדירי' אידירי' ספסק בפסק איסור' דרבנן לקולא'
 ובכס"ס לסמתי' : לכן כפס סס' איה' טעו' סוס' בדברי כרס"א וזממתי'
 כוא' סלל' נלור' כי דברי כרס"א כפוסק' כס' : ועוד ג"ל דף א"ל
 דלי' סלססא כסנו' דרב סוגא בר' חנינא מ"מ אף לסריווי' סנו' דס"ס
 סס אינו עכור כלל דממירין מטעם חזקס איסור' לסמתי' אי' בעי' סיו'
 כס' דירי' סל דרבי' א"כ מס סאמרו ר' יוסי כסס רבו בעירובין דפסק
 כס' פליג עס ר' יוסי דירי' לפנין סומא' וכיון דקיל' בר' יוסי כסס רבו
 לעיין עירוב' מוכחא דכפיקס' א"כ סס' דקיל' סיו' לפנין סומא' אפי'
 בחזקס איסור' (ואסער ססס ג"כ דעת כרמב"ם ספסק כר"מ כמקוס ר'
 יוסי כמ"ס סמל' ספיק' זס וק"ל) ולמירין רבא דמחלק בין סיו' דלי'ס
 ליה חזקס איסור' י"ל דסא ג"כ סוסר דלא מחמירין בחזקס איסור' א"כ
 צלירוף סטעס דיש לו עיקר דלוריתא' וכר' סוגא בר' חנינא אבל איסור'
 דרבנן ססס ליה עיקר דלוריתא' לא מחמירין לא : ואין לסקסות דא"כ
 חמתי' צלירוף לסנו' אחריתא' חמתי' לא מסרין נמי כרס סוגא בר' חנינא
 י"ל עסס דכיו' לוקמא' אפי' למ"ד מחמירין דלוריתא' ולכן ג"ל לסל' בליסור'

כ וכל זה בפסק איסור דרבנן שאין לו חזקת איסור אבל
 (לו) יש לו חזקת איסור אסור :
כא אם נחזקת איסור דרבנן חד בחד אעפ"י שאינו דבר חשוב
 ואח"כ נאבד אחד מן הבעלים ולא נודע איזה (לו) כיון
 שנחזקת איסור בב' החיות אלו אין אומרים כוח ספיק' דרבנן
 לקולא :
כב אבל איסור דרבנן שנחזקת חד בחד ואינו דבר חשוב
 במינו במל ברוב אפי' איסור חוריה וסלא כמינו צריך ס' :
 (לח) היבא שאין דפסד כל כך אבל אם נאבד אחד מן הא"פ
 שישנו בעולם אפי' אין כאן ס' מותר כיון דהוא איסור דרבנן ובמל
 גס כן ברוב מן הדין :
כג נחזקת איסור דרבנן שדוא דבר חשוב ברוב או אפי' כאלף
 אינו במל ודינו כמל באיסור חוריה (לט) ועל הדרך
 שנחזקת בפסוק' :
כד איסור דרבנן שנחזקת חד בחד והוא דבר חשוב ואח"כ
 נחזקת אחד מהם ברוב אינו במל כיון שנחזקת מחללה
 האיסור בב' החיות (ס) א"כ כל אחד ואחד חרי הוא כגופו
 של איסור :
כה (פא) וכן ספק איסור חוריה שנחזקת חד בחד כל אחד
 הוא כגופו של איסור ואם נחזקת אח"כ ברוב אינו במל
 כמעט ספק כפיקא :
כו וכל הדינים שזכרו למעלה בפסק איסור חוריה וביוצא בו
 הוא אסור אפי' בהפסד מרובה ואפי' אינו רוצה לאכילה
 כולו כאחד :
כז דבר שיש לו חזקת איסור אעפ"י שיש בו ספק ספיקא גמור
 הדין זה אסור שהרי בפסק ראשון אנו מעמידים אותו על
 חזקת איסור א"כ אין כאן אלא ספק אחד :
כח (מב) היה כאן שלש ספיקות מותר שאף אם תעמידנה
 על חזקת איסור יש כאן ספק כפיקא לא יהא זה חמור
 מודאי איסור שאין לו חזקת איסור גדול מזה ומותר בפסק כפיקא :
כט וכל זה בחזקת איסור כמס וכן ספק בשחיטה הוא חזקת
 איסור דחזקת הוא בשחיטה דבהמה בחיה בחזקת איסור
 עומדת אבל ספק ספיק' גמור בדרוסה או ספק אם נשבר הגוף
 מהירין מטעם ספק כפיקא דאע"פ דבהמה בחיה בחזקת איסור
 עומדת מ"מ לענין דרוסה ושחיטה הגוף אין לו חזקת איסור וכן כל
 ביוצא כזה :
ל לפיכך בהמה שאירע לה ספק בשחיטה ונחזקת חד בחד
 ואח"כ נמצאת החיה יוש בה ספק אם היא מבהמה כשרה או
 מזו אע"פ שביוצא כזו היא ספק ספיק' וכמו שיהבאר בדין כ"ז :
 הואיל ויש חזקת איסור שחזקת חיה בשחיטה אין זה ספק כפיקא :
לא ואפי' נחזקתו החיות א"כ אינה כפילה אם היא חשובה
 כמ"ס בדין הג' שכל מקום שאינו נחשב ספק כפיקא דינו
 כפסק איסור שנחזקת :
לב אבל אם יש בחיובה שלש ספיקות כגון שהבהמה זו שאירע

לה חזקת איסור דרבנן דלית ליה עיקר דלוריתא' אף שיש לו חזקת איסור : ואל
 חשיבנ' ממ"ס סב' במיין פ"ו גבי בינא וסכסתי' לסאנו לפיל' ס"ק ל"ס שכתב ח"ל ספק בינא נגילה מותרת אע"פ דכנסערסס כוון חסור' :
 סאני כסס דלחזקס איסור' חלל כפסק אמרין סאנו זלסס של איסור עכ"ל : מסמט דכיו' דלחזקס איסור' לא מקילין בפסק יס' לומר דכסס
 נסלל כפסק דרבנן (וכס"ג מסמט מדברי כס"ב ענמי' כס' ק"ו דלי' יס' וסמ"ס כלל ע"א ס"ק ג') וסא' כוכסחי' דפס כרמב"ם וסרס"א ל' כ' נרסס
 ג' לסלסס ולמטעס ג"ע . (לו) יס' לו חזקס איסור' וסאנו כוא' סיו' דלי' חזקס ג"כ לספיר דמוסר לנע' אף דלי'ס ג"כ חזק' לאיסור וכו'
 דכוסק' ב"פ ככל מערבי' דף ל"ס ע"ב ד"ס חומר ר' ירמס' משנתי' וע"ס : (לו) כיון שנחזקת איסור בב' חסיות חלו : כמחבר כואל דין זס
 מססיות כרס"א סיון סא' כפס דלולין כמר' רובא אע"ג דלחזקס איסור' כגון חסיו' איסור' סנמערב כססס סל סוסר כפ"ל : וכיון דכסס"ג
 חסוב חזקס איסור' : וא"כ לא אמרין ככס"ג ספיק' דרבנן לקולא עכ"ל כמחבר כס"ב דכיו' ספיק' דין כ"א : ובלאמת אין זו ראוי' כלל דדוקא כסס
 לענין לסכססל ברוב ולכסיר כולס ספיר מקרי חזקס איסור' סל' מכן ליחזקס איסור' מסא"כ נסערב חד כחד וסאבד אחד מכן א"כ כוס חסוכס סלמניו
 ליכא למיר חזקת איסור' דכמו סס' על חסוכס זו חזקס איסור' דכיו' סל' מן כסכיוכסוכס בחזקת איסור' יס' ג"כ חזקס כיוס סל' מכן כ"ס דכיוסר
 וכבר כסכתי כמקור ס"ק ל"ו כסס ספוסקס דכיו' דלי'ס חזקס כיוסר לא נקסא מירי בחזק' איסור' : ומזס כטעס ג"כ ממירין דכר' חסוב סנמערב
 חד ככר וסאבד א' מכן מסמס כמק ספיקא לעמס פ"רס"ג כמ"ס : כיון דכללו מני כוכסחי' לעיל כ"ק ל"ו דלפי' סיו' דלחזקס איסור' ממשי' לסלל
 ענין ספיקא דרבנן ודוק . (לח) סיו' סל' כפסד כל כך כמחבר לסמנו' חל' כסכחיר' ככס"ג ככן כמ"י ק"ט פ"ק' ס' לסג' על כרס כסג"ס
 עס' דכיוסר דף בליסור' דרבנן סלל כמינו יב' כיוס נר' כ' לכן פסק דסיו' דלי'ס כפסד יס' לסכיר ברוב כעלמ' וכן סיו' חל' כאבד כמחי' טעמא
 ככסל ברוב מן כדן אבל ככר ככסחי' לעיל כלל וס"ל פ"ק יו"ד רסיו' כרורוס לרעס כרס וסל' לזו ולסכל נכד דעס כרס וסל' חל' כמקוס כפסד
 רסיו' לסמנו' ולענין נאכד אין לכמחיר כלל וכמ"ס כס"ב פ"ק ל"ח : (דס) ועל כדרך סנחזקת ככס"ג ר' כונסו על ס"ס' כמ"י ק"ט פ"ק' ס' : (ס)
 א"כ כל א' וסא' כיו' כגוש של איסור כמחבר ככס' וכן מסמט כואל' כלל כ"ז דין י"ו בלאמס עיינתי' וסל רסיו' סוס מסמטוס כדכריו וסע' דכסד דכיו'
 כגוש של איסור מ"מ כוא ככס עס סטעס כיון דכפסד רסלון כוס דלוריתא' מסמט בליסור' דרבנן סנמערב חד כחד וסג' נלל א' מכן וסמערב ברוב
 דמוסר וכן מסמט לסון כסור כמיין ק"י . (וסרס"א כס"א ב"ס דכיו' וסע' סני) וכ"כ כרס לעיל כלל מ"ג דין יו"ו כסמו מסמט לסדיו' דדוקא
 בליסור' דלוריתא' סנמערב סחל' חד כחד יס' לכמחיר מסא"כ בליסור' דרבנן ומ"ס כמחבר דלחזקס איסור' מסמל' ג' חסיות ככר כוכסחי' כס"ק
 ל"ב דכס"ג לא מקרי לחזקס איסור' כלל לכן כיו' דנללד א' מכן לו נסערב כסכחיר' סמירין אד אי' נסערב חד כחד וסכסכס' לפניו אז אין לסמיר
 אפי' אחד מן סטעס דלי' אסער לחלות בליסור' כחזק' יוסר מחזירו . (וכס"ג כפס כסור ככ"י ק"א ג"כ) (קדוס) ולכס"ב סניכס סניכס דלסור
 כיון סל' מכן ודלי' חסור אבל כנמערב א' חל' נאכד ל"ל לסלל כמ"ס . (כא) וכן ספק איסור סוסר דין זס נחזקת לעיל כלל מ"ג דין יו"ו וע"ס :
 (מב) סיס כאל' סלס ספיקוס כן ככס כמחבר מוכחל' דקססיו' וכס"ג כ"ו ס"ק ק"ו כמק דלפי' ליכא כמס ספיקוס מוקמינן לחזקת איסור

[illegible]

לה ספק בשחית' יש בה ספק ספקא כגון שנמצא אחד שהיה ספק פגמיה בכסין וא"כ שמא אין זו פגמיה בכסין ואח"ל שהוא פגמיה שמא בפערק נפגם : אעפ"י שלא היה מחזירן הבחם כשנתנהרף חד בחד משום ס"ם כיון שהיה לה חזקה אחת ס"ם החתיכה זו שיש בה כסף אם הוא ממנה מותר ואעפ"י שנדע הספק ראשון קודם שגולד הספק בהח"כ כמו שנתבאר בדיו' ו' : לא מקרי כסף או כסף ספקא אלא כשאימור והיה שוים **לד** אבל אם יש להחזק ב' באימור טפי מבחי' וכן אם האיסור שכיח יותר מדיוח' אין זה כסף כלל ועל כפי' ג' :

דד (מג) ספק בחסרון חכמה אינו ספק כלל לא לענין ספק
אחד : (מר) ולא לענין ס'ס כמו שנחבאר במימ' נ"ג
ובס' נ"ה :

לה במקום שיש ספק סמיך גמור איצ' לברוק כלל איע' שיש
לברור האיס' עיי' בדיקה גנו' בשבר חגף ומפס אם נקבה
דריאה וכן ספק סמיך בדרום וכל כיוצ' בזה : (מה) ויש
חילוקים ויש להחמיר היב' דאפשר אין הפסד בדרב' :

[illegible]

סליק קיצור דיני ספק מפיקוח מבעל
שפתי בהן בסימן קי

והמחזיקים מדיני ספק ורבנן וספק כפיקא
אשר לא נתבארו עדיין בדברי

השפתי כהן כמ"י קי ונר בארו בפוסקים ונדברי
שאר אחרונים יר בארו כאן בעיה

א (א) היכא דפליגי הרי תנאי או הרי אמוראי או הרי גאונים
ומסקים בתראי ולא אהמר הלכתא כחד מינייהו ושניהם

שוים בחכמה ובמגין הוי פק אסור ובאסור דרבנן אוליגן להקל
ובראוריית' להחמיר בכל שאר פקא דאוריית' :

ב אַע"ג דרבאורווייט' אוליון' להחמיר מ"מ א"ש עוד כפך בלא
מפך דפליגת' : (ב) מתירין משעס פפך כפיק' ספך א"ש
זלכה כמאן דאמר ואת"ל כמאן דאמר מ"מ ה"י יש כאן עוד כפך :

(ג) ומשעם זה מתוירן למכור עכו"ם דבר אסור שיש בו פלוגת דרכות' מטעם ס"ס : מפק אי הלבא כמאן דמתור ואת'ל כמאן דאסור שם לא יחזור ומכור לישראל אע"ג דנהיגין כמאן דמתור' מ"ס לענין מכירה לעכו"ם הוה ס"ס :

ד (ד) יש מי שאומר דאין לחקל לענין מכירת ולעשות מים
ביום לפתחלה אלא דוקא שיש עוד צדדים לחקל . וגם
האוסר לא הוכיחו בדבריהם שאסור למוכר : משא"כ היכא
דליב' צדד' לחקל או שהאוסרין חזקו : כפירוש בדבריהם שאסור
למכור אין לחקל :

ודוק

[illegible]

מחזורשים (א) כיכי דלעגן . כן מבאר בנג'ם בש"ט בחזון משפט מ' י"ם סעיף ב' וכולו עקשונת הסב"א מ' רל"ג ומש"ס פ"ק לענין ו' וכולו מוסק מביח פוסקים : (ב) מעירין מטעם מ"ם כן מבאר בפיסקוס רשונים ואחרונים . וכן הוא במדריכי פ"ק כל שם ובחרומם פ"ס מ' קע"ח : וכן פסק בנג'ם בש"ט מ"ם י"ז וכל"כ בנ"י ג"ט לענין גלודס אליבא דרמב"ם . וכן מבאר בחבור פ"ק אחרונים דנ"ג ח"ב מ' גמור ואלרבע עדיף משאר מ"ם וכל"כ יפאחר במדור דין' ב' ח"ב מ' סג' . שנה"ש על ספיקא דלעגוס ח"ל ונע"ג דפ"ק בנ"י מ' י"ז דכ"ס לא פ"ק מ"ם אלא דוקא גבי דרוסא דיש בלאו פ"ק דל"ס לסמיר ע"כ לא בדברי ע"כ על"ש דלר"סם מדברין בסוף מ"י י"ז ודבר ספ"ד ספ"ק שם מבאר להדיא לסמיר דלעגוס עדיף לענין מ"ם מספיקא דגוס המעשה : וכן מבאר דל"א בדבריו בנ"י ר"ג ס"ק י"ז ובמ"י פ"ד מ"ה ק"ח ופ"ק דכ"ס כ"כ בנ"י י"ז דח"ל לסמיר אלא איך שיש בלאו . הכי דל"ס להסמיר כיוצא דקא לענין מ"סם לענין מטעם פ"ק לענין מ"ם בידים לנחלסא מדע שפ"ד מ"סם כ"כ בנ"י להדיא מדברין שם ובמ"י פ"ד מ"ה ק"ח ופ"ק דל"ס להדיא דל"ס להסמיר מ"ם ע"כ מ"סם בלא ספיקא דלעגוס אלא אין לעשות אלא"כ שיש דל"ס להסמיר אלא ודאי ולאו מטעם ספיקא . מספיקא פ"ק דל"ס להסמיר אלא מטעם ש"ן ע"ש מ"ם בידים לנחלסא וכל"כ יפאחר במדור דין' ד' אלא ספיקא דלעגוס עדיף מספיקא דגוס המעשה כאשר ברור ופשוט לכל מעיין היטיב בשפ"י כ"ן מ"ם י"ז ונ"ג ופ"ד ומ"ס בסימן מ"ז נכד שלא בספגה ודוק : (ג) ומטעם ה' מעירין למור : כ"פ רמ"א בנג'ם מ"ם י"ז וכולו מקורמת פ"ד מ'ן קע"ח : (ד) י"י מ'י ש"אמר : הוא דעם בגל שפ"י כ"ן מ"ם י"ז ומ"ס וגם האומקין לא סמירין כ"כ ש"ס בסימן פ"ד מ"ס י"א לחל פ"ק

מהורשים (א) כיכר דפליגי. בן מבואר בכ"ג כ"ט נח
דעכו"ס וכו' מומכס מכאז פומקס: (ב) מת

פ' כל שנים ובחרומם בראש ס' קע"ח: וכן ממקצתם ב' כ"ט ע"ס ס' נ"ז וז' ב' אחריהם דכ"ג חשיב ס' גמור ואדרבה דעדיף משאר ס' וכאשר יתבאר על סתמיה דמלוגא וז' לא ע"ג דכחתי בס' ס' נ"ז דכ"ג לא ס' ס' ס' ס'

דאָרנעם מלכנו צום פ' ג' ודגרי ספ"ד שפּניו אַס מבוואר לעליא לסיפ
למדיא דבגרו צמי' כ"ג ס"ק יח ובמי' פ"ד ס"ק יח וזא דמכב כשי"ב במ'
מכירע לעצום מעטעס שאין לעשית ס"ס בידים לכחלהם חדע שכרי מביאר

מכירים בלא מפיחא דמלוגמא ג"כ אין לעשות אח"כ שיש נדדים לבחור אלא
עושים מ"ס בידים לבחולס וכאשר יבחר במוד דין ד' חבל מפיחא דמלוג
בכח מ"ס נ"ו ונ"ג ונ"ד ומ"ס בסימן מ"ו כעב שלא בשגחה ודוק : (ג)

בדפן קימן קע"ח : (ד) י"מ שלומר : בוא דעם בטל שממי כטן

סליק קונטרס הספקות

שאלות

ומה שכתב מר מתשוב' מפר"מ מינ' ראיתי' שם וגם ספ' אין ענין לנהוג דידן דשם לא הוזכר שם' לו דין קדימה לפני ת"ח וגם שם ש"ס מוסב מקד' לקטום סגן ולקרו' דרך נקימ' ולעקור תפנית חכמי' דמקטו לקרום גדול לפי גדלו וסו' בזה לעשות איפכא ע"כ נכתב שם דים' רשות ביד סקסל לעשות סקון וליחזיר עטרה ולתנם כדיו' לתלמוד אבל לקדרי' פרנס שאינו ש"ס מזה לא הוזכר שם' מדי' ואין כיון לזוז ממכתבו ופקדן חקמים לז' זה ש"ס נלע"ד לשון ריבועא :

ואף שראיתי בפרשה על כסור א"ס שפי' נח ראשי נכסיופ אחי מעשה ודקי' עכ"ל וא"כ דוקא ברכ"ג יא' לס' דין קדימה לא

ויראני בקהל שאינם ת"ח דלין ת"ח בזמן סוף סיינו דוקא לענין לקנות
ליטרא דדבכא כמבואר ב"ד סי' רמ"ג אבל ודאי לענין כבוד י"ט דין ת"ח
בזמן סוף כחשמועות כל הסופקים וכו' שהאר"י לכוונה כלל בנתיבות
משפטו שמואל סי' קי"ט ומשפט זה נמשפט כמנחה וספקה בכל ספקות
לקרות למי שמכונה בשם מוריטו לילי' אחר כלוי מיד - מ"מ אוסר שאינם
מוסכמים בשם מוריטו ר"ב דשם חסר שאין לסתור דורו ולסורות (אם
לא שדויע שמו"ח לרבים ר"ב שגמר שפלות ופסול אינו מנקה גדולות
וכמבואר ב"ד סימן רמ"ב) א"כ פשיטא ופשיטא שפול בכלל אותם שאינם
ראוי' למנוחם פריש על הכבוד (דסיני רב או דין) ופריש קודם :

תשובה סגס זחלמי ואירא מחוות דעי מי קטן יעקב ודל • וכל
 רז ממר לא חלל : אך גודל ענותווחו קרבני ואין

ואף דנמשכות להר' שלוי כלל ה' מ"א כתב וז"ל ראשי וממוני
הקהל ראוי לנהוג בהם כבוד אחרי היום עוסקי וממקחי' בענייני

זה ודאי אינו דסא לפדיא איסא בש"ס ספ"ק דמגילה אמר ר"י גדול חלמד מורס יוסר משננות נפסות דמעיקרא חס"ב למרדכי בתר ד'

1890

מור וסחר בעלי בתים טוענים שאין להם רשות לתקן הקו
 הם כבר בררנו דרך בלא תקון הם קדומים ע"פ תקון וסד' שבש"ס ואף
 חת"ל שאין לתקנם דיו קדומה מ"מ אין בטענת היחידים עמם ויש רשות
 ביד פרטים לעשות תקון כרצונם ובלא תנאי וכו' אם היחידים ר"ק ד"ב
 בס' הרמב"ם ד"ס כח ביד האדם הקבל נפשו כעיר שמחזיקים ע"ה' עליה'
 מדעת בול' לכל דבר מה שעשו עשו במקנה כקבל ואף ע"פ שלא היה
 מנהג מקדם וגם אינו מגדר מילתא ואפי' יחיד שביררו מה שעשו עשו
 ופ' ב"ב ע"פ בח"מ סי' ב' ופ' שמע"ה"ק אורח א' וקפ"ל וקפ"ב פסק ברבינו
 סם שאין יכולין לעשות תלמוד מילתא וכן מהשת נפקמי מנהגיה' סי' רנ"ב מ'
 המביא להלן וזו מילתא וכן מהשת נפקמי מנהגיה' סי' רנ"ב מ'
 האחרונים מחו מאה עוכלה בעוכלה על האי דקפ"ר"מ וכו' בקפ"ר מ"ר"ס

למכרם אך הדמי שיהי של נכסי נאן - ב"ל הוא חייב להשם ליתן ע"כ אם יאבדו ויגרסו או ימותו שיהי הוא מקבל על עצמו בחובו והחריות גמור וח"כ לענין חרובו ממון י' לו דין נכסי מלוג וזה שמדקדק כ"ר יע"י וכתב וזה בגמ' מיד : אבל הדמים של נאן ברזל כיוי נכסי מלוג לכל דבר וא"כ מיושב ג"כ מה שמקשה בעל התיבות במשפט דודאי וסויעו וסויעו דאף אם יכניסם הבת לבעל בנכסי נאן ברזל ח"מ היא ניוונה מדמי הנכסי מלוג אף לדאי' חלומה ניוונה מטלטלין מדינה דגמ' אם לא הכיז בעלם מקרקעי משא"כ כאן שהיה בעלם מקרקע וביניהם הבת מחויבת למכרם חרובם קודם שהשם ח"מ אף עכ"ז שהשם הבת מחויבת בעלם למכרם חרובם וק"ל :
ואין להקשות דאין אפשר לומר כן דל"כ לא יזיז ענין כמכר כן רבניו יע"י כיון דעכ"פ הדמים הם כמו נכסי מלוג ואמאי בולרד לפרש הא לזכות ואכלה דוקא בנכסי מלוג ולא בנכסי נאן ברזל ולענין דמים : י"ל מהם דמדינה דש"ס מטלטלי דיתמי או יורשי' אינם משועבדים לבעל חוב ובפרט במלוג ע"י פאנכסי נאן ברזל גופם כיוי בעל לוקח ודמיים הם מטלטלין על כן בולרד לפרש סוגיא דש"ס בנכסי מלוג דכיוי מקרקע ויש כמס' נפקותם בזה לדינה וק"ל כ"ל ברור - ליישב דברי רבניו יע"י ושאר טוסקים דלין כאן מחלוקת כלל ביניהם אכן דברי מהר"ק סי"ח ח"א אפשר לתקן בדרך ז' כי בלאו הכי דברים שם תמוסים מחוץ פסקה שאפי' בשטר גמור אין סבב חוב וכל לגבות מבעל בנכסי נאן ברזל וכו' נגד בסכר' ונגד דברי עצמו וס"ס וטוסקס וכו' שסאריך להכתיב עליו בעל נתיבות במשפט דף קס"ט ע"ב וכתב סגס בחסוב' מהר"ק מהמים עליו אך אין בדי' מהבית וזה למיין עליו לכן לא רצינו להסריך בדבר זה ומדויול ודמ' משפט דבר כתב מהר"ק ע"מ דאין לומר קיס' לא פלוגי בגמ' כי כיזי סמל חמי' שרלא חלוק' עליו וכן דעת סאחור' בתשובותיו' וכו' וכו' כ"כ ח"כ סי' קכ"ג בשמו ע"ס וא"כ נלע"י דפאטו דבגמ' דידן כיון שכתב בשטר אגב דגובס מבעל בין מנכסי מלוג ובין מנכסי נאן ברזל בדמקים פסידא סויעו לבעל יורש וכו' :

ובר' מן דין נלע"י דאף ח"י נטמא דבעל לוקח כיוי מנח סקנת חרוב מ"מ כיון דהקנה מטלטלין אגב גובס כבעל חוב ממנו ולא שייך הכא הקנה הסוק כיון דמבואר להדיא בתום דב"ב ס"ס י' ונחלין דמדאוריית' בעל יורש כיוי רק חכמים תקנו באחריות ונשאוהו לוקח לעצמם מהם דטנא ליה עבדי ליה ח"מ מו לא עבדין ליה סקנת' לתקנת' דרבינו סקנת הסוק וכתבתי להדיא בריש ז"ק דף ס' ובשנוטוס דף מ"א דכל בדרבנן לא עבדין סקנת' לתקנת' ואין מקום לבעל דין לחלק ולומר דהא כ"ס וכתב בסמ"ע ב"מ ז"ב ס"ק כ"א ח"ל חבל סקנת' לתקנת' נטועלת כהובע לא עבדין ע"כ' משמע דשני סקנת' נטועל' כהובע עבדין וס"ס כהא ז"א ח"מ דהא סקנת' בע"מ סי' פ"ב ע"י ח' וכו' ז"ב ע"י' דבפגס חס שטר ואין חס סמולס חסוד ד"ל כיון שסמ' בדי' גובס בלא שנוט' וכו' וכו' סמ"ע ס"ס וכו' וכו' וכו' דלא עבדין סקנת' לתקנת' וכתבתי ס"ס בשפתי כס' סי' ז"ב ס"ק י"ד באריות בריות מ"ס וטוסקים וכן מלמחי להדיא בתמיס דמים בשפוטיו על סרוב"ר סי' רנ"ח דף כ"ב ע"ב ד"ס ח"י פקח חובו ואף דהסם שפתי תקנס הם למועל' ותקנס כהובע דעל פי דין מחויב וכו' לטלס כהסר סהוב מקוים שחורב רבנ' שישבע ויטול ואם חסוד לא עבדין וכו' וכו' וכן מבואר להדיא בסמ"ע סי' י"ד ס"ק כ' וע"כ וכן מבואר ב"מ סי' ס"ז ואפשר דבסמ"ע לא בלא למועלי בלשונו שכתב ותקנת' לתקנת' למועל' כהובע לא עבדין לאפוקי כהובע רק כיזי דהסתי סקנת' סס חדל' לטובס כהובע' וחדל לטובס כהובע דעבדין שפתי סקנת' וק"ל וכן מבואר בדבריו ב"מ סי' ס"ק ל"ד כלל סעולס דבגמ' דידן דיון פאטו דבעל חוב גובס בשטרו מבעל אף אם חמריין דלוקח כיוי :

שאלה ג' מדינת שוין מעטס שבים כד כיה סמוך לנכר אחד עיולת מה סקורין בלא' בריוין שטוקס מסס ז' המים לברון וגמס' ע"י מילך למקום ואוטו סילון י' ש' לו בריוילס קבוע' בראש ובסוף בענין סכסילון הוא ספוס אף סכסילון קבועים כדי ססמיי' ונאליס למקום חס י' לכשיר במקום או לא חשובה של כר' דמדינת שוין סחלוק סכר' למקום על הודס סמק' כ"ל לפסול חרובם וז"ל וכו'ס באמס כאשר חרובס כהסם ככסילון מקום מבואר חמ' למקום דרך סילון סס לו חק ברזל שיהיו סמים נלולין ארבודע ולא כודע איד שפטים בסוף סכסילון מקום ססמייס מקלחין וטופלין למקום גס סס חק ברזל קבוע בסוף' בדראס וכו' סכסילון סמים בתחובס וכו'ס ככסילון ויונאין דרך כהקדים שכלותו מתני' וחסבני' לאוטו סילון לכלי בית קיבול (וסאריך עוד בזה ופ"י שדבריו בזה הם אף לומר כ"מ' בשפוטס לבר כ"ל ג"ס סכסילון סופו על סחלום סכסילון נע"ש אלו סכסילון נע"ש וכו') אך אחרי כן סאלתי וחקרתי ממני נע"ש אלו סכסילון נע"ש ונאחר לי שחלום שפטים למקום נע"ש מחדס לאחר שנקבע סכסילון בקרק' נמנח סלל סים לסילון בית קיבול קודם סנקבע בקרקע וכו' כזה סילון חוס' כמבואר סעיף ל"ד וגם נודע לי שבתחובס כפנימי אינו מחובר סכסילון כלל רק בחובס במקום ולא מהסו לסילון כלי בית קיבול ונכסמדי' על סדברים סאלס חמרתי א"כ הוא מקום כשיר' הוא אף חמרסי בזה סלסון דיומר טוב כשיומר אחד מלומ' סכסילון מלח' שכלאו כיוי כפנימי אינו מכוולר כי לא עשה בעל במקום כפנימי אלא כדי סלל יסומו סדבים שיש לו במק' דרך חור בחובסו לסכסילון מבואר סמים וזה יכול לקסן בכל דבר אף סלסון סס כמחבר' דסולל ויבדל לקסן ונאל' ח' רחוי לפסול דעת י' ס'י שאליו מחלק ססובס בש"ע סעיף מ"ט סיא' דעת כרסב"ס יסיעומו דס"ל דלין מחלקין בין מעין למי גשמים ונריר בשס"ס כ' וייין ע"י סכר' וכו'ס אין בוויין ע"י סכרס דהמים נטפלין להדיא מן' דכר סמגל סוממס אף דלא פסקין כיוי כדכביא בעל כ"ס' ב"ד ס' ר"ח בסוף כלל סכסילון' סורא' שיש לפסוק כחלום דעס סכוב' כחלום דהסם דלא כיוי חולקין סכל אחר סרליסי לבעל כהו' י"ט דפוסק כרסב"ס דאף כמעין צריך בוויין ע"י סכרס כדכביא בס"כ ס"ק ל"ז גבי מעין שסכסילון ע"ג אחר' כיוי וז"ל ככוב חו' י"ט וז"ל דס"י מיירי דכלל אלו סלסלי סיו סמים עוברין דלי' לא מי' כיוי יסיו ספול למקום מבואר דסויין ע"י סכר' כע"י וכתבס כרס"ס גבי זקסס על נידס ע"כ מנח' דסו' י"ט סכר כרסב"ס דאף כמעין צריך בוויין ע"י סכרס :

ובפרטות לפי מ"ס כד"מ ב"מ ס"ס י"א ח"ל ואפשר לומר דמייור בדכסנה לו אגב לכן טולל ח"ל ססמלטיין או אפשר דכסנה סלסן כבעל בלא חלל סמולס יורס' ססמלטיין טולל ע"כ וא"כ כ"ס כאן דכסב אגב דגובין מבעלם אחר מיספס אף דלנאור' דברי סד"מ בזה סמוסין דמסוג' דש"ס פ' י' ונחלין משמע להדיא דלמי סמקת' אין חילוק בין בחיים בין במוסס כיוי דלמי' פסידא דידים וליכא פסיד' דלחריני לא דאפסיד' חלנסיס דכיוי כבעל לוקח וכן מבואר להדיא סס כטור ח"מ סי' לענין סומל סכר' דלאחר מיספס ג"כ מהרי' כבעל לוקח וכן מבואר כטור ח"מ ס"ק ק"ג ואדרב' לפי מה שכתב בסמ"ע ס' דברי כר' כסג' סכסב וי"ל דוקא כסמסס חסס משמע דלאחר מיספס יוסר י"ל דכיוי כלוקח מבחי' אף שדברי כסמ"ע אינם ברורים בזה כהא נגד סכסר' ונגד סמסמס כס"ס וסכסוקים סלל חלקו כלל בין מחיים לאחר מיס' וכמ"ס סכ"ב וכתבס' מהר"י' לו חלק א' סי' ע"ד וכן כתב בנתיבות במשפט דף קע"ג ע"ב כסס הריעב"א ע"ס וגם לפי דברי סמ"ע יס"ס דברי כר' סוסריס לס"ס ק"י' וכו' סכתב וס"ס כסמ"ע עצמו סס אלא עיקר סעטס ד"ל דאף דקא כסמסס כיוי כמו סכתב סכספי כס' סס מהסו דכס"ס סכסריין ל' דלא סיו לוקח לפסיד' דידס עיי' סס דבריו כדלר' חו' י"ל מעטס סכתב סחלקת מחוקק ב"מ סי' ז"א סעיף ס' עיי' סס אכל דלמי' כליקח סכסין ליה אף בחיים וא"כ אין סכסריס מסי' ק"י' דלדרסס כסמסס יוסר י' לומר דכוס כיויס וכמ"ס כד"מ סכסב"ס אכל ח"מ משעומו סס"ס וסכסוקים אינו מן חלל בין בחיים וכן במיספס לאחר סקנת' חרובס סיו בעל לפעמים כלוקח כיוי דלמי' פסידא ד"ס ולפעמים

וגרמא לפע' דכסנס מחסב סס"כ לבעל מי"ט טועס דבדרי כרס"ס כי בודאי לא עלס על דעת כס"ט לכביא רליס מדברי כרס"ס סאף כמעין צריך סוויין ע"י סכר' כי חלום דרס"ס סכר' כטור וכו'ס דדוק' כמי גשמים ולא כמעין הוא דברי כרס"ס ואין יעסס בזה כעל חוס' י"ט אלא נרס' מ"ס כסו' י"ט וכמ"ס כרס"ס לא קאי רק אכ"כ דא"ף להמים בלא זולמו דהס"ס פוסל וחילוק ז' ככס כרס"ס גבי זקס' ידוע וסיוני כמי גשמים אכל הוא סכר דאף כמעין צריך סוויין ע"י סכרס כיוי על כרסב"ס כנס יסודו זסס חלו מוכרסס לומר דבדרי מי"ט דכלל זסס אף קאמר דלס אין כמים יולין ללא זולמו ע"ג סוסל כלא ככס בש"ע וסכסיו אחרין כן למקום משמע דאין נטפלין להדיא מדי' כמקבל סוממס למקום ואפי"ס ככס דספול וכלל מבואר לקסן דאף כמי גשמים חס אין חמים נטפלין להדיא מן' דכר כמקבל סוממס' אינו פוסל כמבואר בסעיף מ"ח וכו' כמעין ולמס סכר דלס יולין ללא זולמו דפוסל אלא ודאי סכר כרסב"ס וסיעומו דלין כיוי ח"מ גשמי' בין מעין רק כסדבר מקבל סוממס מחובר לקרקע ונעסס לקרקע דכסב"ס כ"י סכ"י לטון כרסב"ס משמע שסאי כחילוקים סיוני אף סלסן חמים נטפלין להדיא מדבר כמקבל סוממס חיון לרברי כרסב"ס לכן ככס סמוס' י"ט כססס

לומר דלאחר מיספס סלסן כבעל בלא חלל סמולס יורס' ססמלטיין טולל ע"כ וא"כ כ"ס כאן דכסב אגב דגובין מבעלם אחר מיספס אף דלנאור' דברי סד"מ בזה סמוסין דמסוג' דש"ס פ' י' ונחלין משמע להדיא דלמי סמקת' אין חילוק בין בחיים בין במוסס כיוי דלמי' פסידא דידים וליכא פסיד' דלחריני לא דאפסיד' חלנסיס דכיוי כבעל לוקח וכן מבואר להדיא סס כטור ח"מ סי' לענין סומל סכר' דלאחר מיספס ג"כ מהרי' כבעל לוקח וכן מבואר כטור ח"מ ס"ק ק"ג ואדרב' לפי מה שכתב בסמ"ע ס' דברי כר' כסג' סכסב וי"ל דוקא כסמסס חסס משמע דלאחר מיספס יוסר י"ל דכיוי כלוקח מבחי' אף שדברי כסמ"ע אינם ברורים בזה כהא נגד סכסר' ונגד סמסמס כס"ס וסכסוקים סלל חלקו כלל בין מחיים לאחר מיס' וכמ"ס סכ"ב וכתבס' מהר"י' לו חלק א' סי' ע"ד וכן כתב בנתיבות במשפט דף קע"ג ע"ב כסס הריעב"א ע"ס וגם לפי דברי סמ"ע יס"ס דברי כר' סוסריס לס"ס ק"י' וכו' סכתב וס"ס כסמ"ע עצמו סס אלא עיקר סעטס ד"ל דאף דקא כסמסס כיוי כמו סכתב סכספי כס' סס מהסו דכס"ס סכסריין ל' דלא סיו לוקח לפסיד' דידס עיי' סס דבריו כדלר' חו' י"ל מעטס סכתב סחלקת מחוקק ב"מ סי' ז"א סעיף ס' עיי' סס אכל דלמי' כליקח סכסין ליה אף בחיים וא"כ אין סכסריס מסי' ק"י' דלדרסס כסמסס יוסר י' לומר דכוס כיויס וכמ"ס כד"מ סכסב"ס אכל ח"מ משעומו סס"ס וסכסוקים אינו מן חלל בין בחיים וכן במיספס לאחר סקנת' חרובס סיו בעל לפעמים כלוקח כיוי דלמי' פסידא ד"ס ולפעמים

שאלת ותשובת

כפסקינן דאם ביה סובר דהי"ב כפסקינן אין אנו צריכין לע"י דגזירי כלל ובאמת ג"ע על כ"ט ודכ"ב שאל כחצו ספסע זה דלא חשיב כמעטין מטעם גזירה ולמה כוזרו לנפס דפסקינן וכו' כרא"ש לדידא כהל' מקורו ויאר פוסקים כמובאר בסור וכו' מ"י ק"ל ופאשר לחוק ולומר דגם כ"ט וכו' כ"י קאמרי דמטעם גזירא חשיב כפסקינן וי"א גס דברי כה"ט נכונים וכו' שמדברי כה"ט אין ראיה וחס סברס כלל לחוש להחמיר נגד כספ' ש"ע וטעם של כ"י סכריע להקל כדעת כרא"ש ואשיב לדברי כרא"ש ליהוד נגדו אזיל - לטעמו וסברת דעתו כהקדמת ספרו דסיב' שני גדולים מבני חלמא דסייט דר"ק וברנב"ס וברנב"ס דאף כמחשם כשוויים ע"י טומאם אינו פוסל כלל וסדרי מכתבים חד כבש ש"ס לחוש לדברי כרא"ש שחם להחמיר בדבר כשוויית ע"י טומאם א"כ במעטין שאף דעת כרא"ש להשיב על כן ככריע כדעתם וחשיב כרא"ש לדעת חיד נגדו וק"ל :

ומ"מ מאן דחש להחמיר להחלם כדעת כרא"ש לא הפסיד דהא כ"ב כבש כ"ב ק"ל וז"ל דנקטין להחמיר כדעת כרא"ש ודכ"ב בת' מחלם כדברי רבינו ואח"כ כתב ויש מי שאינו מחלם בכך נראה שדעתו ג"כ דיש להחמיר עכ"ל כ"ב ק"ל אף שכלא ח"כ ג"ע שבוט נגד קבלתו דכל יביי סכני' דעת ראשו' חלם ככסם ואחר כך דברי יחיד דשם יש מי שחולק ק"ל כדעת ראשו' וצריטוס שכר כתבם שכן הוא על פי כללו וסברת דעתו דעסו דכל מקום כדאי הוא כ"ב לח' לדברי להחמיר ודפריט סכני' שם עוד דעות גדולי פוסקים שכונרים כרא"ש וגם כב' כתב כרא"ש כהקדמתו לגבי' דש"ע שאין ללמוד מן הכללות שכלל כ"ב דשם :

ועל כל זא כנדון דידן אין להחמיר כלל אף לדעת כרא"ש דלי' משום כרא"ש החזין סקוב כסילו אנו דחיו לזון כשוויים ע"י טומא' זה אינו דפסי' דלית כאן בית מוחס כלל כיון שאין חמים' נופלן לדרי' מדבר כמקבל טומא' ומצואר דש"ע סעיף מ"ח דא"י בני' גשמים כל שאינם נופלין לסד' מדבר כמקבל טומא' אינו פוסל : אף שכבס מר דלדעת כרא"ש אף באינם נופלין לסד' מדבר כמקבל טומא' ג"כ פוסל הכס כדאי לא עיין מר כיטב דברי' כ"י ודברי' כרא"ש גזים שאינו חולק כל דין זה רק לענין פוסל דבר כשווייתו על ידי דבר כמקבל טומא' אף במעטין לכלל אס אינם נופלין לסד' מדבר כמקבל טומא' גס הוא מודם דאינו פוסל ומצואר לסד' דש"ע דנידס כוזב דב' בלי שום חולק ואף גס כ"ב ספק כרא"ש מ"מ פסק דאם אינן נופלין לסד' דאינו פוסל :

ומ"ש מר זאס מוכרחים לומר כדברי כה"ט וכו' עד פוסלין כדברי כרא"ש ע"כ לא ידעתי שזס הכרח נגד האמת חדא מ"מ מר וז"ל כבס בשלחן ערוך וכמשיכו אחרי כן למקום משמע דאין נופלין לסד' כוס לא בעמיק מר כשזון משלן כבס שכן המשמעות ובאמת כבס כבס וז"ל וכמשיכו למקום אחר ואין כסונים לומר שאין נופלין לסד' דאם כן ביה ליש לכחוב כשזון נמשכין על שפת לחון כמ"ס בשלחן ערוך סעיף מ"ח ע"כ אלא דבסור וז"ל פסקא דמילת' נקט שאחר כך מן אחריו כלים נמשך לחון המקום :

ואף אס יביס המשמעות כדברי מר דש"ע מ"מ מה מקשה על החיט שכוזב כבס דברי' ומירומו על המשנה דנקט ספס משמע אף בנפלין לסד' לכך כצ"ד לכתוב ובלא אלו הכלים יורדין חמים' ובאמת ליש כזון כה"ט אין צורך ליש ואף אס יביס שום קושא דשם על כסו' י"ב מ"מ אין לזון מן האמת שאין שום חולק על דין זה שכוזב מש"ס דנידס וא"כ אין שום חשש להחמיר כלל משום כדאי' כהינין :

גם משום כדאי' כהינין שאינו דבוק למילון כלל ודבוק לקבוע' דברקע וחומת במקום ג"כ אין להחמיר כלל מקרי טעמי חדא שכלי זא אף נעסם כלל לקבלם ובמים' יובלין לכלל זומרו שאין זה נעסם אלא כבביל דגים וכו' כ"כ פסיפא דאינו פוסל כמבואר בש"ע סעי' ל"ב ודכ"ב כ"ק ק"ב ופשיטא שזס אלא מקרי כשוויים ע"י דבר כמקבל טומא' כשוויית ע"י פילון ע"ז סוף ובלאו כאי' מתכס שקבועים חמים' יובלין לכל :

ועוד דאף אס אי אפשר המים לכל לזולמו מ"מ כיון שקבוע' דברקע בטלגב דברקע ומ"מ מר וז"ל בלא מוכח דחיו בטל רק מה שנעסם מתחלה לקרקע עכ"ל לא ירדסי לזון דעסו כלל הלא גס זה נעסם מתחלה לכיוס דבוק וקבועס דברקע ופשיטא עס דברקע ופשיטא דבטל וכו' כ"י לסד' כסם כרא"ש דכל מה שנעסם לכיוס מונחים עס חמדי' חשמיסן עס דברקע ונפל : וכל ראיות וכוונתם שכתב מר אינם אלא לענין כלי בית קבול דאינו בטל אלא ככל דלי' כדמטוס זא שום כלי קיבול פשיט' דבטל :

ובה שדד מר עוד להחמיר כי כל אוחו מעטין שחל' למקום בא דרך אוחו שקורין ב"א ברוינן שחל' זאס נחשב לגבאי' כלי גמור עכ"ל ככס מילת' דפסי' למעלה מבעי לי' מבעיא דמהיכי יחסי יביס זה כלי בלא אין לה בית קבול כי קבוע' מנזרו כשפירס כסוד וכו' דבוק לקרקע קשיב ככאר סילונת ומי גרמ מוגלגל סכובא בש"ע סעי' ל"ב כבג"ה ואף אס יביס זה כלי בית קיבול מ"מ כיון שכתב מר שלפניס ימרת ע"י סקס פסי' דכ"ב אף שכתב מר דלנעמים נפסל ולמה לא יחזור כשאינן דכחלם עכ"ל לא ידעתי איך נעלם ממנו מה שאי"ש בש"ע סעיף ג"כ דאם ימיר פסם אחת ע"י סקס אף שנמשך לעולם כביסר עומדת ואף שש"כ

בכסם ואס אי אפשר כסמים יבזלו וזולמן על גבי אח"כ למקום פוסל אף שכוונתו אח"כ למקום אח' דאף שאין נופלין לסד' מדב' כמקבל טומא' פוסלין כדברי כרא"ש ממש וא"כ מואחר דבעל חס' י"ט שכוזב אחרון פסק כרא"ש למס לא נחמיר כוונתם דבכר שחל' נחקן וכו' להחלם ואין כאן חסרון כלל ולמה לא נעמיר דברי' כמ"ס שחל' נחקן וכו' להחלם דין חמים' נופלין לסד' מדבר כמקבל טומא' כיוני' לכך כדאי' קבוע' בפנים ואין לומר כואלי' וזולת אוחו מתכס יובלין חמים' לכלל אינו פוסל אף לרא"ש ובייעתו כי זה מוכרם מכל דעות אכל כנדון דידן בהחלם כנידס גס שם נקבע כדאי' וזולת אי אפשר לחמים' לכלל דאין לומר בלא אף אס יוב' ככדאי' כהינין מהכילון אדרבם יקלחו חמים' ביומר וא"כ גס זולת כהינין יובלין לכלל ואין מקום להחמיר כלל :

זה לא אמרי' דא"כ גבי זקפ' לידוס דכתב בש"ע סעיף ל"ב כיכא דאין חמים' יובלין לכלל פוסל למס יפסול הלא אס ינטל אחד מהשטות או ככל אופן דייבול מתורם כני' מ"מ יובלין חמים' לכלל דודאי' זה שמכטל מתורם כלי לא יכטל מרזח חמים' ולמה יפסול אלא לא אמרי' א' שחם ינטל כל דבר המחבר יחד מ"מ יובלין לכלל אף אינו פוסל לכלל אס אינו יובלין לכלל זולת אוחו דבר' במחבר יחד פוסל ולא אמרי' אלו ינטל שמקט מזה אלא ככאר הוא שם דין א"כ גס כנדון זה בלא ינזיר סמכות' זו דבר כמקבל טומא' א"כ לחמים' לכלל ובייעתו פוסל אף דנימא שחזין לחוד אינו פוסל מטעם שאין חמים' נופלין לסד' מדבר כמקבל טומא' כרי' ככאן נפלין דרך כפנימי לסד' מדבר כמקבל טומא' ואין לומר דכפנימי ככל כואלי' ומחבר' בחומת המקום הלא מוכח דאינו בעל רק מה שנעסם מתחל' לקרקע לכן נרא' דעני' דוס ווס גורס דכיוני' ככדאי' כהינין וכונימי' דמ"מ יאכרו משום דבר' כמקבל טומא' לדעת כרא"ש ומחל' סכ"ט פסק כוונתם ראו להחמיר כדבר זה דכיו' כללמת' שיומר א' וא"כ מחל' ספקס כפשיטות כרא"ש עכ"כ כדאי' לסמורעלי'כו כדבר שאין חסרון כלל :

ובאמת מתחלה נקור סמעיני' יס לפסק כ"כ כל אוחו מעטין שמקלה למקום בלא דרך אוחו שקורין ברוינן שחל' נמשך ע"י סילונת' לברון וזס נחשב לגבאי' כלי גמור אף נעמרים יתירין אוחו חמים' ככס' שממטין מעט מים מהכס' הסודר כמור לאוחו מעטין אכל אינו רק ככס' גדול ולפעמים נפסק אוחו' סקסס וכלא יס לחוש דלמא כשנחמל מתחלה סמקס בלחון עת ביה נפסק נמלא שנתמלא משאובין אף דאח' ככס' סקסס נפסרו חמים' שבעמק אף שזו שחל' ככס' נעמ' נעמ' שחל' סקסס נפסק למס לא יחזור לשאובין ככתחלה וכיוני' ספקא דידיעכ"ל כרב כיל' :

וואח התשובה שאל כרב חלי' לכריע ולחזות דעמי' דין המקום כיל' וזו תשיבתי :

ד תשובה ככס ראשית כדברים' ומחל' כמחמרים כדק' ואמת נחמרים דאס ביה סילון דין כלי בית קבול קודם שנקבעת סמקוס פקולס כמבואר וששע' בש"ס ופסקי' וכלא ריכות' כזס חר לעומר :

אך לאחר בהקדס וכוס האמת נכון ככדאי' כפנימי נעסם לאחר שנקבע סמילון וגס אינו מחובר סמילון כלל רק מחובר לקרקע ואין לו דין כלי ב"ק כלל ומ"מ האריך מר לנדד להחמיר ולדעתו הוא חומת' יסירס ואין לה מקום כלל מכסם טעמים כמי' שיבואר לפנינו בש"ע ואשיב על ראשון דחשון ואחרון :

וזה יא' אכסובס מ"מ מר וז"ל ובלאו כבי' רחוי' נפסול לדעת יס מי שאינו מחלם שכוזב בש"ע סעיף מ"מ וכו' עד לכלל הוא סובר דאף במעטין צרי' כשוויים על ידי סכרס כי על כרא"ש ב' יכודו עכ"ל כסם מוס שצ"ד מר להחמיר מכת דברי' כהיני' י"ט לפי מה שפירס כוונתו כסם הוא דבר חרוק ורחוק מאוד דעני' מפסיקות' לזון כהיני' אלו ביה כזס יסודו על דעת כרא"ש נגד פסק כה"ט לא ביה מונע מלכתוב כל זא ושלדעת כרא"ש ופירס מהסנה אף אס בלא אלו ככל' לא ביה כמי' עוברין ועוד כסרי' כפ"י דמקוראס משנ' ח' פ"י כבעל חיי' מהסנה ע"ס דברי' כרא"ש דבמעטין א"כ כשוויים ע"י סכרס אדרבם סקסס דברי' כ"י כסם כרא"ש אכל מ"מ לא ככריע עס להחמיר ואדרבם משמע שם ספוסם מחל' כפשיטו' כדעת כרא"ש וכן נמשע מדברי' בלחם חמודוס :

ואם ככאו לחון דברי' סהי"ט וכהכלל מקויות כס"כ כבי' ר"א ס"ה ל"ז כסם אס אינו רוצין לומר שדעתו כדעת כס"כ דריסם שכוזב בש"כ ס"ה ל"ד וכו' ס"ה ל"ג דאס דכעבירו ע"ג כלים מיירי' ככססם כהיני' חשמיסין א"כ לא קסם מידו על חסי' דאף דנמשך מכמעטין א"כ כשוויים ע"י סכרס מ"מ כבי' דנפסק כקולח מכמעטין שאינו ובמ"ס כה"כ ככ"כ ד"ד כסם הגובס פריסס ודרי' מהס אף ככס"כ שם מתקת קלח על דין זס מ"מ אין דבריו מיכריים כלל לפנ"ד ואף לפי מה שכס"כ כט"ז ככ"כ ד"ג וככ"כ ס"ה ל"ד על ככסות דריסם וסכריה' דמיירי' שאל נפסק כקולח מ"מ לפי דבריהם שכתבו דלכך לא חשיב כמעטין כיון שסעבירו על גבי אחריו כלים חשיב ככסמיו אס כן צרי' גס כן כוויים על ידי סכרס ככפסקינן :

אבו נאשר ראיותי כפנימי' פ"ס' משנ' ב' שכתב דכ"ד דר' יוסי חשיב סעבירו ע"ג אחריו כלים למקום אלא למעטין מטעם דגזירין אחריו כלים אסו סוד כללים' עכ"ל א"כ מוכח דלא כב' כלל כלי' ככרס' דחשיב

בביטול

10

[illegible]

שאלות ותשובות

א"כ' ס' יורשים הקרוב' לירש מן הסורס חייבן בקבורתו כי ממנו נבא
לו לאחר מותו חייבן ב"ד לקבור ע"ל. ומזה סו"ט סבור וס"ע דדוקא
אם ס'יח מעט לבניו ולא מחוייבים בניו לקבור מסנ"ל אם לא ס'יח כלום
לבניו ולזנים מחוייב' לבניו לקבור וס'יני דוקא כשדון דסר"ט שס'ים אביו
עשר ירש נכסיו לחי' לאחר מותו. ולא סמרינן לא' אלא כי ס'יח לבניו
כלום שאינם מחוייבים לקבור ולא כל כמינ' להעשיר לאחרים ולספלי עצמו
על בניו ובגולה דלמרינן ב"ש' האומר אל תקברו מכביין אין שומעין לו
דלאו כל כמינ' להעשיר לבניו ולספלי עצמו על הציבור על כן ס'ירשים
מחוייבים לקבור ומנכסיו וס"כ אם נתן כל נכסיו לאחרים מחוייב' המקבל
מתנה לקבור וס"כ. ומלחי' כשנפטר דברי ריבוס ס'י ק"ל' שסבדו ו"א ואם
אין כדי קבורתו בנכסים שלקח בנם מירשת כסופתם יס'ימו קבורתם
ומתנת אמת דלאו כל כמינ' של לאם כשנפטר. להעשיר את אמת ולספלי
עצמו על יורשיו ע"ל חבל ס'י. שס'ים הנפטר עני ודאי יורשיו חייבן
בקבורתו ואין להם חלקים ולא וכן נראה מוכח ק"מ מדרקוק לזון הסור
וס"ע שסכמו וסוף השעור מעון מחיבין דסוף. דלא לעשר לאחורם דס'י
מייור. בירשו דקאמר מתחלה אל תקברו מנכסיו משמע שזו לו נכסיו וא'
לשמעין דידוק כך ס'ל נקוב. אבל אם אל ירשו אין ס'ירשים קוברין רק
קוברין אותו מן הצדק ובפרטות בלאו ס'י ס'י ק"ל' אלא דכוונ'
הסור וס"כ' הנכסיו. אחר סר"ט' לומר וסוף ירשו. כלומר אף שזו לו
נכסיו בעצן דוקא שירשו אבל ס'י' דלא ירשו דס'יני. שנתן הכל לאחרים
דלאו אין ס'ירשים מחוייבים לקבור אבל ס'י' דלא ס'יח. כלום גם ס'יח
מוד' דחייבים לקבור ואין להקשות ואף אפשר לומר. ס'י' דעת ס'י'ע
דאי' ס'י' דבריו סמרי' להם ספק ב"ע. ב"ש ס'י' פ"ט יורש'
כתובתם חייבין בקבורתם ומשמע אין אים יורש' דאין חייבין בקבורת'
רק בקברם מן הצדק וכן מד"י'ק שם בחלקת מחוקק לסד"א אין זו דקדו'
כלל דלא לזון ס'י'ע שם סוף לזון סר"ט"ט וסוף לזון כסנ"ס ר"ס ס'
אלמ' יחננו ועל כרחי' דלעת סר"ט"ט וסר"ט"ט ד' וס'י'עס דקרי' דס'י'
דלא ירשו כלום ס'י' מחוייבים לקבור ל"ל דמתי' ולא דוק' ביוש' ס'י'ס'ס
אלא ברחיין לירש כסופתם קאמר ולאפ"י כיסומים דבעל א"כ גם לזון
סר"ט"ט וס"ע כך סוף וכן ע"כ ל"ל פ"י מה ס'י' שם בחלקת מחוקק
עצמו כסופתם דס'י' אלמנ' דס'י' יורש' יורש' כסופתם מיי' דלית לה
כתובת ואס"י' נקט יורש' יורש' כתובתם אלא ודאי ברחי' לירש כתובתם
אמר וס'י' אין כלל שום סמרי' להם דבריו אף דדברי' בחלקת מחוקק
בבבנת כוונת הסופת. אינם ברורים דסופתם לא כסבו רק ס'י' ס'י' דקדמ'
ואין חייבן בקבורתם ס'י'י' לשמעין אף במקום דלא שקלם מס' כסבו'
מ"מ כס' א"י' מחוייבים לקבור אבל לא דמייור מת' כסבי' ולמ"מ דירש'
ריצין לקבור אף דלא ירש' כתובתם אף אינו מוכרח כסופת' : ואדרב'
נלע"ד דמוכח דלא מייור כול' מחי' כסבי' דלא מוזנ' ס'י' אין נעבד'
ממסלעין וא' כסנ"י' מייור שלא ס'יח רק ממסלעין ס'י' קאמר סמנ"י'
אלמנ' ניוז' משמע מרננס ס'י'י' בלי ספיקס כלל אלא ודאי דאין כוונת'
הסופתם דמתי' מייור כסבי' רק ס'י'י' דמנ"י' ס'י' אמי' לשמעין
וס"כ' ע"כ ב"ד ס'י'י' מנ"י' ומס' סופתם שם דף ר"ס ע"א : ועוד
דלדעמו אפשר לומר דסופתם : סופתם שם דף ר"ס ע"א : ועוד
בדקא' לסר' כסופת' אדדי' : מפורסן לזון דס'י'י' דליק מריש' לך מיד'
הסופתם דמריש' למד לא ס'י' מוכח מיד' דס'י'i'
סמרי' דבר ז' מה ס'י' דקנ"י' יורש' יורש' כתובת' משמע דוק יורש'
כסבו' ודריקא' דס'י'י' כל כוונת ס'י' : בקנ"י' סופת' ס'י'י'י'י'י'י'י'i'
מריש' לא מוכח מיד' אלא מוכח סופת' נמאל מדברי' סופתם אלו אין סוכתא'
כלל אבל מ"מ אין זו סמרי' כלל כמו סוכתא'י' מדברי' סר"ט"ט וסר"ט"ט
ס'י'י'י'i' : ואין ללמוד דלי' כוונתם זו סוכתא' : דלף במקום שלא ס'יח
ל"ל : מ"מ כשנפטר קרובים קרוב קודם מחוייב' לקבור אליבא דכ"ע א"כ
השקם מוסתפת דמנוב' סוכתא'י' לזיל דלשמע' דקרינן מן הצדקם
הסופתא' זו כנלכא' היא ובמבואר בסור. א"כ ס'י' ק"י וס'י' ב"ע ס'י'י'
מ"י' ודאי' הסופת' לא בא לומר שדוקא מן הצדקם קוברין אותו אלא
לרופא' בא לומר דלף במקום שאין לו קרובים שיכולין לקבור על סוכתא'
א"כ כ'ס' אמנא' דאי' שלא יטעור לקבור מן הצדקם יקברו מנכסיו
ויסידו מעל סוף כל האס' מתכונת' לא ר'י'י' לשמעין דלשע"ל לא'
סמרי' כסנל חוב או האס' אף ס'י' נקבר מן הצדקם חבל ודאי' ס'י'י'
ס'י' יוכלת ב"ד הקרובים לקבור על סוכתא' קרוב קרוב קודם דס'י'י'י'i'
קריב' ובכדרי' סר"ט"ט וסר"ט"ט וס"י' : וס"כ' לא תקסם מס'ס
לח"י' כסופתם במי' שזול' אל הקברו מנכסיו דלאו כל כמינ' להספלי
עצמו על הציבור ואם אים' דמחוייבים לקבור מריב' אם שלא ס'יח כלום
א"כ אמאי' אנטר' כס'י' לומר כטעם דלאו כל כמינ' וכו' חיפוק ל"ס
הוא לא ז'ס רק שאל' לקברו מנכסיו א"כ מ"מ מחוייבים ס'ירשים לקבור
ונכסיהם כאלו לא ס'י' לו נכסיהם כלל אין זו קושיא' כלל דודאי' אומדנ'
עמו בוא' דלמס' צ'ס' שלא יקברו מנכסיו א"כ לא דחם על בניו ולעשיר'
לן קאמר ס'י' טעם א' : ו

דלף ירחי' בטעם כיון שגחלהל של שמעשהו שוכנס אל סכעל סחי' שאל
כדס וכו' סרמנ' סכוד' דבריו כדרא'ס כהל' טומאס משה' סכיר' דלף
טורח' אחריו כלס דלף בני' שמעשהו שומעין לקבסר מ'ס גס סכדס ו' סחי'
בניח' כלל ממש' דלף' דלכסר לומר דלף סל' סחי' אחריו כלס אל סחי'
סוכסס סל' כדס ד'ס מקרי מ'ס מ'ס ו' לחלוק ו'ן שמע' מוספ' דלס'
כיון וכו' ואין לקסאות דלף' סמאי' ל' משי' סל'ס כניור דף' מ'ס גבי וסל'
ס'ס סחי' כדל' לסחי' ירחי' ממו' כלס דסייו סל' סחי' אחריו כלס אין
ס'ס קוסי' כלל סכסמא' דלף' מייור ככל' סל'ס ו'ל סכדכד ערמל'ס דוקא'
ועד'ס מ'ס משי' סל'ס וסוד' דלף' ע'ס מ'ס סכס ככוד סל' סחי' דלף'
יר'ס וכו' סלכסוב כסמך סוף סכדס דרל'ס ו' אין מוכרס' כלל' :

[illegible][illegible]

איברא כאשר ראינו ועייננו שיש מקור דברי הסוד והשם בשמות
הראש בכל מין שלם ו' נע"ד פסוק שאין לאן מחלוקת כלל
ו' השמות הראש הם השמות ראובן עשה צוהם ברי וכן לשמוע כל
נביאם מקרעו ומשפלים ב' צמח' לאחר מיתם חזן מחפשי הכים הכניה
לירשום מן חייב לזמן זרבי קבורה ששמואל ו' סוריהם השבות כמבני ידוע
שוא אם אדם נקם ממוט הרבה ממנו לאחר מיתם ושיי כמבני יורשין

ומ"ש עוד הש"כ וז"ל וכן מ"ש מר"ק שם דכיון דשאר כל המצוות
הזכירו זמנם דלא מבי' לכו כ"י אין זה ראי' דמינו מ"י מכתם
הים עכ"ל לא ידעתי מאי קאמר חדא דמ"מ לא ה"ל לשמו' אלא לרש
דקין באשם שושאם ומוסגם בידם כמים כמים חולות דמי' לענין
אשם שושאם ומוסגם מוך בים אלא ודאי דכדרי' דלי' לתקנת השוק
גבי אשם :

ועוד דכא מר"ק כתב כן לדעת הראב"ן שכתב בדומה סוג רגלי'
השנים לסיוע נשאלות ומוסגם ומוסגם בים כן בכל הש"י בברי'
במים וזמ"מ מר"ק שם וז"ל אם אים' דלי' לתקנת השוק גבי הים
אמאי לא כתבו כן בפוסקים כהם נשים בדומה כהם ואף הש"י בסי'
ס"ב ס"ק ח' כתב דלא אמרי'ן כהם נשים דמרי' נשאלות מ"מ אין
השגה השגה על מר"ק ועוד דכדרי' מועט ואזרי' בים גם הש"י מודם
כמבואר מדברי' עמנו בסיון ז"ו וק"ל :

ג מה שפ"ק ש"כ שם על מר"ק ד"ק ב"פ החובל ב"י ד"ט שכתב
בשם חובל הראש' דמרי' חולק ומוכר דלא עשאו' תקנת
השוק גבי אשם כתב הוא ופ"ק אין מתשובת הראש' שם ראש' וז"ל שם
ושאלתם אשם שושאם ומוסגם וכו' ונרא' דר"ס לא פסק כן אלא שכתב
מוסגם דכ"י דכ"י נשאלות מ"מ יוכל לנטל פלגיוס עכ"ל ונפי' שראיתי
הש"י לא פסקת' כל דברי' הראש' לכן שפ"ק על מר"ק וזאת דברי'
מר"ק נכונים וז"ל לך נשאלות מרי' על דברי' המוסגים כלל' אצל הכ"י
אשם שושאם ומוסגם בידם בים ונדר' ליתן דקס או סקרי' מלמד וכל
במים מוסגם בידם נחלקו בדמותו דבר זה ז"ל גדולים שאומרים שמכרם
ועקרו קיים וכן משאן ומען משום סקנת השוק : ור"מ ז"ל לא כ"י פוסק
כן ועל דקס שקדס כל' אשם שמקבל' מן כהנים דבר מועט כ"י
מסתמי' דאמרי' הבעל אינו מקיף על דברי' המוסגים כלל' אצל הכ"י
הבעל מוסגם בים' נשים' שאין לליתן כלום ושמקבל ממנו ס"ג גזל
אף אם הים' לים' וליתן אינו אלא כמו אשוריים בעמל' ויכול לנכס'
כלל' ע"פ שירא' ואם השכיר' מלמד אש' ידע בעל ודאי יחא' לים בים
עשש' אבל אם מוסגם לאמרי' אין דבר' ומוסגים כלום עכ"ל ואם אים'
לדרי' הבעל אל"ב' ד"ע שאין מעשים כלום וכן כתובת מרי' אל"ב'
מאי דכתב הראש' נ"ל אשם וכו' הלא אף דברי' מר"ק כ"י הוא ועוד
כיון דמסתמי' כתב דגדולי' חולקים וא"ל איך מרי' שוב בפסוקי' דרעת
ר"מ בלי ראי' ועוד דלמה לא כ"י ברי' אלא ודאי דעיקר פלוגתא
הוא לענין תקנת השוק בעמל' כ"י. דלא מיהא הבעל ולכן מרי' הראש'
דבמיה' הבעל אל"ב' ד"ע שאין מעשים כלום וכן כתובת מרי' אל"ב'
מאי דכתב הראש' נ"ל אשם וכו' הלא אף דברי' מר"ק כ"י הוא ועוד
כיון דמסתמי' כתב דגדולי' חולקים וא"ל איך מרי' שוב בפסוקי' דרעת
ר"מ בלי ראי' ועוד דלמה לא כ"י ברי' אלא ודאי דעיקר פלוגתא
הוא לענין תקנת השוק בעמל' כ"י. דלא מיהא הבעל ולכן מרי' הראש'
דבמיה' הבעל אל"ב' ד"ע שאין מעשים כלום וכן כתובת מרי' אל"ב'

ז מה שפ"ק עוד הש"כ שם על מר"ק ח"ג ס"ג וכלל כהנים
מאחר דר"מ פלג ארבע' ל' לפי כל' עד אין כ"י ביד ראו'ן
לחזיק בנכסי' אבי' כיון דלוי' פלוגת' דרבנן' נשאו' הנכסים בחזקתן
הראשון וכו' וגדול' מזה הש"י מר"ק' בשאל' ותשוב' דלא מבימו' לערב
הפסחים עכ"ל ולא נכירא וז"ל למאבות מרי' דכ"י כיון דלוי' פלוגת'
דרבנן' ע"י' לומר כן שפ"ק ק"י לי וזמ"מ מר"ק גופא בשארם ל"ב
וקס' עכ"ל ג"ס וז"ל קו' כלל חדא דלא מבי' מרי' נשים' בנכס' בסי'
ל"ד מתקן כהם נוזי' דלעמיה' לילא לומר מרי' כ"י בסי' דמיס' ע"ס
ועוד דכא כתב מר"ק שם ח"ל דאין כהנים' בן ממש כמו ששנו' אף
לכן חזקת' בנכסי' האב ועוד כיון דכל עסקי'ן ביחד כוס' לכו צדון
אפטרופסין ממש שאין להם חזק' זה על זה וגדול' מזה כתב מר"ק וכו'
ע"ס נמי' דבריו נכונים ומיירא' מדברי' מר"ק דכ"י אלא מקרי'
פס' ע"ס ודוק בעול' מזה דדרי' מר"ק ומיעוטו נכונים :

ובר' מן כל דין נרא' דאף הראב"ן וסיעתו דקוברים דמסוס תקנת
השוק משאן ומען של כהנים קיים כ"י דוק' לענין מטלטלין אבל
גבי מקרקע ודאי דלא מצינו בש"ס דפוסקים דיהא' צו משום תקנת השוק
בשום מקום (ויעי'ן בכתובת מר"ק סימן קל"ב וקמ"ט) לענין חזקות
היו בקרקעות ולי' כהם סקנת השוק ובכתובת מר"ק שם ס"ן ר"ח)
ואף שמדברי' הש"י בסי' ז"ל ס"ק ט' שכתב על דברי' מר"ק כ"י וז"ל
ואולי' מיירי' שם במקרקעי' אבל פשוט לאו' לא משמע כן ע"ס פכ"ל משמע
דאלו הים' אפשר ליישב לשון סיפ'י' אומר דמיירי' במקרקע וי"ד ב"ס ג"כ

תקנת השוק לדעת הראב"ן וישיבו' :
שגגה גדול' היא זו דמעולם לא נאמר תקנת השוק אלא לענין מטלטלי'
ולא לענין מקרקע ולדבר זה אי' רא' מרוב פשטיות' בש"ס
ופוסקים וכן מבואר שם להדי' מדברי' מר"ק עמנו שכתב ח"ל פסוק'
דלא שייך בזה משום תקנת השוק אלא אדרב' י"ל נחוש לתקנת השוק דלא
כיון הוא דמימנת' לאשם לישא' וימ' דמרי' ונכנסו' כלל' אשר פסוק ידס' כן
מועט' מן מרוב' לא שכתב ח' לכל ברים בזמן כהם של כהנים גבירות ואין
עסקת' בקרקעות כי אם בכפשים ובדבר המטלטל מיד ליד וכל אשם חסול'
ידס' בנכסי' בעלם וממסרם ביד בנים עכ"ל כ"י להדי' דלא הים' עסקתו
בקרקעות לא הים' חסס כלל כיון דלא תקנו תקנת השוק גבי קרקעות
וק"ל שם שמכרה' הש"י למש' כן דברי' מר"ק כ"י מרוב' כהנים' שכתב
על מר"ק אבל כ"י כהנים' דדרי' מר"ק נכונים וז"ל דבריו ממיל'
מוסרפס' מלא דמחמת' מרי' האשם לנכס' אין עליו אום וזמ'
בקרקע זו :

זה ג"ל שאם וזכור מוסגם חס"ס ופוסקים ראשונים דלא כמשמעות
הש"י ב"ד ס"י ש"ס ס"ק ז' וס' שמ"ח דאם לא כניח אבי' כלום אף כן
אינו מחויב לקדמו' חס' אינו כמו שבוכחתי וסוף דברו כ"ל כפ"י יעקב :

שאלה ט מדיו' א' מק"ק טריבטס וז"ל ראובן ב"ס דר' בא' מן
הקבלות כי שם ביטו' וסיס' חייב לכמה וכו' בני אדם
ועש' ביטו' לאפוקי' וכו' מן לוח מספרים מעוט' ימ"י גויס ועש' ביטו'
לאפוקי' וסי' כי ארנו ימ"ס ואין לו כהם לשלם וסבית' סיס עומד ליטול
וסתם' בא' לקחת וינא' ראובן למרחקים וכתיב' ביטו' ריקן בעירוס ובחוסר
כל ויסי' כאשר נודע לסדרים סיס רואה' ליקח כהנים כאשר הוא מחזק סמל'
שמי' שמינא' ביטו' כנסתם נפילת' דשום ביד השדרס' ליקח כהנים ומכ"ס ססוא'
חיי' לסדר' וגמרס' השדרס' ליתן כהנים לשמעון וגם הוא א' מבשל חובב
וי' לו סהולת' מב"ד אם יתרס' שר' וכאשר שמעס' אשם' ראובן לווסס'
כדרי' לנפי' השדרס' ואמרס' עליו יסלם כל חסותם ויבנם' כהנים' ויסל' לס'
ג"כ דירס' וחלק' בקרקע' : וע"פ השפלותם נתרס' השדרס' ככך ונעשס'
שמי' מרי'ס' ללוי' ב"ל' אחרי' שכל' הקודם' שר' שס"ח סל' יקח כהנים'
כל' ולדור' השדרס' האשם נתרס' לוי' ליקח כהנים' בלזון' שישלם כל חסותם
ולאשם' יתן ב' סני' דירס' וחלק' קרקע' ונעשס' ק"ס וס' וכתב' כהנים'
בערבא'ן פלגן' וגם נשים' כהנים' ע"פ ב"ד סקולא' ואח"כ מת' ראובן וכל'
בני' בנזו' וכתב' אמו' לערער' על סמכיה' שאין לה רשות למכור בחיי' בעלם'
וגם אמו' עשס'ס' ערער' אחר' מוס' בעלם' כאשר כתב מר"ק מדיו'ס'
ז"ל סהולתם' אלו' אלו' רואה' לעמוד' עמד' דבר' כן פסל' חלק' מקרקע'
כמשמעות' השדרס' וגם סלוי'ס' זכר' או תעמוד' עמס' דרין' זה סוכן' באגרס'
עוד עמל' שפסער' הוא מוסיף' מעטס' סהולת' מנאמרי' סק"ק הראש' כהנים'
שטר' מאותם' מרי'ס' בנזו'ס' אחר' וכל' רואה' ס' נאמרי' : לאפוקי' טופס'
ויסגרו' כ"ס' ע"י' א' הים' רואה' כהנים' טופס' דרין' עמל' נאן' טופס'
לכחור' כהנים' ע"י' וא"ל' השדרס' בעל' וסוי' לוי' כדרי' שלל' בנזו'ס' וידו' על'
תחתיו' וגם יוכו'ס' לו כהנים' מזה שר' בו עד עמס' : ומה' שקיבל' כהנים'
מאחרי' ומה' שכתב' יקח' עני'ס' ואכנים' כדרי' שלל' בנזו'ס' ע"כ' טענת' כן'
האשם' : ולוי' טען' שסמכיה' הוא ע"פ' דילא' דמלכות' : וגם' הים' מוכרס'
לכנות' סיס' עומדס' ליטול' וע"פ' צוט' שר' : ומה' שערער' אלא' סהולת'
סקני'ס' ככר' מתלס' סהרי' הוא כמו' שסנת' סני' ולא' עשס'ס' מתלס' ע"כ'
סוכן' עשס'ס'ס' :

תשובה כהם דדאי' מזה מרי'ס' אשם' לנכס' דקין' עס' כן האשם'
שלא' הים' כח' בידס' למכור' בים' בחיי' בעל' ואף' ששכחו'
מה' בעלם' מ"מ כיון' שסנר' בשעס' אלא' סיקס' רשות' א"כ' כוס' כהנר' דברי'
שאני' סלס' ואולי' אלא' מעשס' קון' בעלמ' וז"ל סה"ס' ב"כ' פ' החובל'
ד"ק' ע"פ' ד"ס' ר' מאיר' אומר' ע"ס' ואף' לענין' בסי' מנוג' ונכסי' אלא' בידל'
ק"י' אשם' מרי'ס' ואח"כ' מת' בעלם' דמרי'ס' קיים' סיינו' דוק' בנכסי'ס' סגוק'
הקרקע' סיינר' לה' ע"פ' אלא' שנתנס' לבעל' לאכול' ספירות' על כן כ"י שסנת'
שכסל' מרי'ס' קיים' אבל' בנכסי' בעלם' אין לה' סיינו'ס' כלל' רק' עשכד' כהנים'
כמו' כהנ"ל' שסמחע'גדלי' למל' אבל' מ"מ' אין לה' אום' זכות' בגוף' הקרקע'
עד' שסנת' פרי' וא"ל' באפוקי' מפורס'ס' ויכול' לסלק' : במעוט' פסוקי' שאין'
לה' כח' למכור' כלל' וכדאמרי'ן' אין' לאשם' חזקת' בנכסי' בעלם' ויכול'ס' בזה'
בכנס' סוגי' הש"ס' וסדבר' אין' צרי' ראי' וא"כ' סתוך' כהנים' סהולת' בנזו'ס'
זה' מבואר' דלוחו' בים' לא' הים' מנכסי' מנוג' ולא' מנכסי' אלא' בידל' סלס'
דל"כ' לא' הים' יכול'ן' הבעל' חסות' לגבות' מה'ן' כמבואר' בזה' מ"מ' ס' ז"ל'
סעקי' ד"ל' אלא' אם' הים' ג"כ' לוח' עס' בעלם' בשותפס' ונכנס' מוך' כשיעבוד'
אבל' מלאן' סהולת' משמע' שבעלם' לנכד' לוח' וסיעבד' עמנו' ולא' האשם' :

וגם אין' לומר' דלכך' מרי'ס' קיים' דקין' שסכסי'ס' רגילי' לים' ויסון'
בזמן' סוס' כרי' סס' כללו' מיה' בעלם' סליח' וכל' מפסי' קיימי'ס'
ממני' סקנת' השוק' וכמ"ס' סמרדכי' ב"פ' החובל' וסגבו' מיימוני' פ"ד' מ"ס'
חובל' בשם' ראב"ן' ז"ל' ובכתובת' מבי"ט' ח"א' סימן' ק"ב' סוכין' עוד' לומר'
דסיני' ססלך' בעלם' למרי'ס' אחרס' ודאי' כן' רגילי' : לסיח' נשאלס' וסוסנת'
ספוק' הבית' ואף' דים' לדחות' כדבר' זו' דמבי"ט' דברי' כהם' ענדקי' ענדקי'ן'
בש"ס' דכסותם' לענין' מי' ססלך' למ"ס' ואשמו' ססכסי'ס' רגילי' : ואל' ויסר' כמבואר'
למכ"ס' או' האשם' עשס'ס' אש' סמכור' רק' לנזמנו'ס' מוזנסי' : ואל' ויסר' כמבואר'
בסור' אים' מ"י' ע' : ולא' אמרי'ן' כיון' ססלך' למ"ס' סוי' כללו' מיהנס' הבעל'
לסליח' ובידס' רשות' למכור' ולעשות' מה' שר' : אלא' ודאי' דאף' בסלך' בעלם'
למ"ס' מ"מ' אין' לה' רשות' מ"מ' י"ל' בזמן' סוס' סרגילי'ס' כהנים' לישא' ויסון'
שאני' וכמ"ס' הראב"ן' ואפשר' אשם' ג"כ' עיקר' סכרת' סרגילי'ס' מ"מ' שם' אלא' שכתב'
סכרת' זו' דסלך' בעלם' רק' לסניף' בעלמ' :

זה' אינו' חדא' דכא' דראב"ן' לאו' דלכנת' הוא' וכמ"ס' מר"ק' בכתובת'
סורס' ק"כ' וגם' בכתובת' הראש' כלל' י"ג' ס' י"א' כתב' דמר"מ' חולק'
ומכור' דלא' עשו' תקנת' השוק' לגבי' האשם' ומרי'ס' : בנכ"ס' בש"ע' בזה' מ'
ס"ס' ז"ל' פסק' כדעת' מר"ק' ומרי'ס' : ודלא' כ"י' חולקים' :

ואף שראיתי' שם' בש"ס' ס"ק' ט' שסכרי'ס' כדעת' הראב"ן' וכתב' דכל'
דברי' מר"ק' בכתובת' אים'ס' נכומי' וכו' סוס' אחר' סעיו'ן' בכתובת'
מר"ק' ראיתי' סל' דבריו' נכונים' וכל' מה' שכתב' וסכסי' סל' בזה' כתב' שלא'
בססגנ' ואנכ' חוקי'ס' לא' עיון' סייב' בדברי' מר"ק' : מ"ס' הש"י וז"ל' דל'
בדור' דגם' מרי'ס' מודס' להראב"ן' ואכסי' מרי'ס' כהנים' נשים' עכ"ל' מזה'
סוקסי' עשס'ס' נש' מר"ק' סס' בכתובת' וסוכי'ס' כהנם' סוכנתם' מלאן'
ומדברי' מרי'ס' דמיירי' אף' בזה' שאשם' נשאלס' ומוסגם' בידם' כמים' ע"ס'

אכן

מה שטען לוי שזם מנה דין דמלוות' בזה שפשו ברר מלל וסדין עמו כמבואר בח"מ בסי' ס"ט דק"ל בכל מיני דינא דמלוות' דיעא וכמ"ס ס"ד ב"ר בסי' קס"ה ס"ק ח' וענין קרקעות חליב' דכ"ע דינא דמלוות' דין' כמבואר בסי' ו' ובטור וב"י בסי' ס"ט ובטל חוב שגבס ע"פ דינא דמלוות' מה שגבס גבס ואף ששני טוען שגבס שלא כדון כמ"ס ב"ע סימן ק' סעיף ג' בבב"א ואפי' בשר ומוטל שקצף על עבדיו ולקח מא' מהם ביתו דין' דמלוות' דין' ואין טלוקא חייב ליתן לבעליו כלום וכדלית' בסי' רל"ו וע"ס ואפי' כותי בעל ארוע שאנס נכסי ישראל מחמת חוב ומכר לישראל אחר אין הבעלים יכולין לטו' עידו כדלית' בסי' רל"ו וא"כ ראובן ששעבד את ביתו לכמה אנשים בחפזותו מפורש וגם לוב מסכר' ענמו ח"כ בודאי הוה כח ביד הסר' ליתן סבית לוי שירע' ואין לראובן שום טענה על אומרו האם וכיון שהיה רצונו הסר' ליתן לא' מבעליו חובת כ"ל וע"י השמלות האשם נמל' הסר' ליתן ללוי ולוי יתן לוי דירס וגם חלק בקרקע ובודאי אין אנו זריזין בזה לדעת ראובן כי אין לאדם שלא בפניו ועוד דאף אם היה מוחזק ראובן בזה מ"מ דינא דמלוות' דין' והמכיר קיימת כמבואר ובפשו בכל הפוסקים שנכתבו וזכר לוי בסי' :

וער

דבר מה שטען בן האשם שגם אמו ערער' לאחר מות אביו וברא' כתב מהלל' ר"מ וכו' ולי שבי שמחל' כיון שלא מוחזק' וכו' אין בכל דבריהם ממש כלל חדא דמש' ערעו' שייך ביון שכבר מברר ע"פ דינא דמלוות' וגם הלכות' ראשי מדיוות' לא כתבו שיתן רק שלשים זכר' או יעמיד בדין ולא לנצל המכיר' גם מה שטען לוי שמחל' כיון שלא מחזק' ויש לו חזקת' או חזקת' שאלו עמ' טענה' ואם מחל' אחי לא נתנה לו זכויות' דכבר מבואר דנמחל' אם יש בידו שער נרד לנחזור לו כמבואר בסי' רמ"א וכיון שערין' בידם אומרו ככ"ל שייך לומר מחזק' וגם לא שייך חזקת' ומחל' כיון שיש לו חזקת' ממנו על לוי' וכל אימת' ומתי' שירצ' כרצונו בידם לנכות אומרו על כן נראה פשוט דהדין יקוב' בדינא דמלוות' דין' כמבואר טענה' זו דשלוש' זכר' :

גם מה שטען בן האשם ששומר מוזק' מטעם שא' מנא מני ס"ק בראש' חופס וכו' לא ידעתי מה שייך בזה כיון שאח"כ נפסד הסר' בריווי האשם בענין אחר ועוד דאף אם שני עדים מעידין שיש איזם ז"ף מכה טועם זה מ"מ איזם נחמתי' אם כפי ידו יוצא ממקום וכמבואר בפשיטות' בסי' מ"ו :

וסה שטען בן האשם דהוי כוורד שלא ברשות' ושעורכו לו הפסדות' אין ממש בכל פשיטות' כיון שכבר בררתי דכמכיר' קיימת' ועוד דאף אי נומא שטעורכו יהיה בטל מ"מ עדיין לא ברור שכ"ג יסי' יורד שלא ברשות' וכמבואר בתפארת' מהר"א שו"ן ס' ק"ו ור"כ"ג ובס"ג מהפסק' בסמ"ע בסיומן רל"ה ס"ק מ"א ובפרטות' שיר' ע"פ פשוט' הסר' וגם היס' חורב' הפשוט' לנכות וגם נראה מתוך השאלה שיר' ברשות' ורע"ו ככ"ד שטענו לו שומ' :

וברכר

הפסדות' פשיט' שאינ' מחויב ליתן כיון שהיה חורב' ולא היס' ראויים לדירס ודלית' לוב מהא דלית' בסי' פבית' והעלית' דף ק"י פבית' והעלית' שפלו אמר בעל העלית' לנכות פבית' לנכות וכו' וכו' אינו רוצה לנכות הרי פבל העלית' בונס את פבית' ודר פבית' עד שיתן לו את י"א ואח"כ פא' שבר' אינו מוכן לו כיון שנאלץ כפי הלי' פבית' עומד' לדירס ולא הוה רוצה לנכות וכן מבואר בסי' קס"ד וא"כ ס"ס בדרון זה ממש ואף שרמ"מ ס"ס בסי' בסי' י"ד שכח ודר פבית' ולא מחש' בריוות' כיון דהקרקע משועבדת' ג"כ לעלית' ובע"ס בלא"ס דר פבית' עכ"ל משמע דלי לא הוה פבית' הקרקע משועבדת' לעלית' כוס כריוות' ואסור לו לזרד פבית' אלא שיתן לו פבית' וכן משמע לדינא בסי' דב"ק דף ק' ע"כ דמשי' בסי' ביהא לעלית' משמע' ע"ס זה ודאי אינו דלא קאמר בסי' חלל' לוי מה דמל' דמקד' דהר' בחר חבירו דלא קיימא לאגר' דנרד' לנכות לו שר על כן סוגר' בסי' סהם למימר כפי אכל לפי מה דק"ל דהין נרד' לנכות לו שר א"כ אין צורך לנכות זה וכן מבואר ומוכח שם בסי' וק"ל :

וער

דשא אית' בש"ע בסיומן ס"ג סעיף י' בבב"א ישראל שבר' מן העיר ולקח פסד' ביתו וסאליו לישראל אחד אין נרד' לנכות שבר' לנכות דלא לא קיימא לאגר' דלא לא הוה דר ישראל' שני כיו' דר זו פבית' עכ"ל וא"כ ס"ס בדרון זה שאל קיימ' לאגר' שברי הסר' הוה רוצה ליתן כל פבית' או ליתן לאחר ויש עוד מקום להאריך בזה והאריכות' בזה אך לומר כיון שכבר כתבתי דכמכיר' ענמ' קיימת' מנה דינא דמלוות' כל זה י"ל ברור לדינא כהני' יעקב :

שאלה

הא דכסב בפשי' כס' לח"מ ס' קל"ח ס"ק א' וז"ל דהא דכסמ' חזיק בשניין מוחזקין בו כיון דהר' דפרי' מהמחלף' פרי' בחמור ופסח' אחר' ואכ"כ ע"כ אין שניס' מוחזקין' בו בלוקמן ר"ס בל"ט ופרי' ופסח' ע"כ מירר' דכיומ' בלאג' וסומ' כדלית' ב' השאל' דף ק' ע"ס דוק עכ"ל ופשיט' גדולם הוה בפניו דמאי כוכח' סאל' דהא דמק' בסי' בעומד' בלאג' וסומ' היינו לאקומת' דר' חיי' בר אבא דמק' סמח' בברי וברי אכל לטורי' דרבר' דמק' בשמ' ושמא' ודאי חיי' מנח' אף בעומדת' ברשות' א' וכדמוכח מקומו' דסי' דב"מ דף ק' ובסומ' שם ד"ס הוה מ"מ ע"ס וס"ס תמי' גדולם הוה על ככ"ה בסי' רכ"ג כסב

ו"ל כתב רבינו ולא נסיר' דאין הלכה כדמוכח כדנבאר דסי' לרבי' ככרת' בראש' וכוונ' דרב' דמוכח לא אמר אלא בשמא' ושמא' וע"פ דברי הסוס' מ"ס רש"י דמלך קאמר אלא הוה מני סומכ' כיון ומשמע' לא סדר בים ממאי' דלוקמ' דקיימי' בלאג' ולא אמר סומכ' אלא בשאין' מוחזק' לא זה ולא זה עכ"ל ותי' שלא רחם מקטנת' הסוס' דכוכח' מכה קוסי' דלאקומת' דרב' דמק' בשמ' ושמא' אף במוחזק' פליג' סומכ' וקאמר' דיחלוק' וסא' דכתבו סוס' דמלך קאמר אלא הוה מני וכו' לא כתבו סוס' רק לשני' קמא דמסני' מירר' דברי וברי עכ"ל הסאל' :

השובה' סנס אחר העיון ראוי' שאין כאן אפי' קנס תמי' ודברי ססי' נכונים דכא' ע"כ י"ל דהא דמקס' בסי' דב"ב דף ק' ל"ס מ"ס מהמחלף' פרי' בחמור' כיון גרס' שלמינו' דטוען ברי וברי' משלקמ' ירס' דל"כ מאי' מקס' בסי' מהאי' ארבע' דכס' טועני' ברי' ע"כ אמר' כל דלית' גבר' לפ' שמוכר' נפשו מי' שפאמת' חתו' וכמ"ס בראש' סטעס' ברי' ק' דב' מ"ע' שמי' שדני' עמו מוכר' נפשו לבעמיד' חת' שלו בידו עכ"ל משא"כ בשניס' טועניס' שמא' לא אמר' כל' דלית' גבר' אלא ודאי דסי' לא מקס' רק לפי פשט' דלש' דמסני' דמירר' דברי וברי' דלרב' נרד' לכגיס' סמח' ולומר מני וכו' ומנ' דברי ססי' נכונים :

ובר' מן דין ל"ל ראש' ברור' לדברי ססי' ממאי' דקאמר בסי' ברי' בזה מ"ע' דף ב' ע"כ סס' דלא תפיסי' חריווי' סמח' ע"ס ולי' אמר' דקיימו בלאג' סוס' כשניס' מוחזק' בו לא מנסי' בסי' מיר' דהא סס' ג"כ תפיסי' מריווי' כיון דמירר' בעומד' בלאג' וכמ"ס סוס' סס' ד"ס אלא ודאי דלא הוה מחזק' וכן ובלאח' סמח' חזי על כסי' שלא כרגיס' בראש' אז אכל' מ"מ כדון' אמת' ואין שום סמיר' לדבריו :

ומה שסקס' עוד מ"ס על ככ"ה בסי' רכ"ג לא ידעתי מאי' תלונתו' וממיהבו' על ככ"ה בסי' ס"ג קס' על ככ"ה בסי' דלתי' קיימ' בלאג' סמו' מחברו' עליו בראש' ואוק' בחזקת' מר' קמא וכן כרי' ובראש' אף שפסקו ברי' דלמר' סומכוס' אפי' שמא' ושמא' אפי' בפשיט' כה דקיימי' בלאג' וקס' מנא' לכו דהא דמק' בסי' דקיימי' בלאג' היינו דוק' למאן דמק' בברי' אכל' דמק' דמק' בשמ' ושמ' י"ל דלפנא' דסומכוס' וסמח' חזי' אלא בלאג' סס' מוחזק' אכל' כיון דקיימי' בלאג' גם סמח' מיר' דיחלוק' בין בברי' וברי' בין בשמ' ושמ' אלא ודאי דפשוט' לפוסקים' דאף אם מירר' בשמ' ושמ' מ"מ פלוגתי' סוס' כוא' דקיימי' בלאג' דוק' וכסי' ברי' ס"ס ולי' משא' קוסי' ר"י שסקסי' סס' כסוס' שרי' פירוש' לא נעלמו' דכל' בלאג' לנכות' ר"י עדין נפסד' על רש"י ומיחו' קס' וכו' כמ"ס מוכר' סס' אפי' פסקו' פוסקים' כסוס' וספור' ככ' כן ברי' ס' רכ"ג וא"כ גם קוסי' ראשונ' יש לסר' בדרך' אחר' ולפי' שראי' לפרי' דברי גדולי' ראשונים' וברר' דברי' ככמור' ברח' אף שיש עליהם' משונס' נחת' ע"כ לא אמנע' מהלח' איזם' חילוק' על קוסי' ראשונ' שסקס' ר"י על פי' רש"י' דכס' גבי' שאל' לא מקרי' חזקת' חזקת' גמור' כיון שמחויב' לשבע' שבעו' בסומרי' שכדור' מסס' וכל זמן שאינו' נכסב' מחויב' לשלם' וגם טוען' טענת' שמא' לכו' אפשר' דלא מקרי' חזקת' חזקת' גמור' משא"כ כאן' ובדאי' ברי' ס"ס ופאר' גדולי' פוסקים' איזם' ידע' עפי' מין' למרד' דבריהם' ומהלך' בראש' שלא משאר' עליהם' סתירה' בהפסק' מירר' ועכ"ל עובד' ולא מופסין' מיוס' כיון שגם' סוס' וספור' וס"ע' סוס' ראו' דברי' ר"י ואפי' פסקו' כדעת' ברי' ס"ס :

והעולה' מזה שאין כאן שום קוסי' על ככ"ה סס' סה' סוס' ככ' דבריו' ע"ס ססוס' בסי' ברי' וס"ס ואפי' לאפוקי' מדעת' ר"י ועפ"י' גם דברי' ססי' בסי' קל"ח ס"ק י' קיימ' אך שוא' שלא לנרד' כי דברי' ססי' בלאג' כיו' נכונים' אף לדעת' ר"י וכמ"ס לעיל' כ"ל בפני' יעקב :

החור השואל

וכתב וז"ל סנס עדין תמיסתי' בפיקומו' עומד' דמ"ס מר' בשניס' טועניס' שמא' לא אמרין' כל דלית' גבר' וא"כ מאי' מקס' בסי' ברי' דלי' אלא ודאי' דכסי' מקס' לפי' האקומת' דמירר' בברי' וברי' סנס' כמעיין' בסוגיא' יראה' שז' ודאי' אינו' דמוכח' בסוגיא' דאף בשוין' שמא' ואפי' מליק' עלי' דמל' אמר' כל דלית' גבר' מדמקס' משני' שטרוס' וסנס' סס' סוס' פלוגת' דרב' דלית' רב' אמר' וכו' דלית' ס' לנח' דמי' ססיו' כסיו' דמק' פלוגת' דרב' וסמאל' חליב' דר' אלעזר' וס"ל לרב' דחלוק' עדיפא' חתי' עמיר' דפריך' מרב' ואומ' לטון' סוא' עיק' דמנוכח' סס' מבריתא' עכ"ל סוס' וסמעיין' סס' בכתוב' ירא' שא"כ לפרש' חליב' דרב' סיסבור' כר"א כמו דלית' סס' סס' וסאמר' רב' סלכ' כר"א בגי' אכל' לא כסמ' ובעל' כרחיק' י"ל שכוונ' סוס' סוא' עמיר' דס"ל לרב' חלוק' עדיפא' וא"כ לטעם' דעירי' חתימה' כרמי' ולכתי' אף אם קונס' בכסף' או בחזק' וחליפין' ס"ל לרב' דחלוק' עדיפא' ולא אמר' סוא' חס' פשוט' מדבריהם' ומעמס' ע"כ לרב' בסי' דשני' שטרוס' ע"כ שניס' טועניס' שמא' דלא לומר' סל' א' טוען' ברי' לנמור' חלוק' סס' בסי' שטרוס' סס' כאן' טענת' ברי' לרב' דסבור' דלא אמר' עירי' ממו' כרמי' ובין' דמירר' בשניס' טועניס' שמא' א"כ מאי' מקס' בסי' : ואע"ג' דרב' בכל' ענין' אמר' דהיינו' אף קונס' בכסף' מ"מ מאי' קוסי' דהא' אפשר' לומר' דס"ל לעולם' חלוק' עדיפא' כיון' בענין' דלירר' בשני' שטרוס' בשמ' ושמ' ואף' לשמאל' קס' אף' לנמור' חלוק' א"כ' לאשמו' בשני' שטרוס' טועני' וברי' דכל' א' טוען' לי' נמור' חלוק' : מ"מ א"כ משני' מאי' מקסי' סוס' סס' ברי' סוא' ארבע' לפי' ריב' דמאי' פריך' מהאי' ארבע' סס' סס' ליכא' רמאי' ולי' אמר' דשמואל' לאו' בכל' ענין' מירר' אלא' בברי' וברי' לחוד' סרי' כל :

[illegible]

רוח של טהרה' דמדי שם חסיד' לחדדי וגבי זכ לא חסיד נעמי' ואפי' מסק בש"ע שם בסי' ק"ס לאסור ארוך מידו ליד' וא"כ כ"ס כיו לענין דין זה אז אינו דכסס שאני דזור' לידה ממש וא"כ למיחס טפי לקירוב בשר משא"כ כאלו סה"ר לקטעורי כוונ' וכו' מנגדי אשמו נדס וגם הוא רק ע"י כחו שאין בו ממש ל"כ למיחס למידו כלל וכו' מדינה אלל מ"מ בעל נפש יחמי' על עצמו דלואי גם בזה אי"כ קירוב דעת וחיי' ביחס ויש בו חשש מאוס כרגל עביר' כמו שאר חששות וכרחק' כמבוארים ב"ד ס"ס ק"ס ובת"מ ס' ר"א וקצת ראי' לזה דכס"ג מחשב קירו' דעת מה' דלית' בפ' דייני גזירות אמירא כוס יסיד וקא דלון דיוי פרס גנפ' ארסי' אחי' כהי' גבר' שקל' אל' מאי עבדת' אל' דיוי' איס' ליה' אל' פמילנ' לך לדיוי' ע"כ כרי דכס"ג אי"כ קירוב דעת לכן המחמיר תבא' עליו בדרס כל' הכעיר יעקב :

יד שאלה' בשר ששרסו במים ולפי שהם קרירות גדולות נקרא בשאר עם המים ונעשה קרח וזכר עם : בקרח בלא מליח' במה ימים אם יז לאסור או לא :

תשובה' הנה שאלתך סתומ' כמה ימי' סהס כד דאס שסס כד שאלה' ימים בתוך הקרח פס"י ד"ס לאסור לבשל מנה במה נפ"ך דאס חשיבין בקרח כמים ממש אי"כ כוס כבשר ששרסו במים מע"ל קודם מליח' שמבליע הדם וא"ל לא סהס כמים אי"כ כ"כ שססס שלש ימים בלא דחה ומליח' שנתקשם הדם בתוכו :

וג"ל דאפי' לא סהס עם הקרח כל כך דייטני שעברו ממנה בקרח תוך שלש ימים ומ"מ לא בודח עד אחר' שלש ימים משעה שנקרס דליו' טעם לאסור מנה במ"מ ימים לאסור בביסול' דהא עיקר הטעם בגלוסם שאסורו בשר ששרסו שלש ימים בלא מליח' לפי שנתקשם הדם בתוכו וזכור אינו יולא ע"י מליח' וא"כ הקרח ודאי אינו מועיל לרוב כבשר ואדרב' הא איס' לסדי' בפ' אלו טוריפ' ק"מ מ"ו ע"ב בקריית לא משום דמטרי ליה וי' רס"י מקשים אותם תאנן עכ"ל וכו' לפי מה שפי' בר"ן דמטרי וסומתין כנק' אי"כ ס"ס דנפסס נקבי הפליט' ע"י הקריסה ומבואר בשפתי כסן בס"י ל"ו ס"ק ח' לדעתה ספ"ן עיקר הדלא כמשתנות טעמ"י שם אך במה שחשיג שם במי' דבריו על הטע"ז ובכח וז"ל אסילו בדיקת טורחין לא נזיר כלל כיון דלא נזנך בקרים כ"ס בטורחין עכ"ל אין זו הסגס כלל דהא טעמ"י לא נכח רק שטורחין במים קרים ומטרינו שלא נפחו אוסס לבנבנו וק"ל :

ואפי' דמשמעות כל הפוסקים דמועיל דחה רשיו' במים קרי' לרב' הדם ובכשר ולא דמי לריא' מ"מ הקרח ודאי אינו מועיל לרוב דס' מ"ס"ס נכב מהר"ל בפ"ס ס' י"ג בשם הגה"ס ש"ד דבשר שנקרס אסור למחול כי אין ראי' לקבל המחול ולבטול' הדם כיון שנתקש' עכ"ל כרי שאף הדם נתקשם ע"י הקריסה וגם בלא' כלל אי"כ ד' כבד ולפעמי' ששכר מלא כבשר וכו' אינו ראו' להכריע כן עד שישל ממשו הקרח עכ"ל כרי שאף דחה דמיס' לוני' אינם ראו' להדיח כבשר שנקרס אי"כ מ"ס"ס שנקרס עצמו אינו מועיל לרוב כבשר לפי שנתקש' הדם בתוכו ע"י הקריסה' וזה ג"כ כוונ' משיב' הרשב"א ברי' תתמ"ג סוכוב' ברי' במי' ס"ט דאין מועיל מליח' לבשר שגל' קרח וכסור עד סנפס' מטעם דאין כח במליח' להפליט כיון שנתקשם וכו' מהר"ל בפ"ס ס' י"ג וס"פ פשוט דלא כמו שחבין בתשוב' מהר"א שזה טע' זר בדברי הרשב"א ע"ס :

ומשעם זה ס' אפסר לומר דאפי' קודם ג' ימים יז לאסור בנקרס קרח ונפסס דע"י הקריסה' מקשה' הדם אצל מ"מ כיון שלא מלאחי' חומר' זו בשל"ס' ובשר שסס' ג' ימים בלא מליח' הוא רק חומרת בגאונ' שלא מלאחי' בש"ס אי"כ אמרי' בני' דלא לומי' עמה וכו' כמבואר מהר"א שאין ס' קע"ט ובשפתי כסן בס"י ס"ט ס"ק כ"ג ע"ס :

אבל' מטעם כבי' ודאי דאין לאסור דלא שייך כבי' אלא בדבר לא משא"כ בקרח שס' יבש ועיקר דין הכביס' מעת לעת דלאסור נלמד מ"ס דאפי' בש"ס גבי בשר בחלב חידושי דלא' מרו' ליה כולו יומא בחלב' שרי מבואר בסור וכו' בס"ק ס' ואין שריים שייך אלא במים וכן כל הפוסקי' כסב"ל שרי' וכו' בש"ע ר' סק"ס ובקרח ודאי לא שייך ל' שריים וכו' שמרדכי לסדי' בפ"ב דביעין דאין כבוס אלא בדבר לא ונלל וכו' כבאר שבע ד' ע"ד וס' פשוט :

ומב"ש' גבי קרח דלא שייך לאסור מטעם כביס' דהא הפסס דכביס' אסור משום דכיוי כמבואר שכלי' עכ"ל וכו' וסוכותי' מש"ס ופוסקים דאדרב' ע"י הקרח גורם שמתקשם שאין לו בליע' ופליטה כלל וכן מלאחי' סעד לדברי' ממש כמבואר מ"ס ס' ק"ד לענין עגינה דלחמ' דאף דק"ל דאין מעירין עליו אלא עד ג' ימים מ"מ כיון שהים עונח תוך הקרח וזלג אמרינן דע"י הקריסה אינו משתנה צורטו כלל וכו' פ' בתשובת כ"ה"ל שכן בס"י ס' וא"כ ס"ס כהי' כהי' מליח' ממש ע"י שהים מע"ל ולא כוס כמבואר ואף ש"ס לחלק מ"מ סה בתשובת מהר"א שז"ל שם למד פקד' ד"י מתשובת הרשב"א מ' תתמ"ג לענין בשר שמאל קרח וכסור לענין מליח' כרי' ששוים הם ובלא"ס דעת פוסקים דאין כביס' אלא במלה וזיר דוקא (ובספרי על ת"ח כלל ג' ס"ק ד' הארנכסי' בזה וע"ס) לכן בכס"ג אין להחמיר אכן אם סהס כד' ג' ימים אז יז לאסור לבשל וכמ"ס אצל ללוי מותר בכל ענין ל"ל הכעיר יעקב :

וגו שאלה' שמעון שלח מעות לראובן ולעזר אחרים וכסס לו שימן ויממור שמעון ללוי וזכרו יתן לו לוי וקבל ראוון שמעות וסכתב

וקודם שסמר שמעון ללוי נגנבו ועבדיו טוען שמעון שראובן סלס לו כדון שומר סכר וראובן טוען שמעון לא עתהם על דעתו לביות שומר סכר ואף שסא' : כסס לו שויו יתן לו שכירות מ"מ דעתו סיס לעשות קן בחסס ולא כיון חפץ בשכור :

תשובה

הנה דאין פסוט וברור עם שמעון וטענת ראובן אין בהם ממש מכמה טעמים דגרסינן בפ' הכונס אימור שומר אבדים רכס אמר כשומר חנם דמי ר' יוסף אמר כשומר סכר דמי רכס אמר כשומר חנם מה הנאה קאי מטי ליה ר' י' אמר כשומר סכר דמי בכאי הנאה דלא בעי למחבי רפתח לעני' כיו שומר סכר אי"כ דמפרשי כרי ר"י אמר כשומר סכר דמי כיון דרחמל שעבדים בעל כורחי' הלכך כס"ס דמי ע"כ וכנהס כל הגאונ' כרי"ף וסרמב"ס וסר"א"ס כול' פספס' ל' ראשון לעיקר דעסס דר"י הוא דלכך הו"ס ש"ס כבאי' הנאה דפטר נפשי' מלינן רפס' לעני' וסר"א"ס אפיל' נפססו שכתב בפ' חוקת הכנסים דכל' אינא דלמרי' סו' טפל ל' ראשון וסלכת' כלל' קמא גבי ממול' ועיין בדבריו בריס' פ"ק דערו"ס ואף לאוהן הפוסקים דלכ"ל בחר' עיקר ומכללס כרי"ף וכמ"ס בשמו כרי"ף כפ' ק דערו"ס מ"מ פסק כהא הלכת' כלל' קמ' מפסס דלכדי' מבואר בש"ס בפ' באומנין ד' פ"ב ובשביע' ד' מ"ז ובגדרי' ד' ל"ג דעס' ופולוג' דר"ב ור"י בלש"ל קמא וז"ל כיון דכנסה סוג' ושמתת' אפיל' כלל' קמא ודאי הלכת' היא ולא נפק' לן כבאי' כלל' מידי וכן מוכח מדברי סר"א"ס בפ' ק דמכות ע"ס וכו' ג' כבד בתשוב' מהר"י הלוי מ' ל"ג סקן מוכח מדברי הרמב"ס וסרי"ף כמ' מקומות ע"ס דבריו באורך ובהס' ל"ל נפסס' ממיסת מהר"ל בפ' הכונס בפי' פ' שכתב וז"ל ואני סמס על ראיות בגאונ' מאין בין המידר דס' בכלל סתמור גריוני' אנו למסוק כאפי' דלמרי' דסו' ללכ"ל בחר' וא"ד דכ"ל קובר דאף ר"י לא חס' לשאי' פרוט' עכ"ל ובאמת לא קסס מידי דכ"ל כבר אידחי' לן האי כלל' וכו' כהס' ריש פ"ק דערו"ס דף ז' בשם סר"א"ס ע"ס ובלא"ס' לא ידעמי' מה סתמ' כל כך על בגאונ' דלמ' אינא סכרי' הלכת' כלל' קמא וכמ"ס סר"א"ס בשמ' בפ' חוקת הכנסים וגם מהר"ל בכתשוב' ס' ל"ס עתהם כסב' כן ע"ס גם אמר דברי מהר"ל שם שמתמ' סס וחסול' על הגאונ' אינם מוכרחי' כלל וכמ"ס הש"ס בפי' רס"י ע"ס :

דרי

דאף שלח קיבל כלו' מ"מ מקרי' ס"ס כיון שיוכל לבא לידה הנאה שלח יעטרך לימן פרוט' לעני' ואינו יכול לומר אינו חפץ כבשר ואני אסן פרוטס אורפס' לעני' דהא משמעותה ס"ס ופוסקי' (עיין בא"ח ס' ל"ח וע') דאף דפסור מלינן רפס' לעני' מ"מ ס"ס כול' פרוט' וכו' לטוב אלא ודאי דאין בכך כלום דכל שפסר לבא לידה הנאה ש"ס מקרי' ולא כל כמי' לומר שלח כ"ס חפץ כבשכר :

ואפי' דעסס ר"י ופייעסו שפסקו דלית סלכת' כרי' וזלוגס על כמסבון כיו' ס"ח כרבה מ"מ הלא ע"ס ל"ל דרשיתיו לייסב סוג' דדרר' אליב' דרבה דלכך לא סו' בש"ס פסוס דכבדיל דבר מועט לא חסיב' בוס ש"ס דלא סכיח שיחמון לו עני' בשעס סס' פסוק באבד' וכו' פסוס' כב"מ ד' כ"ח ובסכונס' ד' לו ובשכונס' ד' מ"ז וכו' סר"א"ס בפ' הכונס (ו"ל דמטעם זה כבד ססור בס"י ע"כ ובס"י רס"י דעסס סר"א"ס כדעסס ר"י דלית סלכת' כר' יוסף סיניו כיון שפי' כן בפשיטות אליב' דרבה וק"ל וע"ס ברי' שפסר' בגוול' כסור ע"ס) וא"כ מדברי' כול' נלמד דבדבר כססס ואינו מועט כ"כ סו' כשומר סכר ולא יוכל לפסור עצמו בטענות לא כייסי' חפץ כבשכר זו :

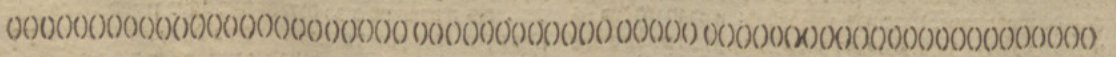
ואין

לחלק ולומר דשאני כהא דאין דפסר מבטלוס וכל הפסור ממאוס ועסס נקרא סריוס כמ"ס כב"ס מיימוני פ"ו מ"ס כוכס בשם סריוסלמי וכו' גס בש"ע ב"ח ס' מריל"ס וא"כ לכן אמדינן דעסס דמסמ' סיס יוח' ליה כי יכיר דלא לקרי' סריוס' ולא יוכל לומר ססוס בדעססו יתכן אף שסא' פסור משא"כ בשאר דבר' ג' אינו חדל' דלש' לחלק ולומר דכ"ס ג' לא מקרי' סריוס' וכמשתמעות הפוסקים וס"ס סכתבמי' לטול עסוד דמוכח לסדי' בש"ס דבנא' מיעא' דף מ"ג דרמפקיד מעוט שאינם צורס' וספסס בהס' לפיכך סס' אבדו חייב בלחריצון' ומבואר שם בש"ס וכל הפוסקים דהוס' ש"ס אפי' לא נשמש בהס' כבאי' הנאה דאי' מסרמי' לי זבוי' דאוס' ביה רוח' זבין' כסן כיו' עלייוס' ש"ס ולא' יוכל לומר לא כייסי' חפץ כבשכר זו וכן אפי' סס' כדף ד"ל לענין שומר אבדים דכבאי' הנאה שריו ליה רכנן לאסתמוס' בגוויס' כמאל' דלסתמס' בגוויס' דמי וחיוב באחריות' כרי דאף שזה לא כבורס שריוס' נחיס' מ"מ כיון דמטי' כנאה לבסוק נעסס ש"ס ואפי' לא השתמס בו מ"ס' בגוון דידן' סקל' לו שריוס' מתחלת שמירוס' דמקרי' ש"ס אף שלא פי' לסדי' שקבל' לביות שומר סכר ואף שזנעק עבדיו ואומר שלח כ"ס דעססו ש"ס מ"מ לא מכני' כיון שספס' מתחלה אף שזנוס' לבסוק לא מכני' וספס' סו' דרבר' ביו' וכו'ל' מוכח ממש שספס' כרי' ובש"ע ס' ע"כ דכסולס על כמסבון ומס' אף כנו נעסס עליו שומר סכר ואס' איס' שאכייס' סיס' יכול לטעון שלח סיס' בדעססו לביות ש"ס א"כ אמאי' לא טעינין ליטמי' כרי' אלא ודאי דאין טענס' אכני' מכני' בוס' ואין להקשות דכלל' מ"מ אכני' סיס' יכול לטעון לומ' ססתמ' כן בפ"י שזס' מסני' בודאי' בכלל' כשומר' ואפאי' לא טעינין ליה כד' כ"ס לומר דכרי' מבואר דטענס' דלא סכיח' כרי' סאי' לא טעינין ליטמי' ומל' דלא סכיח' לסתמוס' כן מתחלה ואף שר"א"ס ככ"ג בח"מ ס' ע"כ כבסכוס' כ"י ססי' ק"ד כסבו בשם סרד"ל'ס' בח"מ ס' ל"ח בשם חכס' ח' דמסלום על כמסבון טעינין ליטמי' דעס' אכניס' הפסס עם סלוס' שלח' יס"ס חייב באחריות'

אחור לקרות ע"פ דבריהם שכתב אי אחת רשאי לאומרו בע"פ וזה דקורא כ"ג ובעבור בע"פ כדלית' ביום' ובסוף' כבר חירן רבינו יונה בע"ד דברכות במתני' הקורא מנא' וליה' לא הפסיד ח"ל ומהם הטעם אמרו ובעבור שחשבו שפקודי' קורא בע"פ דכיון שהוא מענין הקרבנות ומנינו שמו' לומר פרשת קרבנות ע"פ כדלמדין לעיל לא חששו בקריאתם אפי' אינם חובת וכן לפי הטעם שכתבו הראש' והסוף' דאין להקפיד על מה שקורין בע"פ אלא בדבר שקורא להוציא אחרים ידי חובתן וכמבואר בב"ב בל"א ס' מ"א ח"א אין ראיה מבעבור לרד"ק דלא רשאי הפס שאין הכרח גדול קורא להוציא כצבור ידי חובתן כשרי' כמה אנשים לא היו אלא הקורא נמנבאר שם בש"ס לכן מותר לקרות ע"פ משא"כ בש"ס שקורא להוציא השולח לסי' ידי חובתו וגם כדי להוציא' כצבור ידי מעט קריא' כדכתיב ואזני כל בעל אל ס"ם אסור לקר' ע"פ וכן משמע קצת בחשו' מ"ב ס' י"ב וגם לפי פס' הב' שבו' שם בעיר וס' דכל דבר שרגיל וסגור בפיו מותר לקרות שלא מן הכתב א"כ גבי בעבור לקודש דכ"ג שלמד מהל' כל מדר עבירה בודלא לומר ענינו וזהו שני' בפיו פ' בעבור לחדש משא"כ בטענת שכל פסוקים בסי' אסור לקרות ע"פ ובחמת המדרי' שפסק דקור' ע"פ ומנ' ראיה מ"ג דקור' בעבור לחדש ע"פ אזלי לשיטתי' שכתב בפ' הניקין ח"ל וזהו דלמדי' ביומא בעבור קורא ע"פ היום נמי טעמא כדפרישית דאין גילוי' ס"ם צבור ולהב' ס"ם אחרת אל' משום פגמו עכ"ל לכן פסק דגם בטענת קורא ע"פ מהאי טעמ' וכן בש"ס ברשב"א הובא בב"י ס' קמ"ד ח"ל שאלת' ר"ח שאל להיות שכתב שמוציאין ז' ס"ם א"כ לא ידעם אלא ס"ם א' אם מותר לקרות המאורע בחומשין שלו תשוב' מותר לקרות המאורע בחומש סרי' בפ' לו הותרו לקרות בע"פ ואסור לגלות מפני כבוד ציבור ג"כ כאן עכ"ל וכפ' בפ' ובעולם לא נכחו אלא כסבר' ראשונה דגולין ופ' בש"ס ובבאמת הוא נלאור' תמום כיון דכרא' של ברשב"א הוא מח' ג' דס"ס להדי' ואין דוחין דבריו מפני בחולק' בלי ראיה ואף שפ"ס בב"י דע"פ רומם לתקן קס"ו זו בלשון וכתב דכרא' הסם דודאי אין לומר שיעשה ברעם על קריא' שיהיה מה שקור' ע"פ על הפס' עכ"ל גם זה אינו דלא מצינו חסור לברך על מה שקור' בעל פה דלא מצינו בש"ס רק שאסור לקרות שלא מן הכתב אבל מה שמותר לקרות בע"פ ג"כ מותר לברך עליו ומחא' טעמ' מדברין על ק"ס אף שקור' ע"פ כמבואר בב"י בב"ס ס"ט וכן משמע קצת בתשוב' מ"ב סימן ס"ב ע"פ א"כ גם הסם יחא' מותר לקרות כל כפרס' ע"פ משמע כבוד צבור ומנ' לברך ונאף שבעבור על חיבת חסן מנאית' ממנו כדברי' בס"ז שכת' שם וז"ל חסן שכל לקרות בתורה פוסח ורואה בעיניו של יום ומבדק וקורא ג' פסוקים וגולל ס"ם וקורא מאביר' זקן שלם פסוקים על פה ואח"כ מברך לדרך ששואם כפ' גדול ב"כ ובעבור וכן ואם תאמר וגולל וקור' כסדר אברכים זקן קיימא לו אין גוללין ס"ם צבור ואי' יקרא ע"פ קוד' קיימא לו אין מברך אלא א"כ רואה גדלית' צ"ס מנ' עכ"ל כנס גם הוא נמשך אחר דעת המדרי' אבל כבר כתבתי לדעת שאין כל גדולי' פוסקים אין ראיה כלל מכאן גדול וגם מ"ס דאין לברך אלא א"כ רואה גדלית' כפוף מגילת' הפס' ג"כ לאו משום זה הוא רק שיהיה יודע על מה מברך ומבואר בל"א ח"א בל' בחמת' אם מודיעין אותו מה שיקרא אף בע"פ מותר לברך אם הוא בענין דמומר לקר' בע"פ וכמו שהוכחתי וכן מוכח להדי' מדברי' ברשב"א שכתבתי וק"ל דבר מן דין אין ראיה שהמנהג זה דחקן דאין הקריאה זו חובה וכמ"ס באבודרסם סוף הלכות ברכות ולכן במדינות אלו לא נכחו מנהג זה לכן אפשר דקוראין ע"פ וכן משמע בכל זו ועוד דכא' באבודרסם כתב דגם דחקן אין קורין בע"פ רק מתוך ס"ס וכן פסק בחסות' בר"י לוי סימן פ"ב ושלא כדעת (האחר') אלא ודאי ל"ל דטעם בחולקים מדברי' לברך קורין בעבור לחדש ע"פ היינו משמעמים אחרים שכתבתי לעיל וכל דמקשה ש"ס בכו"ט ובינו' קורא ע"פ אחא' ס"פ דלא היה צורך קורא' ע"פ כיון דלפטר לקרות מתוך הכתב ועל אי' לאו משמעמים אחרים שכתבתי בשם הפוסקים וכמו שפסק בש"ס על אי' לאו משמעמים אחרים שכתבתי בשם הפוסקים וכמו שפסק בש"ס ס' קמ"ד דכתיב נסוגין א"כ ס"ס לענין טעו' ואין ספק שנעלה כל זה לפני בס"ז דאלו ראה או ידע לא היה מכריע נגד פסק הש"ע שסרי' הוא מוגמם מאוד להכריע נגד דבריו אך שכתב ששלמד עירוב דוחקני ולמי מ"ס הכל נכון בלי דוחק כלל : ומהם כבר נא' מה שכתב כזו ליד שגמ' טעו' בש"ס שכתב קרא' ז' ולאחרון ג' פסוקים וסורית' כפסק הש"ע לברך ולהוציא ס"ם אחרת ולהשלי' כסדר עם אחר ושלא כדעת בס"ז לפי שראיתי

בחסות' ברא עמך שאלם כ"ד ולי' בשם מהרמ"ע מפענו ושאר גדולי' הסבוכים כן וכן בסוגי' הוא אחריו דאף לאסר' שקרא' לחובת היום לבו' ס"ס אחר' אך שפסק' אחת מנא' פה ס"ס ואח"כ בטעו' אחר ששאל חובת היום ובי' טורח צבור מאוד מאוד וסור' לגמור כ"פ בלוחו סדר וע"פ : ואף שאין דבריו שם אלא דברי' נביאות בלי ראיה כלל וסימך ענינו רק אפסק בש"ע ולא ראיה כלל דברי' כס"ז מ"מ שמכתי' ענינו על דברי' המדרי' בפ"ק דמגילה ענינו שכתב ח"ל וזה דפסקין דלכתחל' קור' ע"פ פסוק החסרין ס"מ אם לא קרא' עדין ג' פסוקי' או שהוא רביעי ברא' או בחולו של מועד' שצריך לגמור כ"פ' שאין מוסיפין עליהם או שכתבין בפסוק ל' שני פסוקים אבל אם כבר קרא' ג' פסוקים ואפשר לו לסיים יברך ויציאו ס"ס אחרת ויקר' עכ"ל ומדלא כתב שכתב ג"כ או שהוא בשבט אחר חובת היום מכלל דס"ל דכ"ס כיון שיכול לכוסוף קרוא' ויציאו ס"ס אחרת אף מ"מ אין מוכר' דלפטר לומר דמכריע' קוצר דכ"ס אף כבר נשאל חובת היום אז מברכין ברכה אחרונה' ואין צורך לכתוב' בס"ד' כלל לא בעל פה ולא בס"ם אחרת דשאל' כסדר הוא רק מנהג' בעלמ' ובני מערב' משלימין את התורה לג' שני' וכן כ"ס כתב בבכ"ס גדולים לא"ה סימן דפ"ב לסד' דלחור ששאל חובת היום מן ח"ל לבו' ס"ם אחרת בטעם זה אך לבסוף' מסק' הדבר כמסופק מפני שכתב מהר"מ מלובלין' בסימן פ"ד שמשמע מדבריו דאף לאחר חובת היום י"ס לבו' ס"ם אחרת' ובספר ש"כ' בב"י רפ"ב כפ"ס שיש מי שחולק' עליו וסורין' לחסור ולקיים דבריו אבל כל דבריו אינם מוכרחים כלל ונפרטות שכתב שם עיקר הטעם דיש לחסור משום פגם דס"ס ראשונה זה ודאי אינו כפי מ"ס המדרי' דכא' כבר פגומם ועומד' הוא וזהו דלע"א דשאלת' כסדר הוא ע"פ כמכסה מ"מ מנהג שנתפס בכל ישראל' וכמ"ס הרמב"ם פ"ג מ"ס חסיל' ודאי דמנהג כזה עוקר הלכה וגם בש"ס ענינו בסימן קל' מסתפק בדבר גם מ"ס בש"ס סימן רפ"ב שכן הוא משמעו' בברכות' בש"ע ב"ד ס' רע"ט מדלא כתב כד' לבו' ס"ם אחרת' אלא במפתח שהוא חוב' ס' כיון ביום שמוציאין שני פסוקים משמע דכלל חובת היום אין להוציא ס"ם אחר' עכ"ל : גם זה אינו דלכתי' נקט בר' מפת' של חובת היום דמפטר שאינו חובת היום לא שייך למצוא בים טעו' גמור' דא"כ איך לא ברגיש כס"ז בום בעת שקרא' לאחרון זה כיוונת' ברשב"א הובא בב"י בסימן רפ"ב ועוד כיון שהוא מסופ' בדבר אף ויציאו ס"ס אחרת' אחר חובת היום ראוי להחמיר ולהוציא ס"ס אחר' וגם כהנ"ג וס"ג בב"י רפ"ב כתב על דברי' ברשב"א המיקל לא הפסיד משמע דמחמיר יפה עשה ונפרטות שיש על מי לסמוך על מהר"מ מלובלין' ובאר' עסק בשם מהרמ"ע שפסקו בן להדי' ולאמלא' ראש בעל כ"ג דבריו ולא היה מכריע נגדו כי כמה פעמים סומך עליו בעמוד ככרזל' : ומ"מ היה להדג' קצת שפסקו בענין מנהג דלית' וסוכ' של בעל פה : אכן לע"פ שכתב רומי' מר' לעיין ולפסק' בדברי' בס"ז ראיה שגם בנין קבוע על יסוד רעו' ולכן ל"ל דלפ' באחרון אחר שלש פסוקים י"ס לכתוב כפסק הש"ע ואם אפשר לסיים יסיים ויברך ויהא אחר ואפי' אם אותו אחרון היה בכן מותר לקרות אחריו כן אחר או ישראל' לית' היה חשד דפגם כמו במפסיד כמבואר ב"ט' הטעם בלבוש בל"א ס"ס קל"ט סעיף ז' וע"פ וס"ס ס' ומ"מ בשעת הדחק וכן ראוי לסמוך על חובת מהר"מ מלובלין' וברמ"ע מפענו לגמור בקריאה' בס"ס הפסול אחר שכבר קראו חובת היום דכא' דעת' כמה פוסקים דכלל ענין אין להוציא ס"ם אחרת' אף דלא קי"ל כיו' כמ"ס בש"ס וכו' ושאר כל חסות' באחרוני' מ"מ כדאי הם לסמוך עליהם בשעת הדחק אחר ששאל סמנין וקראו בשבט שביח חובת היום כל זה נ"ל ברור :

תם וגשלים שבה לאר עולם

ספר סולת למנחה ושמן למנחה

הוא חיבור מעט הכמות ורב האיכות מהדורא בהרא אשר עשה הרב בעל המחבר על ספריו ספר מנחת יעקב וזוהר השלמים : אשר בירר וליבן מכל הספרים חרשים מקרוב באי בימים : בספר סולת למנחה יחידיו יהיה חמים : עם הגהות הנקראים בשם שמו למנחה אשר חבר בנו הינוק והחכים האבדך מהר"ר שמעון גר"ו חתן הטפסר הראש והקצין בהר"ר חיים יצ"ו בן הראש והקצין האלוף המרום מהר"ר נתן פריד לנד זצ"ל :

כלל א דין ב ס"ק ג' ד"ס ודעת הפוסקים וכו' עד אבל אפשר דגם כהם מודים לדעתנו נמ"ח חסידים : ס"ק ס' נגד סמלנו וסד' ואף דגם סרב עמנו ספק לקמן כלל ב' דין ג' וז"ל אע"ג דכבש בלוי' דלחן לך חסיד' : ש"ס ס' נגד דם שעליו כינוי בנסתמ' דמלת' אבל אי ידעינן ד"ס ב' ס' מסני כמ"ס מהר"א עכ"ל מ"מ ז"ע על סרב דנרא' מדבריו שלא כהרע כן רק לקמן לענין סדחא ראשון' : דלא צענין ס' רק נגד מעט דם שעליו משא"כ כהן דבעינן ס' נגד סמלנו וסדס' ססו"י מסור כחמ"כ' וכו' קסם מנ"ל לומר ממעטות הפוסקים דסתמ' דמילת' אין בנסת"כ' נגד דם ומלח שעליו כי לא הוצרך בשום פוסק רק בלוי' וסמ"כ :

כלל ד דין ב ס"ק ב' ד"ס דכבש סתמא וכו' עד, סוף סדחא סדחא של בלוי' סמ"כ ממש שר"ך מליחא סתמא דסינו כשעור מליחא כדלית' דין א' וא"כ בדחא ג"כ בעינן וסב סמ"כ ללגוס ולבשל לחי' : ש"ס וא"כ חין חילוק בין מלחו או לא ובחשו' נחלס' שבעס' ס' כ"כ כשלו וכסיר לנחלס' לבשל לחי' ולא דק :

דין ג' ס"ק ד' ד"ס רק ססוף מוקד' וכו' עד לנחלס' וס' לטוס סיעב' וכת' בנחש' חוט' סני כ"כ ז"ל וכן סמעת' סורחס' רבני קסיא' לשרי' בסבר דוקא פור' : ימים כמו חני שעב' אבל כדחא' חסיד' חסיד' בידים לא מהני עכ"ל וכבר נהגו חסיד' לנחלס' ע"י כדחא' בעמל' : ש"ס ס"ק ס' ד"ס טסגין ב' ס"ס וכו' עד דח' ב' נקבי' : ומכאן יש קצת דר' ראי' לסמקלין כיון דלית' ב"ס נקבי' כיו' כאלו כ"ס פסוחס' כנ"ל :

דין ח' ס"ק ו' ד"ס סמא יסכא ומבשל וכו' עד דלוי' כמו ס"ס כי ס"ס גמור ודאי לא כיו' כמבואר לקמן כלל מ"ג וע' ל' בקונטרס' בספיק' : ש"ס משא"כ כהן דליכא רק חדא ספיק' : אכן ק"ק לעמ"ס לקמן בקונטרס' בספיקות ספיק' ל"ו ובס"ס סרש"א ודלא כחשובת' ל"ד דחד ספק דרבנן קיל מ"ס' בדלורייא' א"כ אכתי קסא כיון דבשר שס"ג' ימים סוף קראי' סוף קל דרבנן מחומות' בגזוים א"כ אף בחי' ספק' יש להקל כמו בס"ס דסת' ואפשר לחלק בענין אחר דשאי' כהם בספק טריהס' שבר' נולד כ"ס סטרי' וכו' שלא לאסור דבעד' מטיין' לססוס' מס' שאין כן כהן לאסור לו לנחלס' לססוס' חייסין' לתקלס' :

הגה לבן המחבר

ש"ס חומר סקטן שמעין מס' ספקס' אמ"ו סרב כס"ק' ב"ס ח"מ זקני מסכא דאסור לססוס' סב"ס' עד אחר' ג' ימים' בלא מליחא דחייס' סמא יסכא ומבשל ל"ו יום' בעוף ססוף ספיק' סריס' ומטי' ב"ס' דמסכין' אומס' כ"א יום עד אחר' גמר טעיס' ראשונ' ולא חייסין' לתקלס' : ועיין ע"ס ח"מ לייסב' קוש' : זו סס' וכאן דברכים' נכונים' ובאורח' כמסור' ב"ס' ס"ס ס"ק ס' כבש וז"ל וכו' דלא דמי' כלל דכח' אינו מחוסר' מעסא' כל כך וכל בשר עומד לך וחיס' שיעס' כסרגיו' בכל בשר ויבשל אותו' אבל כהם מחוסר' מעסא' גדיל דתתל' מוכרח' לשחוט' אות' ואח"כ לטכסיר' ואח"כ יבשלו ואח"כ יאכל' א"כ סעיר לא חייסין' בזמן מוע' כוס דאי לא יכיר בבעס' שחוסס' דלמא יזכור' אח"כ בבעס' שיעטיר' וכו' עד לעשר' וגם אינו עומד כ"כ לשחוט' ולאח"כ עכ"ל : וכל דבריו חיים' אלא דברי חיים' דברי גס' בנ"י' : ס' ספק טריהס' עומדין' לססוס' עד אחר' טעיס' ראשונ' ובדלית' לסד' ב"ד' ס' ע"ו סעיף' : ס"ו ובכ"ס' ודאי אינו מחוסר' מעסא' גדול כלל דלחן לך קלס' לבשל יוסר' מבית' סרגולת' ואפי"ס לא חייס' לתקלס' וא"כ דברי סקוסי' לדוכתא' : וכסס' סעיר' סירוי' לא נענעו' ולע"ד ג"כ למר' קוסי' זו דדוקא' כהן חייס' לתקלס' בזמן מועט' לפי שבעד' סכו' מוך ג' ימים' אז כל אימסי' ססוס' רוסס' מוסר' לו ולחולין' : ולבשל' חייסין' סמא' אף כשיעבור' זמן יסכא' ולא יזכור' סעבר' עליו' : ימים' ויחז' אורו' ככראשונ' ויבא' לבשל' משא"כ כהם מיד' סעיר' כס' ספק טריס' בלספור' קיימא' עד אחר' גמר טעיס' ראשונ' לא חייסין' לתקלס' בזמן מועט' : וק' ראיה' לזו מדלא' סזכירו' סוס' פוסק' דבשר' שבר' סכס' ג' ימים' לאסור' לססוס' : בביחו' אלא יתלס' מיד' דלא' לית' לידו' : תקלס' אלא ודאי' כמ"ס' כיון' שבר' נידע' לו שחל' עליו' הליסור' לו לא חייסין' לתקלס' בזמן מועט' : דין ו' ס"ק א' ד"ס חלוח' וכו' דלמא' כסיר' כלי' שאינו' מוקד' לענין' שאר' בשר' כן ז"ל :

ש"ס ס"ק ס' ד"ס ובשר' סמול' עמו' וכו' עד דלא' בירור' לו סמוי' דס' כ"כ כב' ב"ס' ראש' : וס"ס אכן ס"כ' וס"ס' : כסבו' דספק' סוף' אס' פול' כולו' או רק מקצתו' אבל ודאי' דפולט' קת' לרעטיהו' מ"מ מוסר' סס' : סס'ג' על כהר' סס' דסיר' ללוי' וכבר' דמיו' לבשל' סס'ג' : ככר' ויבא' מיד' דמו' ויזרו' מכלל' דס' ל' לוחס' שאינו' פולט' כלל' או דס' כיון' שאינו' פולט' כלל' דמו' נסאר' בו ג"כ דס' סנגל' בו ממקיס' אחר' וק"ל :

דין ח' ס"ק ו' יצ"ר' ס' וסמ"ס' בכלל' ב' ס"ק ו' ודלא' כס"ס' סמכ"ס' ב"ס' לעסס' סס"ל :

כלל ח' ב"ס' ח' ד"ס ולקדרס' וכו' עד דמיי' ססס' בלוי' נכד' לא הוצרך' לכתוב' סס' דמיי' כ"כ בלא' גמל' : סרב' רק ללוי' כמ"ס' בלא' ססס' סס"ס' מליחא' לפי דקאי' על לכו' כס"ע' אבל אס' ססס' במלחו' לך' כולס' :

כלל א דין ב ס"ק ג' ד"ס ודעת הפוסקים וכו' עד אבל אפשר דגם כהם מודים לדעתנו נמ"ח חסידים : ס"ק ס' נגד סמלנו וסד' ואף דגם סרב עמנו ספק לקמן כלל ב' דין ג' וז"ל אע"ג דכבש בלוי' דלחן לך חסיד' : ש"ס ס' נגד דם שעליו כינוי בנסתמ' דמלת' אבל אי ידעינן ד"ס ב' ס' מסני כמ"ס מהר"א עכ"ל מ"מ ז"ע על סרב דנרא' מדבריו שלא כהרע כן רק לקמן לענין סדחא ראשון' : דלא צענין ס' רק נגד מעט דם שעליו משא"כ כהן דבעינן ס' נגד סמלנו וסדס' ססו"י מסור כחמ"כ' וכו' קסם מנ"ל לומר ממעטות הפוסקים דסתמ' דמילת' אין בנסת"כ' נגד דם ומלח שעליו כי לא הוצרך בשום פוסק רק בלוי' וסמ"כ :

דין ג ס"ק ו' ד"ס מסתפק לאסור עד ולפמ"ס יחא' ונפ"ח ס' נ"ס ס"ק י"ח כיון לדברי וס"ג' על ס"ס' ב"ס' וס"ס' :

ש"ס ס"ק ז' ד"ס אע"ג וכו' עד בלא' כספד' מרובס' כנ"ל : ש"ס ס"ק ח' ד"ס מ"מ כיון ססוף מלח' וכו' עד דמליח' כרותח' דמבשל' כ"ל פי דמסר' לספסל' כמ"ס' סס' : ש"ס להקל' כספד' מרובס' וספ"ס' ספק' אפי' כספד' מועט' : עוד סס' סמליח' גורס' לסכניס' וס"ס' חומץ' וסאר' דבר' חר"ף' כ"כ ספ"י' רב"ר' :

דין ו' ס"ק י"ד ד"ס אבל וכו' עד וס"ס' ס"כא' דלא' איסור' חיסור' וכו' סס"כ' וכן ספסל' כספ"ס' ס"י' ס"ס' ס"ק מ' אף כהם סמסין' סס' לסחמ' בנל"ס' בליסור' דרבנן' דלא' איסור' חיסור' ואף כהן' לענין' דכח' אף דלית' סעמ' חנקוס' קסדי' דבריו' חיים' מוכרח' : וברור' כלל' לסחמיר' בליסור' דרבנן' נגד' דעת' סרב' ואחרונים' שאלו' נמסין' אחרים' :

ש"ס ס"ק ט"ז ד"ס ב"ס' וכו' עד ודלא' כנ"ל' וגם' ב"ס' סל' סס' ס"ק ט"ו' מסכין' כ' דל"י' אף ססעמו' סס' אינו' בר' כל כך אכן כס"ס' סס"ג' על ס"כ' ב"ס' ב"ס' מ"ד' וכסב' דסעל' בכלל' ס"ס' דל"ף' כדלמסור' חסור' חסור' ספק' דרבנן' לקולא' : א"כ ס"ס' יס' לספ"ס' לסכ"ס' ס"ס' וס"ס' דבריו' כהן' מל"ס' או יונא' וככס' דאי' לאו' כיו' סססמ' אינו' רוסס' לסמיר' עמנו' לסדיו' עכ"ל' וע"ל' בקונטרס' בספיקות' ססססו' סס' ב"ס' ל"ו' ג"כ על ס"כ' מ"מ ס"כא' ד"ס' לו' עיקר' בדלוריי' אין' להקל' כמ"ס' ס"ס' קרוב' לאיסור' דלוריי' כמ"ס' בכלל' ב' ס"ק ו' כסס' סרש"א' גס' מ"ס' ספ"ס' דמסמ' אינו' רוסס' לסטריח' עמנו' וכו' כסכ"ס' סוף' לסיס' דלנקוס' קסדי' ומיד' ספיק' לא נקיי' :

כלל ב דין א ס"ק ז' ד"ס וא"כ' למיחא' וכו' דס"ס' ס"כא' דלמלח' ססרגול' וכו' : עד ססרגול' חסור' עיין' כסכוס' : שער' אפרים' ס"י' ל"ס' כסכס' מעסא' בעוף' סלס' עס' כסכ"ס' וכו' דכיון' שלא' נקרע' כלל' רק ס"ס' סלס' עס' סכני' מעיס' וגמלחס' כך' וסורס' לסמיר' דבעד' ע"י' סילס' אות' כמולח' מוד' א"כ' ונכסובת' נחלס' ככסס' ס"י' ז"ל ככס' דלס' נככס' ססרגולת' עס' כסכ"ס' ובני' מעיס' ג"כ' יס' לאסור' אף' לאח' מליח' אס' לא נפסח' ויטל' סכני' מעיס' מהכס' עיין' סס' :

ש"ס ב"ס' ג' ומ"מ יס' לסחמיר' כס"ס' ס"י' ס"ס' ס"ק מ"ג' כס"ס' עיין' ס"י' ודעמו' להקל' כסרגולת' כמו' כבשר' דכ"כ' כבשר' שבע' וס"ס' ומבואר' סס' מדבריו' אפי' דלוי' : כן' בני' מעיס' ג"כ' יס' להקל' : וססמרדכי' ויחיד' סוף' דבר' זס' וע"ס' עוד' סרבס' דבריס' סכסב' להקל' דבני' : אלו' ואל' סססור' על' דבריו' לפי' ססוף' נסכר' אחר' דעמו' ודעמו' דעמו' ססוסקיס' דלא' אמרינן' דין' חיסור' דבוק' וסל"ס' כס' כבשר' וחלב' אבל' לדעת' ססוסקיס' שאלו' נמסין' אחרים' : אכן' לזו' מסכ"ס' סרב' גס' כבשר' שבע' וס"ס' מבואר' לסד' דבדלוי' בו' בני' מעיס' יס' לסחמיר' מוטס' סכסכ"ס' :

דין ב' ס"ק ח' ד"ס רק שסכס' וכו' עד דלוי' סני' פס"ס' דמסור' ואף' דמלח' ומליחא' גורס' לספסל' אף' בכלל' סני' וסמ"ס' סרב' לעיל' כלל' ח' דין ג' מ"מ מיייר' ג"כ' ססורח' אחר' מליח' : כדיו' ואין' כהן' רסחי' כלל' דאי' מיייר' כהן' בלא' סורח' א"כ' יס' : כהן' עוד' חס' חיסור' סנכסל' בלא' כדחא' אחריו' ומס' לא' מיייר' סרב' כהן' רק' בכלל' ח' ועוד' דמ"ס' סרב' דלס' נככסל' קאי' שלא' נמלחס' כלל' רק' דמסחל' כסכ' רבוס' : דאע"ג' דמלח' וכו' אבל' מ"ס' ואף' אס' לא' נככסל' חוזר' לענין' ראשון' בלא' נמלח' : וס"ס' מלח' וסמסו' במקור' דיון' ככס"ס' ס"ד' ב' לסד' וז"ל' בשר' ססורח' : ולא' נמלח' וסמסו' בקדרס' ולא' נככסל' אלא' מקחו' ס"ס' חס' עכ"ל' כרי' לסד' כמ"ס' :

דין ג' ס"ק ו' ד"ס מתבטל כרוב וכו' עד ובכס"כ' סס"ג' עליו' וגם' כס"ס' ס"ס' מ"ס' דרך' דבר' : ונלפמ"ס' לק"ס' מ"מ' ל"ל' דמסוקר' לק"ס' גס' סס' ססירין' כיון' סס"ס' סס' ודלא' כ"כ' סס' סמדיח' כזס' :

דין ד' ס"ק ח' ד"ס אע"ג ד"ס לדחוס' וכו' עד' ואין' להקל' עיין' כס"ס' סס' ס"ק מ"ס' סכארי' ג"כ' בענין' זס' ומסין' ג"כ' כמ"ס' לסחמיר' :

כלל ג דין א ס"ק ג' ד"ס דלא' אמרינן' ככוס' וכו' עד' דנראס' מדבריו' ככ"י' סדעת' רס"י' דעת' יחיד' סוף' ואף' כסכס' סס' סכן' דעת' כסכ"ס' מ"מ' ס"ל' דעמו' ויחיד' נגד' רוב' ססוסקיס' ססוקי' : וסמ"ס' סרי"ף' לסד' ס"כ' כס"ס' ג"כ' גלורס' וע"ס' :

דין ב' ס"ק ז' ד"ס אין אורין בו וכו' עד' וכס' עולס' סכס' גס' סס"ס' ר"ס' ק"ס' כסכס' כן' : ש"ס יס' כיון' כס"כ' וסמ"ס' ונכס' סס' סס"ס' :

אח' מליח' וכדכח' שקורין גמולת בלי' ומולחין על גבי סע' וכעו' קוא
 נפ' ח' מעל בשר כעוף וז' אינו יכול למחל' לכו' א'ם כד'ם כדכ' סע' סע' סע'
 פניו ב'ין בעור נכ'ם ככ' מליח' נראה שכו' איכור חס' דעגד' י'
 לחס' ורלו' לעגוס פלטים שטורין פ' ע'ל' וכן ככמ' ככר' ב'קו' לחס'ן
 ונכון כוא' וא'ם מענין א'ח'י' ככ' פ'ד כעו' חס'ר למקומו כ'ל'סון
 דבוק כעוף מוכין לה'י' א'פ' לנחמל'ס וימ' כ'ל' ס' ס' ס' מ'ס ודלל'
 כמ'ס ככ'ס' ל'נ' כ'לל' לאסור ככ'ג' ע'ל'ס לנחמל'ס וי' חס'ר' בעלמ'
 ש'ם ס'ק' י' ד'ס ולא כדע'ם כקכ'ס וכו' עד ולא חס'ר' וי' חס'ר' בעלמ'
 מהל' דע'ס מ'כרס'ל' וככ' ד'יני'אלו ולכ'ס מ'ס'י'ג'ל'ס'ו' כ'ל' מ'יני' ב'ני'
 דין ח' ככ'ס' י'א' ד'ס כ'ר' מליח'ס וכן כגל'ר ד'ס וככ'ג' כמבוא' להל'ן
 כ'ל' ס'ו' ס'ק' י'א' וי'כ' כ'ר'ס' חס'ס' י'א' ס'ס' כ'ס' כ'י' ס'ו' כ'ל'ל'
 דין י' א'פ' נח' ב'ומל'ס כ'ר' כ'ר'י' כ'ר'י' חס'ס' וי'כ'ס ככ'ד'ס כ'ל'ל'
 דכ'א חס'ל' סכס'י' ע'י' ב' ד'וג' חס'ר' דכ'ד'ס נפי' ע'ל'מו' ק' ומהע'ר'
 פ'ד' כ'ס'ו'ן ג'ס ב'ז'ס כמכ'י' ככפ'י' נח'ס' חס'וד' ע'ל' כ'ס'ע' סכס'י'ס ז'ס
 וק' סכס'י' כ'כס'ו'ס'י' לא כ'ע'י' כ'ז'ס ע'כ'ל' ולע'ל'ר' למשק'ל' כ'ר' כ'ז'ס
 כ'ר'ס'י'ל' לק'מ' דמכ'ס'ע' דל'ק' דכ'ד'ס' חס'ור' כ'ל' סל'ל' ע'ל'ס ע'ד' שיע'ר'
 כמ'וד'ס' סכ'וד' כ'י'מ'ן ש'א'ין ד'ס ע'וד וא'ס נל'ס' כ'ר' א'ז' א'ף ככ'ד'ס' י'א' לכו'י'
 דכ'ד'ס' וד'ד'ר'ב' ל'פי' ככ'ר' נראה דכ'ד'ס' סמ'ר'וכ'ס' כ'ד'מ'י'ס א'ם ע'ל'ס כמ'וד'ס'
 כ'ד'ל'י' ככ'ר' נל'ל'ס' כ'ל'כ'ר'ס' ונכ'נ' לא חס'ר'ו' א'ל'ל' כ'ס'ס' כ'י' ד'וג' סל'ל' נל'ל'
 כמל'ס' כ'ל' כ'ד' : וס' ככ'ר'ס' ס'ס' ע'י' לא כ'ר'וג'ס' ככ'ר' י'ז' ע'י'ס ויע'י'ל'
 דודל'י' ע'פ' כ'ר'וב' א'ין ד'ר'ר' לקב'ל' ש'ומ' מ'ככ'ד' רק כ'ל'ל' ככ'ר'ס' ע'ג' ככ'ד'ל'
 כדל'י' כ'ס'י'ס ונכ'ס'פ'וד'ין סל'נו חס'ור' נל'ל'ס' כדל'י'ס' לקמ'ן כ'ל'ל' ד'ין י'כ' :

הגה לבן המחבר

דין י'ב' אמר כהנן שמעון מ'ס' אמי' כר'ב ככ'ס' י'ז' דכס'ס' שיעור וג'
 נל'ס' לא מ'ס'ע'ם כ'ל'ל' כ'א'ג'וד'ס' ד'ר'י'ר' כ'ד'ס'ג' כ'ד'ס'ג' כ'ד'ס'ג' כ'ד'ס'ג'
 קל'ס' כ'ל' כ'ר'ס'ג'ס' כ'ל'ל' א'ין ד'ין י' א'כ'ס'ר' לומר דכו'ר' דכ'ס'ג' כ'ד'ס'ג'
 א'ס'ר' כ'ני' ע'כ'ל' י'כ'כ' כ'ל'ח'ור' מ'י'ש'ר' ב'י' ע'י' ס'ק' א' וי'ל'ל' ד'ק' ד'מ'י'ס' לא
 מ'ס'ע'ם כ'ל'ל' כ'א'ג'וד'ס' ד'ר'י'ר' כ'ד'ס'ג' כ'ד'ס'ג' כ'ד'ס'ג' כ'ד'ס'ג' כ'ד'ס'ג'
 ונמ'י'ח' ודל'י' א'פ'י' כ'ס'ס' שיע'ר' מליח'ס' וס'ו' ד'לו' י'ס'י'ס' כ'ד'ר'י' מ'מ' ד'ר'י'
 כ'ס'י' קל'י' א'א'ג'וד'ס' וד'ס' י'ל' ד'כ'ס'ר'ו'י'ס' כ'י'ח'ד' מ'ס'ע'ם ד'ר'י'ס' ד'ס'י'ר'ו'
 כ'א'ג'וד'ס' מ'ס'ע'ם כ'מל'ח' וד'ל' כ'ס'ס' שיע'ר' מליח'ס' ונכ'ל'ס' מ'ס'ע'ם ב'ין כ'ס'ס'
 שיע'ר' מליח'ס' או לא נ'ס' מ'ס' כ'מ'י'ס' ג'ס' כ'א'ר'י'ס' א'פ'ס'ר' לומר דכ'ס'ג' כ'ד'ס'ג'
 א'ס'ר' כ'ני' י'ת'ל' ד'כ'ס'ג' כ'א'ר'י'ס' כ'כ'ד'ס'ג' וכו' נכ'ס' ע'ל'מו' ב'ין כ'ס'ס' שיע'ר'
 מליח'ס' או לא כ'ס'ס' שיע'ר' מליח'ס' : וי'ל'ל' ד'כ'ס'ג' ד'כ'ד'ס'ג' א'ס' לא כ'ד'ל'
 כ'ל'ל' ש'ר'י' וכו' א'ין ו' ר'א'י'ס' כ'ל'ל' ד'כ'א' מ'כ'ר' כ'א'ר'י'ס' ס'ס' ד'ין ג' לעי'ן
 כ'ד'ס'ס' ק'וד'ס' נל'י'ס' ג'ס כ'ן ג' פ'ע'מ'י'ס' וד'כ'ן י'כ'כ' ד'כ'ד'ס'ג' מ'כ'ר'
 ל'פ'י'ו' כ'ל'ל' כ'ד'ס'ס' כ'ל' ע'כ'ל' סל'מ' : וכל' מ'כ' סכ'כ' כ'ז'ס ס'וא' מ'כ'י' ע'י'ן
 כ'ל'ל' כ'ד'ר'י' א'מ'י' וס'פ'וס'ק'י'ס' מ'י'ס' ד'כ'א'ג'וד'ס' מ'כ'י'ס' כ'מו' מליח'ס' לא
 ע'י'ן כ'א'ג'וד'ס' סל'ל' כ'כ' כ'ל'ל' ל'ע'י'ן י'ס' כ'מו' מליח'ס' : וק' א'ס' י'ס'י'ס'
 כ'ן ס'פ'י' כ'א'ג'וד'ס' א'ין ו' ד'ל'י'ס' כ'ל'ל' ד'ר'י' חס'ג'וד'ס' כ'כ' ד'ר'י' כ'ל'ל' וד'ל'
 כ'ס'ס' שיע'ר' מליח'ס' דל'ז' צ'י'ר' כ'ד'ס'ג' ג' פ'ע'מ'י'ס' כ'מו' מליח'ס' מ'ס'כ' כ'ס'ס'
 שיע'ר' מליח'ס' ונל'ס' ד'ק'נ'ל'ס' כ'ל' ס'ס' וד'ל' י'ל'ד' למליח'ס' ל'ג' וי'ל' כ'ד'ס'ג' ג'
 פ'ע'מ'י'ס' כ'מ'י'ס' א'מ'י' מליח'ס' כ'כ'ס'ו'ן וי'ס' ד'כ'ר'י' ס'ס'י' קל'י' חס'ר'י'ס' וד'ג'וד'ס'
 ד'ל' ד'כ'ס'ר'ו'י'ס' לא י'ד'ע'מ'י' א'ין מל'ח' נכ'ס' ל'פ'ר' וי'ס'כ'פ' פ'וס'ק'י'ס' י'ס'ר' וד'ל'
 ש'מ'ע'י' מ'ע'ל'ס' ג'ש'ט' כ'ל'ל' כ'ד'ר'י' פ'וס'ק'i'ס' וד'ל' א'פ'ס'ר' ל'ס'ל'מו' כ'ל'ל' כ'ל'ס'ן
 ס'ס'י' י'ע'י'ס' ונכ'ר'ט' ש'ד'ל'ס' א'א'ג'וד'ס' כ'וא' ל'כ'ר'י' נכ'ד' כ'א'ר'י'ס' ד'ין ז'ס' ס'וא'
 פ'ס'ק' ל'כ'ר'י' ד'וק' כ'ל'ל' ס'ס' שיע'ר' מליח'ס' וד'ל' כ'ס'ס' שיע'ר' מליח'ס' : ג'ס'
 מ'י'ס' ד'כ'ס'ג' כ'א'ר'י'ס' כ'כ'ד'ס'ג' וכו' נכ'ס' ע'ל'מו' וכו' : ג'ס' כ'ל'ל' לא ע'י'ן ש'פ'ר'
 כ'א'ר'י'ס' ד'מ'י'ס' כ'א'ר'י'ס' ס'י'י'ט' ל'נכ'י'ן ד'כ'ס'י' ד'כ'ס'ג' כ'ד'ס'ג' א'ל'ל' מ'ג' פ'ע'מ'i'ס' לא כ'ו'כ'ר'
 כ'ל'ל' וד'ל'ס'ר' וד'ל' כ'ני' ג'ס' כ'ס'ס' שיע'ר' מליח'ס' כ'כו' כ'כ'כ' א'מ'י'ס' מ'י'ס' א'ין
 ז' ר'א'י'ס' כ'ל'ל' כ'ל'ל' לא ע'י'ן כ'ד'ר'י' ד'כ'ס'ג' : ד'ל'ס' לא כ'כ'ד'ס'ג' ז'ס' כ'ו'כ'ר' ל'ר'י'ס'
 כ'ל'ל' רק כ'ס'ד' וס'מ'ד' א'פ'י' ל'כ'ס'מ'י'ר' ול'ס'מ'וד' ע'ל' מ'כ'ר'ס'ל' א'פ'י' ל'כ'ס'מ'י'ר' כ'י'ן
 ד'ל'י'כ'ל' חס'ס' איכ'ור' ד'כ'ד'ס'ג' א'פ'י' : וד'ל' א'וד'ס' כ'ל'ל' ד'כ'ר'י' א'מ'י' א'ין כ'י'כ'י'ן ח'י'ז'ק'
 וי'ס'ן א'ח'ת' ל'ע'ק'ב' :

כלל יב' דין ב' ויסי' נראה דכדעבד אינו נאסר ככ' וכתב כסורת
 חס'ס' וי'ל'ל' מ'כ'ס'ס' מ'כ' שר'א'י'ס' מ'ע'כ'ר'י' ד'ר'י'כ' : שמו'ל'ח'ין
 כ'ס'ר' וכו'ר'י'ן א'ז'ו'ן כ'א'ר'י'ס' ג'ד' פ'ס'ק'ן שר'א'י'ס' מ'ע'כ'ר'י' ד'ר'י'כ' : שמו'ל'ח'ין
 א'פ'י' ד'כ'ד'ס'ג' חס'ור' דודל'י' כ'ק'נ'י'ס' ס'מ'ו'מ'i'ס' א'ס' לא ס'י'כ'ס' כ'כ'ר'ד' א'ר'וב'
 מ'רו'וח' כ'ק'נ'י'ס' וכו' ע'י'ן כ'ס'ור' ומ'ס'וס' לא פ'ל'וג' כ'ל' ד'כ'ס'ר' ס'ד'ר' ל'כ'ע'ל'
 כ'מו'כ'ס' כ'ז'ס ל'ג'מ'י'ר' ע'כ'ל' כ'כ'ס' מ'ל'כ'ד' חס'ס' איכ'ור' ז'ס' ע'וד חס'ס' ס'נ'ק'ל'ת'
 כ'ל'ח'ו'ח'י'ס' וס'מל'ח' מ'כ'כ'ר' ע'י' (כ'ר'י'ן) וי'ל'ל' כ'ל'ל' ע'י' (כ'ר'י'ן) : ע'ל' כ'ן י'ס'
 ל'כ'ס'מ'ל'ח'ת' ק'ל' כ'ס'ש'ק'ן ונכ'ל'י' א'ז'ו'ן ע'ל' פ'ע'ג'ל' כ'ד'י' ש'י'ט'פ'ק' ס'י'ט'ס' או י'ע'ס'ס'
 נכ'ב' כ'ס'ס'ש'ק'ן :
 דין ד' ס'ק' ב' ד'ס' מ'ס'פ'ק' וכו' ע'ל' וי'ס' כ'ק'ו'ס'ר'ס' ז'ס' :
 דין ה' ס'ק' ו' ד'ס' דל'ס' כ'וא' כ'לי' חס'ר' וכו' מ'ד' וי'ס' : וע'י'ן כ'כ'ר'י'ס' י'ס'
 י'א' ס'מ'ח'ל'ק' ג'כ' כ'ק'נ'י'ס' ד'כ'ר'י' כ'מ'י'ס' כ'מ'י'ס' ונכ'ל'י'ס' כ'ל'ל' י'ת'ל'ח' וי'כ'ל'
 כ'כ'ר'ס' ש'ד'ו'ן ס'ס' כ'ל' ד'כ'ר'י' ס'א'מ'רו'י'ס' כ'ד'י'י'ס' : א'ל'ו' ע'י'ס' ד'כ'ר'י' כ'א'ר'י'ס' י'
 ס'ס' כ'ס'ס'י' ס'י'ס' ס'ק' ס'א' כ'ל'ל' :
 דין ט' ס'ק' י'א' ע'ו'כ'ר' ל'ח'ור' ונמ'ל'ח' כ'ז'ס וכו' ע'ד לא מ'י'ר'י' א'ל'ל' כ'ל'ל' ע'ז'
 א'כ'ל' ב'ר'ש'א' ד'מ'י'ס' א'ף ד'ק'ק'ס' כ'ר'כ' א'ין מ'לי'ח' ל'ע'ן כ'וא' לאו ד'וק'
 ד'כ'ס' :

הו'ט'ר'ד' לנכ'ס' כ'כ'ס'ג' ונכ'ל'ד' סל'ל' כ'ס'ס' א'ל'ל' כ'מליח'ס' צ'ל' לא כ'ו'כ'ר' ל'כ'ס'וב'
 ד'ג'ס' ס'מ'ח'כ'ר' מ'י'ר'י' כ'ת' כ'ל'ל' :
 כלל ו' דין ב' ס'ק' ד' כ'כ'ד' ד'ש'ר' וכו' ע'ד ש'ן מ'ס'מ'ע'וס' כ'ס'וק'י' וכו' :
 דל'ל' כ'כ'בו' כ'ס'ר' ס'כ'וד'ס' וד'ל' כ'מל'ח' רק כ'כ'בו' כ'כ'מ' כ'כ'ר' כ'כ'ר'
 סל'ל' נמ'ל' ש'כ'ל'ע' צ'י'ר' כ'מ'י'ס' כ'ר'כ' ד'ין א' כ'כ'ס' ס'ט'י'ד' ונכ'ס' מ'מ' מ'ס'מ'ע'
 ד'כ'י'ן כ'וד'ס' מ'ח'ל'ס' או לא כ'וד'ס' מ'ח'ל'ס' ש'ר'י' : ס'ס' ס'ק'ל'ס' ד'ס' צ'ל' כ'ק'ב' פ'ט'ס' :
 ד'ין ג' ס'ק' ו' ד'ס' ד'כ'ס'ג' וד'ל'י' ש'ר'י' א'ף ד'כ'וא' כ'כ'ל' ש'א'י'נו' מ'ט'ק' כ'מ'כ'ו'כ'ר'
 ל'כ'ד'י' כ'מ'ר'ד' ד'ח'ול'ין וכן מ'ס'מ'ע'וס' כ'ל' כ'א'ה'ר'ו'י' כ'כ'ס'ו' : כ'א'ר'י'ס' י'ו'כ'פ'
 ס'י'מ'ן ד'י' :

דין ה' ס'ק' י'ד' ד'ס' וכו' ע'ד ונכ'ל'ד' נראה פשוטו'ל' כ'ס'ר'י'ן כ'י'ן
 ג'כ' כ'כ'ר'י'ס' כ'ס'י' ע'י' ס'ק' י'ג' א'ך מ'כ' ס'מ'ח'ל'ק' ע'י'ד' ס'ס' דל'ק' א'ס'
 א'ין כ'ז'ס' ס'ל' ע'ל'מו' וס'וד'ס' א'ס' מ'ק'ב'ל' ד'ס' מ'כ'ס'פ'י'כ'ו'ס' א'ה'ר' : ס'מ'ל'ח'ו' ע'מ'ס'
 ל'ל' א'מ'ר'י' ד'נכ'ס'מ'ו' וק'ב'י' כ'פ'ל'י'ט'ס' ל'ר'ע'ח' כ'ר'כ' לא ד'ק' כ'ד'כ'ר'י' כ'ר'כ' ד'כ'ל'
 מ'י'כ'ר' ד'י'נו' ס'ל' כ'ר'כ' כ'א'ן לעי'ן ז'ס' נא'מ'ר' ד'ל'ס' א'וד'ס' ונכ'ל' ב'ין כ'ח'ס'י'נו' מ'ל'ח'ו' :
 או ל'מ'ק'ר' צ'י'ר' ס'ל' איכ'ור' ד'ס' ס'נכ'ל' : מ'מ'ן כ'וד' שיע'ר' מ'ל'ח'ו' לא א'מ'י'ן
 א'כ'ב' ד'י'פ'לו'ס' צ'י'ר' י'ד'י'ס' י'פ'לו'ס' ג'כ' ס'ד' ב'ל'ע' מ'כ'ס'i'נו' : א'ה'ר' או מ'כ'י' כ'י'ן
 ס'ל'כ'ר' ס'וד' וס'ו' פ'ס'וק' : ס'ס' ס'ד'כ'ר'י'ן כ'ר'ו'י' וי'כ'י' כ'כ'ר'ס' ס'ס' :

הגה לבן המחבר

דין ח' אמר כהנן שמעון מ'ס' אמי' כר'ב אמי' כר'ב ככ'ס' י'א' א'ס' כ'ק'ר'ק'ע' כ'וי'
 כ'ל'י' מ'נו'ק'ב' וכו'ל' ל'ח' מ'ז'י'ר' ס'ש'ק' ונכ'ל' ע'ל'י'ס' כ'כ'ר' ס'כ'ר' מ'נ'ס' כ'ל' ד'מו'
 א'י'נו' נא'ס'ר' וכן ל'ל' פ'ס'וק' דל'ל'כ' כ'כ'ר' ס'ש'ק'ס' כ'ל' ד'מו' ומו'י'ח' ע'ד'י'ן כ'ל'י'
 מ'נו'ק' ס'ס'ל' נא'ס'ר' מ'ט'ע'ס' כ'ל'י' מ'נו'ק'ב' ס'מל'ח' כ'ס'וכ'י' : ע'ד'י'ן ל'ח' ונכ'ל'ע' מ'מ'ו'
 ע'כ'ל' וכו' : ס'א'ור'ס' מ'י'ש'ר' כ'ס'י' ע'י' ס'ק' נ' וי'ל'ל' ונכ'ל' לא ד'ק' ד'כ'ל' וד'ל'י'
 כ'כ'ל' מ'י'ר'י' צ'י'ר' ס'כ'ר' כ'ר'ו'ס' : ונכ'מ'ס' ד'כ'י'נו' ג'כ' ל'ג'כ'א'ס'י'נו' וכו' ז'ס' לא מ'י'ר'י'
 א'ל'ל' צ'י'ר' ס'כ'וא' כ'ר'ו'ס' ע'כ'ל' וס'i'ינו' צ'י'ר' ס'ל'ל' מ'כ'ס'ר' ח'וד' שיע'ר' מליח'ס'ו'
 מ'ש'א'י'ס' כ'כ'ר' ס'כ'ר' מ'נ'ס' כ'ל' ד'מו' : ומו'י'ח' ע'ד'י'ן כ'ל'י' מ'נו'ק'ב' כ'וי' כ'מו'כ'א' צ'י'ר'
 כ'י'ו'ל' א'ח'ס'ר' שיע'ר' מליח'ס'ו' ד'ז'י'ר' ס'ל'ל' ס'וד' שיע'ר' מליח'ס'ו' כ'כ'ר' א'ז'ל'ס' ס'א'ח'ר'
 ס'כ'וא' כ'ל'י' מ'נו'ק'ב' ע'כ'ל' : ס'א'ור'ס' מ'י'ש'ר' וכו' ד'כ'ר'י' ס'ס' כ'ל'ח' מ'וכ'כ'i'ס' כ'ל'ל'
 וכו'ל' לא ד'ק' כ'ל'ל' וד'כ'ר'י' א'מ'י' נכ'כ'י'ס' ב'לי' פ'ס'וק' כ'ל'ל' ד'ל'ס' מ'י'ס' ד'מ'י'ר'י' צ'י'ר'
 ס'כ'וא' כ'ר'ו'ס' ד'כ'i'ינו' ח'וד' שיע'ר' מליח'ס'ו' : מ'ט'ע'ם ד'פ'ס'וק' ל'י'ס' ד'ל'א'ח'ר' שיע'ר'
 מליח'ס'ו' א'ינו' מ'ש'כ'ר' כ'ר'ו'ס' ז'ס' וד'ל'י' א'ינו' כ'מ'i'ס' כ'ר'כ' ל'כ'ר'י' ד'ין ז' ג'ס' מ'ס'
 ס'כ'כ' ד'כ'ר' א'ז'ל'ס' מ'א'ח'ר' ס'כ'וא' כ'ל'י' מ'נו'ק'ב' : לא י'ד'ע'מ'י' מ'כ' ק'א'ח'ר'
 ד'כ'ר'י' ד'כ'ר'י' א'מ'י' ג'כ' א'מ'רו'i'ס' א'י' כ'ק'ר'ק'ע' מ'ק'ר'י' כ'לי' מ'נו'ק'ב' ונכ'מ'י'ס' :
 כ'כ'ר'י' : א'כ'י' כ'ש'כ'ר' כ'לי' מ'נו'ק'ב' מ'י'ד' א'ח'י' שיע'ר' מליח'ס'ו' כ'כ'ע'ד'י'ן כ'כ'ס'ר'
 מ'וג' כ'ס'וכ'ו' וד'ל'י' ע'ד'י'ן כ'ל'י' : ל'ח' מ'ז'י'ר' ס'ל' ח'וד' שיע'ר' מליח'ס'ו' ונכ'ל'ס' א'ינו'
 נא'ס'ר' כ'ס'י'ס' כ'א'ן וכו'ל' כ'ר'ו'ס' ופ'ס'וק' :

שם ס'ק' י"ט ד'ס' ומאחר שנחשק ונראה ככל ז'ס' כ'ק'ר'ק'ע' מ'ע'ס' מ'י'ח'ו'
 מ'ש'א'י'ס' כ'ר'כ'ס' מ'כ'כ'i'ס'ס' או ל'כ'כ'i'ס' ד'כ'ו'י' כ'כ'ל'י' א'כ'ן וד'ל' מ'ק'ר'י' כ'לי'
 מ'נו'ק'ב' א'ס' לא ס'י'ס' ל' מ'ק'וס' ל'כ'וב' כ'א'ן כ'י'ר' וכו'י' : או ס'כ'וא' כ'כ'ס'ו' וכו'ג'
 וע'י'ן כ'כ'ל'ס' כ'מ'i'ס' ס'י'מ'ן חל'ס' ס'ק' פ' :

כלל ו' דין ס'ק' ב' ד'ס' כ'ד'י' קל'י'ס' וכו' ע'ד' : וא'פ'ס'ר' ד'ל'פ'י' מ'ן כ'כ'ד'
 וע'ל' כ'ל'ל' ד'ין י'א' וי'כ'ל' לעי'ן ד'ג'ס' מ'כ'ו'א'כ'ן ל'כ'ר'i'ו'ע'i'ס' :
 כלל ט' דין ב' ס'ק' ג' ד'ס' דל'ל' מ'ח'ז'ק'י'ן איכ'ור' וכו' ע'ד' דודל'י' ע'כ'ו'ס'
 א'ין ל' מ'כ'י'ן מ'י'ח'וד' ל'כ'ד'וג'ס' א'ינו' מ'ק'נ'חו' ס'י'ט'ס' כ'כ'ס'ר'ו' :
 ל'י'ז'כ'ר' כ'ז'ס :

דין ג' ס'ק' ד'ס' דעמי' נראה וכו' ע'ד' וכו' : ד'כ'ד'ס'ג' וכו'כ' ס'ס'י'ס' וכו'כ'
 כ'כ'ר'i'ס' כ'כ'י' ע'י' ע'י' : ד'ל'ס'ר' ל'כ'ס'מ'ל'ס' א'ף כ'כ'ל'י' וכו'כ' לא י'ס'י'ס'
 ל' מ'ק'וס' דודל'י' א'ף ע'י' : כ'ד'ס'ס' ונכ'ל'י'ס' ג'כ' : א'ין ל' מ'ק'נ'ס' כ'כ'ל'י' ל'ח'ו'ת'
 ד'כ'ס'ז'כ'ס'מ'י'ר' מ'י'ח'י'ן כ'כ'ל' ע'י'ן : ונכ'מ'ס'ע'וס' ל'ע'י'ן כ'כ'ג' : כ'כ'ס'i'ס' ע'ל'מו' רק'
 י'ד'ע'מ'י' ונכ'ל'ס' ונכ'ס' כ'כ'י' כ'כ'כ' : ונכ'מ'ס' כ'ר'כ' ל'ק'מ'ן כ'כ'י' ע'י' ס'ש'ק' ב' כ'ר'י'
 ד'מ'i'ר'ו' כ'ע'י'ן ס'מ'i'ר'י' לקמ'ן וכן מ'ס'מ'ע'וס' ל'כ'ד'י' כ'ד'ל' ונכ'ל'ע' ס'ס' ש'א'i'נו' מ'ח'ל'
 כ'ל'ל' וד'כ'ר'י' ס'ס'i'ס' כ'כ'i'ס' מ'י'ס' לא ק'ל'י' רק ל'פי' מ'ס'ק'נ'חו' כ'כ'i'ס' ע'י' וכו'כ'ר'
 כ'וא' כ'מ'i'ס' :

דין ד' ס'ק' ט' ד'ס' וכן מ'ס'ע'וס' וכו' ע'ד' : א'פ'י' כ'מ'ק'וס' ס'מל'ח' מ'ז'י'
 י'ל'ס' כ'ל'ל' מליח'ס' כ'ל'ל' ל'ר'ע'ס'i'י'כו' כ'מ'i'ס' כ'ר'כ' ר'י'ס' כ'י' ז'ס' וד'ל'
 ד'כ'כ'בו' מ'כ'כ' ז'ס' כ'מ'ק'וס' ש'א'ין מל'ח' מ'ז'י' ד'כ'ר' כ'כ'ו'ס' : ד'כ'מ'ק'וס' ס'מל'ח' מ'ז'י'
 וד'ל'ס' ל'כ'ש'לו' ל'מ'ס' י'ל'ס' ס'מל'ח' כ'י'ן : ד'ל'פ'ס'ר' ל' מ'ל'ח'ו' ונכ'ל'ס'ו' כ'ד'י'נו' ע'וד'
 ד'ל'ח'ו' ל'א'ס'מ'i'ט'i'ן ד'כ'i'ן ש'א'ין מל'ח' מ'ז'י' א'י'כ'ל' א'ז'ל'ס' ט'פי' סל'ל' ל'כ'ש'ל' כ'ל'ל'
 ל'מ'ן : א'ס'ו' ל'כ'ש'ל' כ'כ'ל'י' ב'ל'פי' צ'ל'י'ס' מ'ח'ל'ס' א'י'כ'ל' לא ח'י'י'ש' : ל'כ'י' :

דין ה' ס'ק' ו' ד'ס' איכ'ור' ל'כ'ס'ר' וכו' ע'ד' וכו'כ'י'ן ל'כ'ס'פ'ו' כ'י' : ד'מו'כ'ר' ל'כ'ס'פ'ו'
 כ'מ'כ'ו'כ'ר' ד'כ'ר'י' כ'ר'ס' א'ל'ל' לא ס'י'כ'ס' צ'י'ר' ל'כ'ס'פ'ו' כ'ל'ס'ל' חס'וד' :
 דין ו' ס'ק' ז' ד'ס' א'ל'ל' כ'כ'כ'ו'כ'ר' מ'י'מ'ו'י' : וכו' ע'ד' א'ך כ'כ'ס'ח'i'נו' מ'ל'ח' :
 וכו'כ' כ'ס'וד'ס' א'ס'ס' וס'א'ר'י'ד' : ל'כו'כ'י'ן כ'ן מ'כ'מ'ר' : ונכ'ס'i'ס' וכן ע'י'כ'ר'
 כ'ל'ל' כ'כ'ר'i'ס' ס'י'מ'ן ע'י' : ש'ד'ו'ס' ד'ע'ס' או ל'ג'מ'i'ר' ג'ס' :

שם ס'ק' א' ד'ס' ד'כ'ד'ע'ב'ד' כ'ל'ל' מ'כ'ר' וכו' ע'ד' ד'מ'ס'מ'ע'וס' ג'ד'ו'י' כ'ו' : וכן
 כ'א'ר'י' כ'ז'ס כ'כ'ר'i'ס' מ'י'ס' ע'י' וס'כ'i'ס' ג'כ' ע'ל' ס'ס'i'ס' כ'ז'ס' מ'ס'ו'י' : ד'נו'ט'ן כ'כ'ר'i'ס'ן
 וכו'י' מ'ע'י' ע'י'ס' ונכ'מ'i'ס' :
 שם ס'ק' ט' וא'ס' כ'כ'ל'ן כ'ק'ר'ד' ע'י' : א'ח'ת' : מ'לי'ח' ונכ'ס' כ'כ'i'ס' ס'י'ס' ע'י' :
 כ'ט'ע'מ'י'ן ס'כ'ר'נו'ג' ק'ע'י' : א'ס' ס'ע'ור' ק'וד'ס' מ'לי'ח' כ'ד'י' ל'מ'ל'א'ו' : א'וק'ס'
 י'ב' :

1

כפר"ח סי' ע"ק ס"ג מחלק לכדי' בין דגים שמבשלין מיד עם מליחמן אין לחדו' מא"כ כדגים שנומלין לקיים זמן מרובה דרובלסדין כלל א דין ה' וימיו הדחם בעי' דיינו' בדחם סיבט כמ"ס במחבר בכלל כ"ב דין א' ויכ"כ בפורס חסם :

כלל כב דין י' ס"ק כ"ג ד"ס הכל אכור וכו' עד וכן עיקר וכן אחרון ג"כ כפר"ח בפי' ק"ד לקיים דברי בטי' לדח' דברי ס"ק וע"ס רמ"ה גס כן למ"ס לקמן כלל ד"ס דין א' ס"ק ז' ע"ס שם ס"ק כ"ד ד"ס ומ"מ אי כוי מאכס וכו' עד אף דתבשל ב"כ וכו' כפר"ח כמיון ק"ד ס"ק א' בפשוט' כמו שכתבתי בפנים וכתב מהר"ל בל"ח וכן לשאר הדלקס של מנזס שכולס חשיבי' נר מנזס כמו נרות ב"כ עכ"ל וכתב סמורס אסם כמו שכתבתי בל"ח ס"ס מרע"ד כגון נר של שבת או חנוכה ונר של תלמוד תור' או לחולה כח"נ נר עכ"ל וע"ס בדברי האחרונים דה"ס נר של כדלס ומ"מ נר לחולס נראס דלס כוי לענין זס נר של מנזס דכין דכסל כוא מנזס הקריבסו נל לפחקר חס כוא רק לנורד חולס לפשטיו

דין יא ס"ק ד"ס ד"ס חלל בלשון שפסוקים וכו' עד דמדברי כרי"ף וסמכ"ס וסר"ס וסמכ"ס וסמכ"ס חסם כמכ דל"ן ר"ס ודברי פוסקים אלו דלכך סתמו לפי' דדברא לא שכי' שסיס בביס ופול במסקס ועיין כפר"ח ר"ס ק"ד שסמכ"ס לדיס כמ"ס :

שם ס"ק כ"ו ד"ס שכתב לגבי שמו' וכו' עד ודבס וכפס בפורס חסם דל"ן חילוק לענין דין ז' בין דבס מנזס או מסקס סנעסס מדבס ודין כבס בדבס דך כמסדך דוק' דל"כ לא כוי כבס וכן מסמ' בל"ח :

כלל כג דין ח' או איפכא דנפל חלב רוחס בפורס חסם כמכ דמדברי סרס"ל ססובא כ"כ ס"ס ס"א כ"כ גזר גזולא דנפל לכדא דכמחא משמע דל"ן לחלק כמו שמהלק מהר"ל כוי ע"ל דלס סיד דין סמאי גבר ברעטב רוחס ודבר צולס סנעטערב עליו מכל ז' ומכבסו וחסר עכ"ל ואף דמדברי כרס"ל אין ראי' כל כן לכמעין וס' מ"מ משמעות פוסקים וסבר וסאר אחרונים דל"ן לחלק כל :

דין ז' ס"ק ט"ז ד"ס אפי"ס ניד קליפס עד וע"ל כלל ס"א מדיוס אלו וסם נפכאר מחולקת פוסקים אי אמרין דבבר גוס כמו בשר אפי' בגלי שני שפי"ב מבסל ובחורס חסם סאר דל"ן קליפס דעס ז' דך שמהלק דסיכי שעיני' בבשר עם ברעטב סוך ככלי שני אז מסקדך גס בבשר ע"י ברעטב שמשקדו וסיבס בבשר מכל דדיו :

כלל כד דין ב' ס"ק ב' ד"ס מסוס דלמדין וכו' עד שפסק ליסבור ככבס שכתבס וזכר"ל כמכ ד"ס לסקיר ככבס כ"י ח"ן לך כו' אלא חידוש וסכו דלס לסיף עולס עכ"ל וסכ"מ וסכ"מ אפכר לסמור עליו וכן סאר"ך בפסוקס שער ספרים ס' פי"ה לקיים דעס ז' וע"ס :

דין ד' ס"ק א' ד"ס דלס ד"ס ממעירין וכו' עד שפסק בל"ח ד' בחרת אסם כמכ שלל לכשוט דעס ז' לגמרי לטועס גמור ומקרב כדב' ע"ס חכמי סכנס ומלכס אל' קמיע"ס שוליו ע"י חוס סלס גורס שפסלי יוסר ומ"מ לדיסל ח"ן לזוז מסמכ כ"י וסבר :

דין ח' ס"ק ס' ד"ס עד דליכ"ס שסיס וכו' עד מקרי ליסבור דלורי"סא נגד כחל חלל בלשון חסם לא כוי ליסבור דלורי"סא מנזס וסמ"ס כסופ' וסר"ס וע"ל כלל ב' ס"ק ו' ובכלל כ"ס ס"ק ו' ועיין בשער אפרי"ס פי"ח :

דין י' ס"ק י"ד ד"ס ואחר כן וכו' עד כמו בשאר בשר וכן ספכרס נכנס וכו' כפר"ח ס' ע"ג ס"ק ט' שפסוט טול ודלס כשער אפרים ס' פי"ח שרונס לזרד לספיר לבשר וסכ"ג מסעס שפולטס וז"ל בולעס וסול נגד ספכרס לספיר לפחל' מסעס זס כמ"ס כרס לעיל דין' וגס ככלי נאכר עכ"ס וק"ל :

שם ס"ק י"ב מדברי בטי"ד וכו' עד מ"מ אין זס משמעות ל' כרס גס כפר"ח כס' ע"ב ס"ק ד' כס' עכ"ל חס' :

דין יב' וכפס רס' בשפדון שלנו וכפס - בפורס חסם וז"ל ויראס לי סמסדין סעסוין סחובין ומסגלגלין מעטמן ע"י מסקולס דין' כפיכך דלעולס משרי שרי דסרי סמיד מולחין בשוס לאורך כספוד זס אלא זס ועל סנגיעס ח"ן לחוס אפי' לפמ"ס בשס מסרס"ל דכבס' כע"י סדח' מ"מ שראי' לנ"ל על ספך סמדיח דכרי כל צלי מדיחין אפי"ס כדלעיל עכ"ל :

שם ס"ק כ"ב ד"ס ולא אכור וכו' עד ודלס כרעס בטי' גס כפר"ח מסכים כוס לדברי כרס וסכ"כ :

כלל כו דין ה' ס"ק י"ב ד"ס דלס ידעיין וכו' עד וגס חייסין סמל כלב ובחורס חסם מממס על' שלל אמרין כלב חל"כ מסעמ' אלו וככס שבלשון מסעס ז' כיוס כגס' ס"ד כע"ס :

הנה לבן הסחבר

שם אמר הקטן שמעון מ"ס אמ"ר כרס לכרע' בין דעס מהר"ל וסבר למרן דברי פספ"ל שלל יסמור לדברי כ"ס ס"ד שפס"ג עליו כס"כ עיין שם שדכרי נכויס מילפא כעסמא חלל ודל' דעס כרס בל"ח אינו כן דלפי' בליו דכוק כלל ונפכסל עם סאר כרס כרס"ר ס' נגד כלב מטעס דלס ידעיין כמס דמס ניק' מינס ולא מטעס חנ"כ כמ"ס בל"ח לסדיא רק סלמ"י כח' כרעטס מדעמ' ענמא לפי דעס מהר"ל וסכורס מוסור ס' ע"ב פולס בוק' קריקי' בדברי אמ"ר - ובכין שדעמו לשרש כן דעס

כיון גס כן כפר"ח כסיומן פ"ס ס"ק ל"א :

כלל יז דין ב' ס"ק ד' ד"ס דלמא וכו' עד חלל סלמס וכו' כסורס סלמס סכר כוא ספסל סלמסי :

דין ג' ס"ק ז' ד"ס דלמא וכו' עד וכו' ככ"י כע"ס כ"י ק"ז סעיף ד' וסי"ל כסודר דוקא סחלס :

שם ס"ק ח' ד"ס יס ללמוד וכו' עד כמ"ס דלס דוקא כלי' גס בפורס חסם על כרס כלן כסס גזולס מהר"ר קלמל כן מלכוד ז"ל וסכין כע"ס ולפמ"ס ככל ניחא :

דין ה' ס"ק י"ג ד"ס וסרי אפי' וכו' עד לרוב פוסקים עכ"ל ובפר"ח ס"ס ס"ט ס"ק ע"ב כמכ ח"ל ומיך שני כוא שלל בדקדוק' דלכ"ע סכסין כרי' דלסס ממני כדס שפסלי כשכר עכ"ל :

כלל יח' ס"ק ח' ד"ס ליכר וכו' עד ודבריו פסוקים גס בפורס חסם כמכ על כרס כוס שלל דק :

הנה לבן הסחבר

כלל ב דין ג' אמר הקטן שמעון מ"ס אמ"ר כרס כס"ק ד' דל"ר כנא מדג טמא אף ע"י ככיסס כוא רק ליסבור דרבנן וסלסר כוכיס דכרי' לסדיא ומשמעות כל פוסקים דלס כסכ"כ ובחורס מוסור ר"ס ק"ס סאר"ך דלחוק ולפמ"ר לייכש דברי כס"ך וסכס על יסכוד דכרי' כס"כ ח"ן מן סלורד לסכיס על דכרי' כואל ענמא ככס שדכרי' דחוקס כפירס כמס"ס וס"ל לסמרי כלל דמסני' סממא קפני ככוס אף כככוס דמע"ל וכמ"ס אמ"ר גס כן כסס ספוסכס סריטכ"ס וסאר משמעות כל פוסקים וגס סל"ס כלל כ"ג דין ו' עיקר דינו קאי על סלי מסני' דפורסות וכמכבסר ג"כ לסדיא סס ככס"ס כגליון סל"ס : אף עיקר ללו כלס סול דודל"י כשר כחלב חידוס כוא לפי שכתבס שרס כגוף דכבר ססול ליסבור דכיוני כחלב דכס"ג בשאר ליסבורס אכור דלורי"ס מל"כ דבג טס"י שכתבס עם דג טמא וצירו סיוון סכל ככיס סולא מסדג טמא כוא רק זיעס כעלמא א"כ לא נככס מעולס בפורסמס"ר של ליסבור דלורי"ס א"כ ל"ד כלל לבשר וסלכ דודל"י חס נככס דג ססור סוך סמכויס של דגיס טמא"י סכו' ליסבור דלורי"ס וסכ"ג כולל סל"ס דכל ככוס סכו' דלורי"ס וכמו ססוכי' גס כן אמ"ר לסדי' מללס כככו פוסקים לאכור לכחלס כסרולין לגיס טמא"ס שריון עם דגיס ססורין מחסס ספך דשריון מע"ל : ובפרסות לפי מ"ס אמ"ר לעיל כלל ג' ס"ק ד' בל"ח לק"מ : גס מ"ס בלורס מוס"ר ח"ל לק"מ דלסל בל"ח ס' מבואר לענין מנזלס דגיס טמא"ס עם ססוריס דלחוקי' ליסבור"י לא מחזיקין א"כ ס"ס סכס עכ"ל לא דק כלל דודל"י לא מחזיקין ליסבור' בליכור' דרבנן כמכבסר ככלל זס כמס פעמיס אף עיקר כוכיס סל אמ"ר כוא דלס אפי' דסול אכור מלחורי"ס א"כ כסרולין שריון יודי יס לאכור עכ"ס לכחלס לקנות מחסס סמל קודס פלעט לירן עירבן חס כן ס"ס כלן כלל סדכר דברי אמ"ר כרס ברוריס כשמל וול סכיוס אף ביעכב :

שם כס"ק ג' חלל במכבסל גמור וכו' כפר"ח ס' ס"ג ס"ק י"ד אר"דין דככוס נמשך אחר סס"כ וסמ"ס עס וכבר בררתי דכריסס חניס נכויס כוס :

שם מהפרי"ג ומקריס כחכ בפורס חסם וכן נוכסין ליסר כמס סקורין פי' קלינג ססס יכיסס או שער דע"ל וככס חמנס ככואי סכס אל כמדי' דוס' בק"ך נעמורב כגדולס סמעסי סלחוס כעורוג סמכובלס ממדינת וסלחוי' מנסר דוגלי' אפי' סמולחין אומ' לבדוקין מלח' עמס' דגיס טמא"ס כלל מ"מ ח"ן כסריס מלחלס כככויס סככר סיס ככס שומן וקרי' דגיס טמא"ס מכלי סדחס וככס איכס חססל למחן דס"ל ד"ס מליח' לכליס בליסור סליון סל דס אף כריס אמר סליון כן זאי מסרמי לפעמיס ח"ן לאכור מסוס כן לעולס עכ"ל וכו' לפי מס' שכתבאר לעיל כלל י"ז דל"ן מליחס כלל לכליס :

דין ח' חמנס כמדומס כגס כוס כככו לכחמיר וככס כפורסלס ח"ל מיוס ל' טעס אחר דכככו לכחמיר סל"ן כל סמקומות סוים דכרי' כנסר כוכ"ל חלל ארץ קדר סמכובלס למדינת רוסיל ח"ן עושין כן רק מנזלס זס על גב זס וכככסין יחד ארץ כמקומ' סורעס שנס"ר אחר חלל ל' דלף לע"י מהר"ל מוסרין כיון דנסיכסו וזין כלן לחלוסיס כלל : וסני דגיס יכיסס של מדינות רוסיל סמכובל' מנסר כוכ"ל לעיר ברעסלב ומסס לכל סלרנות סללו ספ"סל דמורין לפי' שכתבתי ע"י עדים כסריס כמס פעמיס סל"ן מולחיס עמכס דגיס טמא"ס לפי' שכתבתי וכן יסל דכבר כסירר ע"י סכמכות כרסס גזוליס רק שסמורר יכיל ככס מעמיס כסריס ססן סנס כריסס סמכובלס מנסר כוכ"ל סל"ל עכ"ל :

דין י' ס"ק י"ט ד"ס מיוס כסוכפס וכו' כל מ"ס כוס פסטיק ג"כ סלור' מוסור כמ"י קכ"ז ס"ק ד' בשמו ומס סרונ' לסוכין כוס יסס סיס ספיקמו מדיבורו פ"ס :

דין י"ז ס"ק כ"א ד"ס דג' שגמלא וכו' עד ומיירי ככסי דגיס מלח' :

סלת למנחה ברורה בשמן

כו

נחמער ונחמער... ונחמער ונחמער... ונחמער ונחמער...

הגה לבן המהבר

כלל מורין א... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

דיו ב... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

כלל גא דין א... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

הגה לבן המהבר

חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

כלל גא דין א... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

דיו ב... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

דיו ג... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

דיו ד... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

הגה לבן המהבר... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

דיו ו... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

דלחין כלן רק דעם אחד... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

דיו ו... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

דיו ח... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

שם... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

דיו ט... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

הגה לבן המהבר... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

דיו י... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

שם... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

שם... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

שם... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

שם... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

שם... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

שם... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

שם... חמר פקטן שמעון... חמר פקטן שמעון...

המ"ו. כנס מלמד דאף למדו ח"ן זו כסבה על דברי חמ"ו כיון שצדקתו
מפס עדיין לא נדבס בד"מ רק שה' לו כדכתיב שונים וכמה פעמים נשתנה
צו ומה' חמ"ו כדכתיב זה נמשך כמ"ב. כסב כר כשכתיב לטון
החב"ב כשני' לטון שנדפס לפניו ונכנס סו' ככל לטון בד"מ ללא אורף
כדבר וכלל זו כאלו כדכתיב שכל עני' חלה דאף לפי גרסו
ויווכח' כמאש' נרם שלא כדכתיב ללא דברי חמ"ו דברי ד"מ כסב רק
טוב למחש קלי על דברי הח"ס כניס שח"ס גמור ודרי חמ"ו כר
כסב לפי דברי רוב ג' ע"פ ח"ס ככ"ג ק"י חמ"ו נגמור כמס
המחבר כדכתיב ודרי ח"ף כדעבד חסור חס נמלה עם גר כסכמ
החורוי' וד"כ יכ"פ חמ"ו כר ומס כקס' עוד כס כסידור חסור
נרם שלא עיי' על כדור כסב ח"ק לז חס"ד כר כק"ר לטון כז
עיי' זו וזכ' שמדקדק כסל לטון כר כז כל דבריו כסויס בלא אורף
כמ"ס כוא עמו חסר כר כמ"ן זכ דקדוק כלל יע"ס : גב שח"ס מקוק נקד'
דרי חמ"ו כר"מ שמיסכו על כר כליפס כ"ל חס חסור קליפס גס חס'
דרי חמ"ו דלם כר דע"מ קליפס כסור כ"ל נכסוב חסור כליפס כר חס'
יע"א לנכס חו חלוה עם קליפס ומדכס כדעבד ח"ן לחס משמע דל'ן
חס חס כלל לכן ח' חסר גרס לטון כר חלא כדעס חמ"ו וספן חס'
ליעקב : שס סק"ס ד"ס ודכי נכס וכו' עד חס כסכסוב לקמ' כ'
ח"ס חסכסוב דנכג' כחצובו כחמלון חס' שמעור' יס לטכל
כלס כדעס כס"ל וכן כסכסוב ספר"ס כס' ח"ס חס' על ח"ס סגנ"ס
כדברי כרי"ף וכר"ן ולמס' נס"ק ד' חוא סלא לטור :

בבל עאדין א ס'ק' ד'ס צי' גבילס וכו' עד אפי' שמוכו ומרס
בשוק אס לא גמר רק בחלמון אף צי' גביל' אסורס
מדאורייתא דכגוף כגשר יינכו וכו' כס'ס צי' פ'ו ס'ק' ז' ועי' גלל
ע' ס'ק' ד':

ד"ר ב ס"ק ג ד"ס וספק צ"ע נכיל וכו' עד אלא חמילו ידעט בודא' וכתב כפר"ח בפי' פ"ו ס"ק י"ד וז"ל וגלידי כל דכן הוא דהא צרישא ליקבע ליכורה דהא ליכיל חדר נכיל ודלוס משא"כ צ"פ' לייכא ליכור ודלו' לא ליקבע ליכורה גדרין הוא לכחור כניס וכן מובאר צ"ככס נרסוס לענין חיוב אשם סגוי דלא מחייב אלא אחסוס משא' חסיכות עכ"ל וע"ד נ"ק מ"ד נהגס דרוקא באוכל גוף כחסיכות מוכ' חסיכות מחייבין אש האש פשי משא"כ נאן דכספס כח ענ כניס וכוניס לא ליקבע ליכורה מעוס וכ"ל בקס ליגולס מגרס או נגילס דיא רק חסס חסיכות וק"ל:

רין ה ס'קט'ו ד'ס ואם כוא וכו' עד ונסתא מיתא דלג דבית כלל
שמשקסם בום :

בלל עג דיין א מ"ק ח' ד"ס וזכר חורב וכו' עד ויכר משרטל מ"א
וכפר"ח מימן ג"ז מ"ק ג"ז חולק חמשרטל הכל
מנמער' כוא ס' שלח נכרס' ופ"ן דבריו מוהר"ה לזכר נגד נמס סוגיות
ולשו' כפוסקים

דג'ה ל"ה דין ב' אחר כקצין שמעון מרס שמחמיה אמ'ו כ"ד טל
בא"ם ובקורח מ'שור מ'י' ג"ז ס'ק' ב' ורס נכניה
ולשנ' דלדרי בא"ם כמ' דדרי' כס' מלגד שקלתי תחמ'ו ושאר רבותי
שמי' נכניה' שוס ספר אס לא שפאל' כן מוגב' בחי' ספר מדויק ושפאל'
חרס הקדמוני' חלא לאחר כל בכובסיו ח"ה לייס' כלל לשון הכו"ם וגם כל
כדבס' של וזקקו וכו' הוא לשון מיוזר ומשנ' שחינ' לריכס' דקס' ס"ל
למומר מ'י' נרשי' שחי' יולדס' וכן כ"ס ביח אמ'ו' דדרי בא"ם ג"ע
וכל דדרי בא"ם כ"ס כמ' טעום דמלכ':

ד'ין ג' מ"ק י' ד"ס אלנל דודלי' וכו' עד אלנל עדיון י"ט גס כמ"ח מי
נ"ז ס"ק ל' כיון לאס וכו' ג' על מכרס"ל מנח דברי סוספת מלו:
כלל עד דין א' מ"ק ז' ד"ס כני מקי' וכו' עד י"ט למקוד לאמריין גס
כמ"ח כס' ק"י ס"ק מ"ג מקק דנמס סמפיון ע"ס:
ד'ין ב' מ"ק ג' ד"ס טולנד גיט"ק עד סכאריך דרוזוס על זס עיין
כמ"ח מ"ק י"ט ס"ק ז' סכאריך לקו"י אל דרי כס"ל דרכ: זס
ואיס סקראל מין במיט לענין שמא לו סעמו ע"ס דברי באריכות

[illegible][illegible][illegible]

דיו ב' או סתלמון מבחון עין גמ"ח מ' מ"ו ס"ק כ' כח דב"ה שם
 לה ב' תלמונים ים להפיר וכשחין לה אלא חלון לבד ים להחמיר אם לא
 שנתבשל מין במינו ברובא עכ"ל ומ"מ כל שידענו נודאי שגולד מפרטגולם
 ים להפסיד :

והנה לבן המחבר כלל ע"ד א' אמר כקטן שמעון מ"ס אמ"ז כרז
בס"ק' למד דברי כרז בש"ע מ"ע"ס לכשוט דעמו עס
במחמט סטריקס וראונו ואחרוני' וכחז שכן משמע מלכז כרז כד"מ
בס"י פ"ו ע"ב וא"מ מ' פ"ז מ"ק א' בראש כד"מ שס ס"ס פ"ו
שכתב וז"ל כחז בא"מ דלל ע"ז אליה גמורש שכמו ומכרש בשוק לריכס
מיליה ואמ"ז לאלכס בחבז ע"ל מלח"ס וז"ל דע"ז למלחז וז"ל כחז דלריכ
למלחז נכז עוכל דדעכד שרי א"ס מלח"ס כחז ע"ז כחז ע"ל כחז ע"ל דלריכ

כלת למנהה ברולה בשמן

כלל ע"ד ר"ן א' או אחר ברכת המזון וספורת אשם כבד דעיקר להמין
השעה אחר ברכת המזון שא"ז יסירא שבוא סעודה
אחרת כיון שאין אלו טעמין בפיו למען שאלתו מאש"ז כשאוכל מיד אחר ברכת
המזון לילא סירא' לכן טעמין בפיו קודם ברכת המזון וזכור
לירך לילא ולקום מעט כדי יסירא יכיר להפסק כ"כ מהר"ל בשבט כשרוס
לשעת סעודה שלישית אחר סעודה שחריט יקום וילך מעט להפסק' שבו
סעודה אחרת ופ"ס כאן עכ"ל ועיין ב"ח ס"י ר"ל: שם ס"ק פ"ד
וה"ס לענין וכו' עד יחמירו על עצמם בהפסק' שש שעות משמע דדוקא
קפני אש"ג דבגמ' קאמר סתם מסעודה לסעודה י"ל דמזמן סעודה
שחרי' שבוא בחי' היום עד סעוד' ערביה הוא ז' סעיור' המוגבל בין
סבי' ארוך מקדים סעוד' ערביה או סבי' קצר מאחרין סעודה וכל
לסידא הסודת אשם חזן הפיר' בסיון פ"ט כבד דמלשון פ"ס משמע
מסעודה לסעודה אף שבימים קצרי' כגו' בהפסק' מסעודה לסעודה אף
שליכא בין אכילה לאכילה רק ד' שעות מותר עכ"ל אף שד"ר דבריו מוכרי'
כל כך נגד משמעות הפוס' מ"מ המקיל לא הפסיד בזה שבוא רק מיד
חומרו' במדקדקים גם שכן ברמב"ם ב"ט מהמ"א שכתב כמו שש שעות
משמע דנלא דוקא וברובם להחמיר יחמיר:

ד"ן ב' ס"ק ח' ד"ס ולכן בחמ"י וגו' עד שבוא כמו מניית וכתב בפורת
אשם דלדעת מהר"א ומהר"ל סרובא להחמיר לנכסו איסור
דברר' שלא מנינו שהחמירו אמוראי כגון מה שנתבטל בשנים או בכלי שני
כיון כמו מניית וילא שריו בהפסק' ודלא כמ"ס סאו"ס סוף כלל ל"ו והא'
דאמרי' לא אכלתו מבבבם שבויר' בזה חכם היינו' מסבירא דנפשי' וכמו
שפירש רש"י וברא"ם פ"ט וכן משמע בסויה' ענינו גבי' דבס' בר נר חכם
אגמרי' סוף וע"ס בדברי' ברא"ם וע"ס דמפ"ט פ"ט
ד"ן ג' ס"ק י"ב דנשי' קנו' וסדחא וכו' עד אחר שבו' של גביה וכו'
לסידא בבב"ס ס"ד בשם מהר"א וכל ז' שעות ענינו אכל מבטל
של שער אחר מבטל של חלב כגו' נבטיל לדעת הרב כמבואר בדבריו דין

ד"ן ו' ס"ק פ"ד ד"ס חזן משפוק וכו' עד אין הפסק' לברא"ד ג' גם
הפיר' נמשך אחר מהר"ל ופ"ט ע"ל ברא"ד גם בפורת אשם
מלחוק למר' דפ"ט ברא"ד פ"ט חזן בשם הגאון מהר"ל כן ואשמטת'
לנכסו דברי' ברא"ד פ"ט ענינו שם כהנא:

ד"ן ז' ס"ק י"ז ד"ס ואחור ודקב וכו' עד דג"ס לכוזר וסינו חקא'
בפרורין אכל בלח"ס אין לחוש דאין בלע"ע סוללות מניא אל לוי
במ"ס המגן אברכס ב"ח ס"י קפ"ג ומוסר לשון קערה עם מאלל חלב
במקום שער הקערה עם בשר ע"ס: שם ונעלו בקרקע קשה סינו
עשרה עקים וכו' בפורת אשם ובבית סילל סימן פ"ה:
ד"ן ח' ס"ק י"ח ד"ס ואחור ודקב וכו' עד דג"ס לכוזר וסינו חקא'
כמנכס מקנת בני אדם שמשבטין בפסח באותן סקדורו' מהפסק
סקורין ב"ח ד"ק י"ח ופ"ט שבוא קבוע סוף הספור כל חרם מכל מקום אין
בלע"ע מכלי אל לוי וע"ס ב"ח פ"ט ס"ק ס"ג ובס"פ פ"ט ע"ס:
ד"ן ט' דוקא שני בני אדם וס"ס אדם א' לנר ג"כ אכור להעלות לו
כל כוס סילל כפי' פ"ט וסכסכת סה"ח בק"א: שם ס"ק
ד"ב ד"ס שני בני אדם וכו' עד שבי' על מהר"ל גם הפיר' נמשך בזה
אחר פט"ו ונמ"ס הוא נכון:

הגה לבן החמבר

ד"ן יא' אמר כהנא שמעון מ"ס אמי' הרב בס"ק כ"ס דשאי' ארס הנאש'
אינו מסערב כלל מוך מסקס דייא' בטל ב' וכתב סא"מ
בס"י ק"י ס"ק ג' וז' דלדבריו משמע דלא בטל כלל משום דעומד בפני
עצמו ואינו מסערב כלל ואם כן תקשי ליה אמאי אמרו חכמים ב' סאס
בטל בלא אינו מסערב כלל גם לא מסוך קושיית רבינו משאר סכנות דברי
לשון סא"ס סתם וכתב כל דבר סכנה משמע אפי' לא נחש עכ"ל ולא
ידעתי איך עלה על דעמו לפרש דעת אמי' בדרך זה סארי דקדק בלשנו
הנז' דייא' בטל ב' משמע דלמעלה בזה דבטל כח סארי' כיון שנתרבה
עליו כל כך ומו' דלו יכיר בדבריו חיד כבד סא' דלרביע' סאס בטל למית'
דמסיקא ליה וזה אינו דלפי' מוש' שנקרקעו' י' אומרים דאינו בטל ופי'
המנהג דברר' אחרת כמבואר להדיא בטור ס"י ק"י וזמיק בטור להחמיר
וע"ס וכל' ככלים אליבא דר"ע וז"ל סא"ס כל דבר סכנה אין למוזין מן
הכללות וכו' ג' על כרחיך ז"ל גם לא דעת בס"י בנכ"כ וסכסכת חוט שני
וב"ב הפיר' בסיון ק"י לחלק: שם ס"ק כ"ז ד"ס אכל דעבד וכו' עד
וכן נראה לטלס וכן בסכסכת סה"ח בס"י ק"י ס"ק ד':
כלל ע"ד ר"ן ב' ס"ק ד' ד"ס אלא איכ' וכו' עד וז"ל גם סא"ס
קצ"ו חולק על הרב בהשגחה וכו' ס"ס מסכים ע"ס
דלעת סרב ע"ס:

כלל פ' ח"א ס"ק ג' ד"ס וזכר נכסו וכו' עד ואין פסק שאלו ראש
ס"י ופ"ט ד"ס הפיר' ס' נמשך אחר דברים' ואשמטת'
ל"ס גם כן דברי' שכתבתי:

ד"ן ב' ס"ק וי"ז ד"ס אכור לנכסו חלב וכו' עד וז"ל אין כאן פסק
כלל ובפורת אשם פ"ג ב"כ פסיונו' דברי' הרב כמ"ס:

כלל ע"ד ר"ן א' כלל מה דאפשר להחמיר וכתב בהשגחה נחלת שבעס
ס"י ע"ד ד"ס להמיר בגלופסקאות של נחוסים בימים אלו
ע"י סרי' וביטול אכ"כ ללא כיו' ופ"ס כיון שמשבטין אכ"כ ופ"י' בלא
שעת דחקה י' להמיר עכ"ל וכל דבריו בזה כס דברי' שגס וכו' נגד
משמעות פ"ס ופ"ס' וכבר הוכר דעת דחוס' זו בהשגחה מכד"ל סימן
ק"ס שדחקה בשמי' יום מי שס"ס רואה לבתי' פ"ס ע"י ביטול דאש"ג
דיטול מניחור מפורת לנח' איסור שבו לסיכ' אולי כיון שכבר נאסר בזה
וגמר סא"ס לגמרי וז"ל כלל דוריקס קיסם שמועיל עדיין לאפייט כפס
ע"י שו"עין בקונטרס זה כלל ס"ל לד"ן י"א מ"ס ס':

ד"ן ג' יכסיר כספור ויחזור כפס וכתב עוד שם א"ס לא כסמיק לתת כפס
כספור ע"ס עם חסכס ולכסיר כספור טוב כלכר למכור לגוי
והוא יאסס בשבט ע"כ וכו' סא"ס כלל מ"ד וכתב בפורת אשם דרואי
לספור ע"ס:

ד"ן ד' ס"ק ח' ד"ס בכל ענין וכו' עד נוסרי' מפת בעל כבית ולא נקרא
פס בעל כבית אלא שעות' לחלוט בני בית אכל אש עשס למכו'
או ליתן במתני' או להאכיל לפועליו וכו' מקרי פס למכר כ"כ מהר"א בס'
ק"י סעי' י"א וכן משמעות לשון כר' בבב"ס ס' ס' בלעס מנכס זה
גם בפורת אשם כתב שכן למחוס כסכנין היסר ע"ס:
ד"ן ה' ס"ק י"א ד"ס כוסח וכו' עד שאלו מין כוסח אין נעשס כלל
מחלב טמא ובפיר' ס"י ק"י ס"ק כ"ד כ"ס ע"ל ס"י דמן כפסס
כל מין כוסח אינו נעשס מחלב טמא וקשור על פי זה כסוגיא דר' אין
מעמידין ובודלא לא עיין שם בסוגיא' ר' דבדרי' פ"ט' שסמיק קאן לשון
פ"ס' כי לסידא מבויר' כבד ג"כ דלמלא נעשס אף מחלב טמא משא"כ
בגביה' וכתמאס ודלא כפיר' לכן נ"ל עיקר כמ"ס:

ד"ן ו' ס"ק ט' ד"ס והנכס' כ' נוסר וכו' עד וכבר דחוס פירוש ס"כ
וס"י' גם בפורת אשם כפיר' לדחוס כל דבריו ובעמיק לשון
רבי' גם ענינו מכוך פסורו וכתב שכתב סהגס זו לבעל כב"ה ולא כפי' לי
בזה ששונה נלחוס גם סא"ס בדרות סכוכר ב"ח לא כתב אחר מהס
במוך סהשונה דרי' מילתא סגס בעינו לא יסרו לע"ע הואיל ולא כראס
וכס"ג גבי דין יא"ס' חשס מסיים נמי כפסר כב"ח סכאריך בהשגחה
שכתב מעט על כסגס עלי' לא כזכור סוס סכסדשוס מהסשגחה סוף דבר
אין לוז כנדרין ז' מלדרי' בראשונה' ואומר אי ש"ס לכל מסכיל לסוכר כלל
מקום סכב"ח ספור דברי' מסיקו' עד מקום סיד' שכלו מנעס
קודם סיסמוך על כסרעושו עכ"ל:

ד"ן יא' ודלא כפיר' בפורת אשם כ' דאפשר דגם ברא"ס מודס כב"ס
ובכא' כ"ל' כתב על דברי' ברא"ס וכו' כ"ס ב"ח וכו' ל' דין
י"ט וכשעולם על שלחן מלכים דרך פרפרת י' בו משום ביטול' עכ"ל ואפשר
לחלק ולומר כיון דזס כפס אינו עולם על שלחן מלכ' אין זו משום ביטול'
רק אס נבטל כדרך שעולם על שלחן מלכים:

ד"ן יד' ור' בהשגחה כ"ל: שם מני ליה כהגולה ג"פ וסינו דוקא'
לאחר מע"ס שנעשס אינו ב"י כמבואר בטור ס"י ק"א וע"ס
דדרי' ס"ק י"ז:

ד"ן טו' ס"ק ק"ד ד"ס דללכס' וכו' עד וכו' כסכ"ג וכן סכסכת
הפיר' בס"י ק"י ס"ק פ"ו: דין טו' ס"ק ל' ד"ס אכל דבר וכו' עד
וגם כרי' וברא"ס בעמיקו' ודלא כפיר' בס"י ק"י ס"ק ג' שכתב בפסיקות
דלא קי"ל כפי' דסרי' סרי' וברא"ס בעמיקו' אך לדעת ברמב"ם
וספור אפסר לומר כן וכו' בפורת אשם ועיין בטור א"ס ס'
ע"י: שם דבר כהנלל כמות ססורא דוקא שאלל כן לרוב בני
אדם דאף אס אדם אחד אכלו חי בטלס דעמא אלא כל אדם וכו' הפיר'
סימן ק"י ס"ק ג' וא"ס י' שני מקומות בלחד אובלין חמין ובלחד אין
אובלין סדין כלל א' כהנאס ועיין בשבט דף ז"כ בהפסקס ס' ד"ס ואנשים
ולא וד"ק: שם ס"ק ל"א ד"ס וכו' מהר"ל מפראג וכו' עד משא"כ
בביטול וכו' ג' כפיר' בסיון ק"י ס"ק ג' דקטניות מבושלין אס עולין
על שלחן מלכים י' בו משום ביטול' ע"ס: שם עולין על שלחן מלכים
לפרפרת ומס"ט כתב ס' דקטני' וקדרי' דגים וזגזבים ובני מעיס של בהמס
אפ"ס אין ראו' ליתן לפני אורחים ככבדים מ"מ עולם משום פרפרת כמ"ס
ברמב"ם פ"ט ד'סמ"א דאש"פ סא"ס עיקר סעודה עכ"ל: ובפיר' בס'
ק"י ס"ק ב' כתב דגס דעת ברמב"ם י' לפס דברר' אחר כפאי דפרפרת
גם כמסין וסטריות סאי' על סא"ס מסאוי' ד"ס פ"אין מעמידין דאדרי'
שבוא כמסין אינו עולם על שלחן מלכים ועמ"ס לעיל בקונטרס זה כלל מ'
ס"ק ב' ואולי דברים כללו יסמנו לפי המקום והזמן וכמו שסמיק הפיר'
ענינו סס כס"כ כ"כ לענין ערמונים דמסנהג לפי מנכס מקום ע"ס:
ד"ן פד' ס"ק מ"ס ד"ס סוי דבר כהנללו' עד כס חסכ'ס ועולין על
שלחן מלכים אף שיעקר ברא"י של סכ"ס סוא ממש סאמור כפ'
כל כפי' כמס מענוג סכת בדגים קטני' אלא' דאית כס עיוג סכת ועולין
על שלחן מלכים ובכאמ' אין ראי' מסאוי' זו כי שמעתי ממ' מ"ו הגאון
מסר"ס ז"ל דכשאלס ב"ס סא' כס סא' ויאי' ידי חובת' קענוג סכת
ועל פחות מהסענוג' הוא שאלו וכן שמעתי דסאוי' להמעין סס דוגמא
לדבר כפי' י' בערכין ב"ד לישאל ביטא ולס ספי' כיון ג"כ בפורת אשם
וסאי' על סכ"כ דין זה: אכל מ"מ עסית' סמוכות לחילוק זס סל סכ"כ
מפסקי' או' ופסר'ס וכן כסכמות ספיר' בסיון ק"י ס"ק ד' סדרי' סכ"כ
ותל'ס כנויים ע"ס:

ברב

אין זיין רחמים וכללן במיני טעמן ולא בכלל ביטול גשם דל' להסיר דל' הרמב"ם וס"עו דאין אסור מן הספור עד שיש בפתרונות זאת כדל' אכלת מרס דלדין חלק שים מפוסם מן אין אימור מן סעודה לעתה ולא ומוח בנהאם ועין הרמב"ם מ"פ מדין המעבול ומבוסל בחמ' טבר' ובמ"ח שם מ"ק ב' ופשוט הוא דכל שמאכל אכור בנהאם דלרד' לקברו או לשורפו מדין דכיו' ושלף לקיימו בסוך ביטול דלמא אחי ליה סקלס אכל

דין יא דכל יתר כנעול דמי וכסד בפר"ח בשם מ"א ס"ק י"ג דלא נמצא
 שני טרפסין כשרים כיון דניקב וחסר בטרפס לאו מזד ענמו
 בריש לא חמירין כל יתר כנעול דמי וכן בשבט מ"ב ס"ק י"ג גבי ב'
 כוסים לורדא עכ"ל :

דין יב שכל המדברים ירוקים ככרם וכסד בפר"ח בשם מ"א אכן
 שנמצא בכבד של כסמא עמין בכבד הכבד כשר לפי שם
 מנהגם ממוסר המאכל כיוסד אל הכבד להסכוו' סדס עכ"ל ובמרגוליס
 חו"ד י"ח מנזי לביית כמו לבנים קטנים ולבנים חוד הכבד ומרס ושעמי
 סבא ע"י שמסרגזין מאור ונכסין להסכיר :

בלל צג דין א ס"ק א' ד"ס מחס כנמנא' בכבד וכו' ויזיד להסל
 ובפר"ח בשם מ"א ס"ק י"ד בשיג עליו ובספ להחמיר
 דכל ס"ג לא חמירין כאן נמצא כאן הים וכן מתבאר בא"ח ס"ל פסח ס'
 תנ"ז במ"ל יע"ש : שם ס"ק ב' חזוב' בעיני בכבד וכסד בשבט' שער
 הכרים כיון נ"ח בכבד של חוזה לעוט' שהים בוד הסחסון' כמין כיס
 מחוס' בכבד הכבד וקרעו הכים ומנא' בתוכו שכול' שועל' וסטרף' מסעס
 שחיש' שנכנס מסוטף לקר' עכ"ל וכן הסכמ' הפר"ח בק"א ע"ש :

בלל צד דין א ס"ק א' ד"ס א"ס נמצא עליו קורט דס וכסד בשבט'
 שער אפרים ס"ד ב' פסק א"ס יחד תחוב בקי' ולא
 נוקב לזוז' ויבלת עומ' בחזק נג' היסד סוי קארט' דס ויז להסטרף' אכן
 א"ס שזמן להימירא סוסס יס להסכיר עכ"ל וכן הסכמ' הפר"ח בק"א :
 דין ג מחס שנמצא בחלל כגוף' נשאל שערב הגדול מהס"ר מאי' וז"ל
 סה' אב"ד' דמדינת טריד ובכית סמדר' דק' פרנקסטרט וז"ל
 יס לשאלו לא ראונו מחס שאל' מפרגול דרר בית רעי כסכטיל' גללי דים
 מני' להסטרף' כמחס שנמצא' בדק' דער"י דלחית' ביד' ס' מ"ז דמאחר
 ססילוכין בסיקף וקורמן רר יס לחוס שאל' ניקב ויזדלי' טרס שאל' דרר בית
 ריעי ס'ס' בדקים מקד' או דלמא דוקא בנמצא ענדון בדק' מטרפין ולא
 בעיני אחר ויס להכ' ראי' לוו גמגמ' דסלוכין כשעם מציאתן מהס דלחית'
 מא"ס אחר עלולא קוז שנמצא בשטין און חוססין לו שאל' הכריא ומסיק' סס
 יסב אחר' אבל נמצא לא אנטריר' עולא למימר דכל סני חוי ברייתא קוזי
 אכלין ויס להסקוט למס דהבין נמצא אור הבין בריית' מחס שנמצא ב"ס
 מזד אחר כשר וסיוט ע"כ מזד פנים דמזד חוז סא מחס שנמצא בחלל
 הגוף טריפס אלא ע"כ מזד פנים ואחאי כשרס סא מחס סית' נמצאס לכל
 פסח' בושט קוד' שנכנס לב"ס וא"כ לפי סכנס סמקסלס פירך מ"ס מספק
 דרוס' ולא פירך קוסיא חלימס' פפי מבריתא עירובס אלא ודאי דליק מידי
 דלפאס מחס שנמצא בושט טריפ' מ"ס סלוכין אחר שעת מציאתן לסיכר מזד
 אחד כשר' וא"כ ביד' נמי כשר' : ולא נעל' ממני מה סיס לרחות דלמא
 ס"ל לעול' במ"ד נמצא' בחלל הגוף כשר' דסא כרסס סוסק' סובר' סני
 וגם מדברי רש"י גבי עולול' משמע כן ובין יחוס מר דענו ב"ד כ"ד דקס
 וגם מאיד גראסוולא : פסובס סנס כל דבריו דברי חיימא כי מ"ס ויס
 להסאל' פ"ס דסבין וכולא ידעמי' מה קש' על עול' סל' עול' ג"כ מסכיר
 נמצא' (ולפי סמקס' אפי' יסב כשר) ומחאי בריית' ג"כ יס לסוכי' דכס'
 כסאר סוכי' בדבריו וא"כ סוי סייעטו לעולא ושפי' קאי מקסס סמקסן
 מא"ס מספק דרוס' דוראי און לפרס דבריו דס"כ אמאי מקס' מ"ס מספק
 דרוס' לעולא ולא מקס' כס"ג אברייאס דנמצא' בעובי ב"ס דמוכס ג"כ
 דעולא (אף סאין זס במשמעות לסמו כלל ויפרט ב"ס' ולא נעלס ממנו
 סיס דלחי' וכו' מוכס סאין זס כיונמו) מ"מ א"י משוס סא ודאי לא אריא
 וקא"מ דוראי עיקר קוסיות סמקסן מ"ס מספק דרוסס לא קאי רק למאי
 דלסכמ' סס סב קוז בושט וא"כ שפיר מקסס מ"ס מספק דרוס' ופס"י
 דמזכירין לים דיק' וכל' לא אפשר בעור כחילון לבדוק משא"כ בנמצא

רק קוז בושט ואינו תחוב בו כלל כיון דלא ראונו ריעותא בעור פסיומי
 סוי דדיקסו דיק' כמו כדדיק' של גבי דרוס' שפיר מכשירין ולא קסס
 כלל מספק דרוסס ומסוס סני קוסיים שס"ס סס סלך' יסב סאי סמדרבן
 וקאחר נמצאס אחר וחדע סני כיא דכא לפי מה דמסיכ' בש"ס סס סקב'
 עול און חוססין לספ' דרוס' פ"כ לדין דחוססין לספק דרוס' חוססין ג"כ
 שאל' ככריא כמ"ס סני' ושאר פוס' כמבוא' ביד' ס' ל"ג ואס"י בנמנא'
 סוד כושט כשר ואס' אית' דקוסית סמקסן קאי ג"כ אחר' מוד סוס' א"כ
 לפי מה דמקי' קסבר עולא גס ככאי יס לסטרף' אלל ודאי דלנמצא לא
 קסס כלל מ"ס מספק דרוסס דסאני וסאני וכמ"ס : וגם און לדקוק סאי
 דינא מדקאמר סס"ס סס אבל נמצא לא אנטריר' עולא למימר משוס דכל
 סני חוי בריית' וכו' ולא קאמר לא אנטריר' דכא' שמעין מברייס' מחס
 שנמצא בעיני ב"ס אלא ודאי דריו דין אחר וגם זו און דקוק כלל דעול'
 כוון' ככרייתא קמ"ל דמחט בחלל כגוף טריפ' ויעידא מקס' סס ולענין גוף
 דיון ל"ל למידק מהאי סוגיא לספר מדקאמ' סס"ס נמצאס לא אנטריר'
 עולא דכולס חוי בריית' קוני אוכלין' ולא קאמר כל סני חוי ברייתא
 סני אית' לסו מסיס ד' דכבר סול דבר כשר' בעין ובחוס ערוב סכסמות
 כרועות בזכר ויערי' ולא נמצא לסו קוני' מונחי' בוס' : רק דס"ס קאמר
 מדכל סני חוי ברייתא קוני' אכלן וסקוסין סלוכין עס כמאכל דרר כושט
 אפי' סס מטרפין וא"כ מומלא שעת' דס"ס בנמצאס סוד כושט ואס
 אית' דיס לחלק ולומר ככ"ג דסלוכין אחר שעת מציאתן א"כ מאי ראי' סיא
 זו דעולא מכל סני חוי בריית' דלמא' נמצא סאני' ואון דלחות ראי' זו
 דס"ס סס"ס נמצא לא אנטריר' עולא למימר משוס דכל סני חוי ברייתא
 קוני' אכלן ואס אית' דמטרפין' בנמצא א"כ אמאי לא מצינין עכ"ל דיק'
 כסני חוי ברייתא דלכון קוני' דלמא' ימצא בבן' או משוס סא לא פסרס
 דלמא' מש"ס לא מצינין דיק' משוס דכוי ספס ספיקא אס נמצא עדיין
 מוד כושט ואס"ל נמצא דלמא לא ניקב וכל כיוא דלחית' ס"פ פ"י ב"ס
 דלפסר לבדוריו בנדיקס לא מברירין כמ"ס בספרי בקוטסס כספיקוס :
 אלא ודאי דיון לחלק כלל דכל כיוא דמטרפין' בנמצא א"כ ס"ס כיוא
 סכבר עבר וא"כ שפיר מיימי סס"ס דעולא מכני חוי ברייתא וכן בסנר'
 נומנס כמו סיס לחוס בנמצא סקבס סואל וקורמין רך : ס"ס סיא סכבר
 עבר וסיא סיא' וס"ס עוד וגם מדברי רש"י גבי סחול וכו' סנס בלחמס
 מדברי רש"י מבואר לסיד' דמחט שנמצא בחלל כגוף טריפ' וכמבואר בטור
 וב' בס' י"א וסאי דפרש"י גבי סחול ככר כרגיס נוס סאחרוים ומחיר'
 בדרכים סני' כמבואר בט"ז בס' מ"ג ס"ד' וס"ס וכו'ל' אכן לענין גוף
 דיון במחט שנמצא בדקין עיין בפר"ח סימן מ"ו סמאדד לסכל וע"ס :
 שם ס"ק י"א ד"ס דל מחס וכו' עד כעור סלס מבחון אבל כסאין
 כעור מבחין סלס חילון כקוז כ"כ בפר"ח סימן ג' ס"ק ג' סק
 שמעט מפסובס כרסכ"ל ס"י רש"י וע"ס :

דין ה ואס ניקב ככסר סני' ספס לקורקסן ככס סכית סילל בס' ל"ג
 ס"ק ב' דלא נמצא קוז מונס' בו יס להסכיר וכן מס"ס ספר"ח
 בק"א דלפי' מאן דלחור דניקון מכשיר כאן אכן אס סקון תחוב בו אף
 שאל' ניקב לחוז יס לאסור עכ"ל : ואס נמצא מחס תחוב בו כזקב במקוס
 סאינו נמחט עס סוטס אפי' נקוב לזוז כשר כמבוא' ביד' ס' ל"ג ואס"ג
 דסס ניקב סס' קאמ' מ"מ ס"ס לחמס סאין לאסור רק מחס בחלל כגוף
 משא"כ ספס סוא מונס על סעלס סעל' בחלל וא"כ און לזוז בו רק דין
 ניקב ופסוט סוא :

בלל צה דין ב ס"ק ד' ד"ס ניקב זס בלא זס וכו' עד כועא סיואס
 לחוז עמ"ס לעיל כקוט' זס כלל ל"ד דין א' :

שם ס"ק ס' ד"ס וסומן סעליו וכו' עד דלא כמ"ס בנכסות כזר עסק
 עיין בנכס' שער אפרים ס' ס"ב סדומס ג"כ דעס זע"ס :

הזכות נדה ס' קמ"ו

ולא דק בכל דבריו : שם פס"י י"א יבא עלי' וכסד בסמ"ד דף ל'
 ע"ג סדל אחר' אסור לאס לעמוד בימי סמחאס וצרי' לסכטיל וכן
 ראינו גיסי' שסי מנכגי לבנו לעבול בחזק' בזמנ' אף סאין בעלס
 בעיר עכ"ל :

לס' קפ"ו פס"י ד"ס אנו סולין וכו' מבואר דדעס סמדר' למרס
 סברייאס סני אף סיס עוד דרר רחוק למרס דעס סמדרני
 סס דקאי דלנעיל מינ' כרואס דס מחס' ססמ"ס ונדק' ענמ' ע"י ספירפט
 עס עוד ולא מנא' דס על סמוך כיוצא מן כדדד' ועל ס קאמר סס
 יסלס זמן וסכ קכו' יכול' לומר אז סדס סוא מן כדדד' וסכור כיון סעדין
 לא כג' שעת וססס משא"כ כשעס וסס' אוראסס סאין לס וסס כיון ססאסס
 צרי' דיק' להכרס פו' כמבוא' לעיל ס' קפ"ו חוי סרססס דס עכ"ס לא
 מלין סמן כדדד' בא כיון סאין לס וסס קכוע או כגיג סעס וסס' אכן
 כמעין ומדקדק סיטב בלסון סברייס' ירלס סמדר' ירלס דעיקר כמ"ס וכדעס
 סס"כ ב' ועיין בנכס' שער אפרים ס' ע"י ססארי' בדבריו סמדר' אלו יע"ס
 סאס' וע"ס כסופכס' בסג' זו דלמא סכח' לירא' דמי אסמו
 דמי לספר' וכ"כ סר"ס כפ"י סמסנין' ספ"כ דנגע' וכן ססכמס סאחרוים
 וע"ל ס' ק"ס ק"ס ס"ק ו' :

הגה לבן המחבר

אמר כקטן שמעון מה שפסקה אמי' הרב בס"ד' מוסגיא דס"ס
 ס"ס סממל וסירך על זס ג' סירורי' וסאורס' מיסור ככס ולק'
 מידי כמ"ס סססר"י כפסקיו ס' ק"א כיוצא ב' דלין למידין מדברי אגד'
 עיין דבריו באורן וטחו עיניו מראות דברי אמי' הרב סל' לסד' סירן זס
 בין ססירורי' וז"ל דסא דרש' בעלמא' עכ"ל וא"כ מה לו לחריפטו
 ובקאלסו ססרי כדכר מבואר כפי' דבריו אמי' הרב אז סס סירך סוא
 דחוק בעיני' אמאי סרי ולא סמניין סני דחוקס כי באי אלא סיי' דל"א
 לסטי' דרוד אחר לכ ככס אמי' עוד סני סירורי' נכוני' וברורי' דמי
 להאי ציר' מסכ' זוטרי סקיל מסכ' דבררי' סק' :

עוד הגיה לבי' ס' קפ"ד אחר כהנן שמעון מ"א אמי' הרב ססמחבר
 ססס כס"י קפ"ד כדעס כרמב"ס ססמחבר
 לבדוק גס כס"י קפ"ד ככס דעס' סרימב"ס כסאחרוים ע"ס סכלל ססמור
 כידיון דכרוב מקומ' נפסכס סמכבג להחמיר' כווסיס וכן מדכבס סס
 ולדעסו וכו' משמע דפסק כן ולכן סולך הרב ככס"ס ר"ס קפ"ד לכתיב
 סככרי' רלסוים עיקר וכן ככגו כד' לחסקי' סכלל ססמור כידיון וא"כ
 יסס עס' אמי' ססניח דברי' סריב כ"עס וסא"מ ססג' על סס"ך וסא"ו סריב

דין זה שמיירי בו דס וכו' מוכר' לנרצו צטיון ואופן ח' לכן בשמיטו :
 זכר מין דין ח'ין זו ממים על כרוקח ומחבר כיוולא בזכ ששמיט כרד דייטס
 וכלכות בלי שיעור ולעממים כוכב דין ח' ח' שיש בלוחו סוניה נמס וכמס
 דייטס ואין זה המים' רק על כר' ו' וכרמב"ם וכרמ"ם וכרמ"ם וכרמ"ם וכו' וכו' וכו'
 שכתבו כל דייטס שגס'ם זה אחר זה גס'ם וכו' ג' כשמי' דייטס' אלו לגמרי
 לענין עירוב וזכר'ם שגס' כר' ו' וכרמב"ם בשמיטו כל זה וענין כטעם
 צמ' מ' פ' ח' מ' עירובין גס במרדכי מ' פ' ח' מ' מבוחר לכדיל כדעמו דיומר
 חשיב שלם לענין כמזל' מלענין עירוב וגם גיסי כרס'ם כניה בל'ע
 בשביל דכרי במרדכי אלו ומלכד שכתבתי מסוביל דס'ם ורש"י ותו' דכס'ג
 לא שמי' חסרון כלל וכו' כלסם ושלימ' משנתי ס' :

שאלה יח משכן בגאון בעל המחבר שער אפרים ושאחתי עוד ממנו
 חיים שאלות ומס' שכתבתי לו על דבריו וכתבתי לו כשחשתי
 כאן לפי שאין נפקות כללך לדינא וכוא דפסיס מוד ספרו בקונטרס אחרון
 ומס' שכתבתי לו עוד על כל דבריו בלה ביה ככוב' במו' חיצוני' על א"ס
 כי סס מקומו : שם ע"ד ומס' מברכין על ק"ס למ' דכס ברכות ממש :
 ואפי' למאן דמ'ל דלא כוי ברכות ממש רק נחקמו מכדדו כדרך בברכות
 מ'מ לא ס'ל למחקן בענין כוא ליון סקורין על פס וע'ל ס'ל'ט דב' ובלגוס
 וענין בנשבו' רמב"ן מ' ר"ב ובמ"א ס' קמ'צ'טו שט' אחרת דייטס
 אלו וכעיקר כמ'ס' וכו' גיסי כרס'ם בלא' שכן ככוב' מוח'ז בגאון מכרס'
 ז'ל' שם ע"ב ואפי' אס אומו אחרון סיס ככן מותר לקר' אחריו
 ככן במבואר כיטב כטעם בלגוס בלא' ס' קל'ס כט' ו' שכתב גבי חסן
 בראשית וז'ל בשני שכוה חסן בראשית כרי קורא ב'ל' אחרס' וכו' גיסי
 כככככ כרי דכיר ככככ' ב'ס'ם כוי כככככודול' מזו מבוחר דלף
 לענין כככככ לקרות אכ וכו' זה אחר זה בשני ס'ס מוכר וכו' דכלל ליה
 רק מכככ' בעלמא וככו' דלא לויכ' טלס ומסוס פגמא ליהא חסס' דכרי
 מ'ט' מותר לקרות אחרון לכן לפי שכוה חציב וחשוב וז'ל כאן סקרא
 גכ כראשון לאחרון וכן לא נמצא גכ רק ב'ס'ם כלאכר מפורסם לעין כל
 בשנלו ס'ס אחרס' ח'י טייכס חציבס קורא ח'וי עליכס' אחרון ואחרון
 חציב וכו' יעקב שקט ושאלן ואין מחירי מסכ' :

דין יא ואלוין צחרוייכו לכחמיר וכמס צפר'ם צפוגמס' ובמחל סקס
 דרבנן דלקול' ח' דלכילא חרמי דסמךר לכדדי למרי גברי שפיר
 דמי או לא מנכר מילתא כלל דלא מתחזיא כחולא וטולא עכ"ל
 דין טז ס'ק' י"ח ד'ס' י"ח שכוה וכו' עד עיקר כדעמ' כרסב'ל' וכו'
 בכתובת בני שמואל ס' מ"ח וכפר'ם כלל' כהר"ך בענין זה
 ומסיק כדברי כרמב"ם וביכא דליסחזקא ח'סור' גגון חסיכס משני התיבות
 שכוה מדאורייתא ע"ס :

לש"ה שאלה א ע"ב ד'ס' ח'סור'ם כדמענין וכו' עד כרי לכדי' דסאר
 חלמירי חכמים שחיים יכולין לומר כלכס' בכל מקום
 ראשי כנסיות קודמין כיון דלא קחסיב אוחס' לשוס מעלס רק כס כשאר כ
 חס'ס כז'ל :

שאלה ב ענין כשמו' מכר'ם שגס' מ' ג' שסארין דין זה אי בעל
 לוקח סוי או יורש כוי : שאלה ו דין זה בעלתי לפני
 כרס מכר'ר ליכ' בן בגאון בעל המחבר שער אפרים ובאשר כדפסיס אכ' כ
 ספר חביו ז"ל כהר"ך בקבוצתו שאל' ד' וכפריו על כמד' לכמיר' ככל
 ענין בזמן כזס ע"י ביטול ע"ס וכבר כסיב על דבריו גיסי כרס בעל סא'ז
 בקונטרס אחרון סס וכוה ענינו מסיק שאין לכמיר למעסס אלא כעיקר
 דוקא שאין לסקל אלא א"כ כמעסס ססיס ששאל לפנינו כמ'ם צאורך :
 שאלה יב ע"ב ד'ס' אי מסוס סא וכו' עד לומר דלאני ככס' וכו' גיסי
 כרס במא'ז ס' קפ"ז ס'ק' א' לחלק כככ"ג וכדי סלא לספור
 דבריו מדברי רוקח מדיו מי שס' לו שפי' חזאי לחס' יחדוס ביחד ככס'
 בקונטרס אחרון סלו דלדבר' איכא למיר' אפכא כיון שסני דייני' דין דיטול
 ממנס חלמס' ודין למחבר' בקיס' מוכסין וסמוכין יחד ואמאי' ככס' כרוקח
 דין זה דחבר' כריס' וכשמיט דין כסניס' מחלס כניטול ממנס' כד' חלמס'
 אלא ע"כ דמ'ל לחלק ככפריס' חלס' לענין כמזל' מלענין עירוב ע"ס שסארין
 טור' וכשנתי לו שאין זו דקדוק כלל לכמענין כרוקח מ'ס'כ'ם שכתב עיקר
 דיוט בחול לענין כרכס' כמזל' סקיל' כוכ' לו פרוכס' וסל' מלוחו כשנימס'
 ועל זה כתב דלס' יס' לו שני חזאי לחס' יחדיו יחד נעז' ודינו כסלס' חפי'
 בשבת עכ"ל וא"כ כיון שעיקר דיוט בחול קלי' לענין מקון שיעסס סייכ'
 שלימ' משכ"כ בניטול ממנס' חלמס' לא מדר הקון כוא ואין לו שייטס' לענין

סליק סלת למנהרה וגם הלכות נדה

סימנים מהחדושים וביאורם שנתחדשו ונהבארו בכפר זה על סדר ארבע טורים למען ימצא כדמעין מבקשו על כל סי' וסי' מדר טורי ולפעמים על רבכל כולו יצא ולפעמים אין רבכל מה שבפרט

מס' ל"ח עד גמירא : סי' ג' בבלל פ'ס'ק' ב'ז'וב'ס' סי' ג'ה בבלל
 א' ס'ק' ובללל פ'ז' סי' ג'ז' בבלל פ'ז' ס'ק' א' : סי' ג'ז' בבלל מ'ג
 ס'ק' א' ובללל ס'ב' ס'ק' י'ג' ובללל ע'ג' ס'ק' ו' עד ס'ק' : סי' ס' בבלל
 ס'ח' ס'ק' י'ו' ובללל פ'ז' ס'ק' : סי' ס'ג' בבלל ל'ב' ס'ק' מ' ומ'ט' עד
 גמירא : סי' ס'ד' בבלל צ' : סי' ס'ה' בבלל ל'ד' ס'ק' ג' : סי' ס'ז' בבלל
 ג' ס'ק' ח' ובלל ס'ב' וס'ג' בבלל מ'ס' : עד גמירא : סי' ס'ח' בבלל מ'ז'ס'ק'
 ל'ז' וס'ט' ובללל ל'ב' ס'ק' א' : ובללל ג'ה' ס'ק' י'ד' ובללל צ'א' : סי'
 ס'ט' בבלל א' וב' וד' עד ככל מ'ז' ובללל ג' ס'ק' ח' ובלל יז'ס'ק'
 ח' וס'י' ובלל ב' ס'ק' כ'ב' ובלל פ'ה' ס'ק' : סי' ע' בבלל ו' ובלל מ'ז'
 ס'ק' מד' ובלל ב' ס'ק' כ'ב' ובלל כ'א' ס'ק' : סי' ע'א' בבלל מ'ז'
 ס'ק' ב' וב'א' וז'ט' : סי' ע"ב' בבלל כ'ז' : סי' ע"ג' בבלל כ'ד' וב'ז' :
 סי' ע"ד' בבלל ל'א' : סי' ע"ה' בבלל ע' ס'ק' ב'ג' ובלל מ'ז'ס'ק' ב'ג'
 וב'ד' סי' ע"ז' ובללל מ' ס'ק' ח' : סימן ע"ט' בבלל כ'ח' ס'ק' : סימן
 פ'א' בבלל ס'ח' וע'א' ובללל פ'ח' ס'ק' מ'ח' : סימן פ'ג' בבלל ב'
 סי' פ'ד' בבלל מ'ז' ומ'ז' וג' : סימן פ'ז' בבלל ר' ס'ק' ו' ובלל מ'א' ס'ק'
 ב' ובללל ס'ג' עד ס'ק' י' ובללל מ'ד' ס'ק' ג' וד' : ובללל ס'ו' ומ'ז' ס'
 פ'ז' בבלל ע' וע'ט' ובללל פ'ח' ס'ק' מ'ז' : סימן פ'ח' בבלל ע'ז' ס'ק'
 ב'א' וב'כ' : סי' פ'ט' בבלל ע"ז' : סימן צ' בבלל כ'ט' ובלל ע"ט' ס'ק'
 ו' : סימן צ'א' בבלל י'א' ס'ק' ו' ובלל כ'א' ס'ק' ב' וט' : ובלל ג'ה' ס'ק'
 ס'א' סימן צ'ב' בבלל ל'ח' ס'ק' י'ד' ובלל ג' ס'ק' ב'א' ובלל ג' : וס'
 סי' צ'ג' בבלל ג'ה' ס'ק' ב'ב' : סי' צ'ד' בבלל ג'ז' ס'ק' ב'ז' וכו' ובלל
 ס'א' ס'ק' מ'ב' ובלל פ'ה' : סימן צ'ה' בבלל י'ז' ס'ק' וד' : ובלל ר'ג'
 ס'ק' ג' ובלל ג'ז' ובלל ס'ג' ס'ק' ב'ז' וב'ז' ובלל פ'ה' ס'ק' ב' : סי' צ'ז' בבלל
 ל'ח' ס'ק' ב'ז' ובלל ס'א' ובלל פ'ח' ס'ק' ג' : ובלל ג'ה' ס'ק' מ'ז' : סימן
 צ'ז' בבלל ל'ח' ס'ק' ב'א' ובללל ס'א' מ' צ'ה' בבלל א' ס'ק' י'ד' ובלל
 ג' ס'ק' מ'ז' ובלל עד ס'ק' ג' ובלל פ'ה' ס'ק' י'א' ומ'א' עד ס'ק' ס'ס' : סי'
 צ'ט' בבלל ס'ג' ס'ק' ט' ובלל פ'ח' ס'ק' מ'ד' וס'ק' ג' וב'א' ובלל פ'ז'
 ס'ק' ג' : סימן ק' בבלל מ'א' ס'ק' כ'ט' סימן ק'א' בבלל מ'ס'ב' :
 סימן ק'ב' בבלל ל'ט' ס'ק' ו'ח' וס'ק' מ'ז' ובלל מ'ס'ק' ו' ד'ח' ובלל

אורח חיים סי' מ'ז' בבלל פ'ח' ס'ק' ט'ז' : סימן ס' בבלל
 ל'ב' ס'ק' מ'ז' : סי' ק'ב' בבלל א' ס'ק' ו' : סימן
 ק'ס' בבלל ע'ז' ס'ק' מ'ז' : סי' ק'ס' בבלל ע'ז' ס'ק' מ'ז' : סי' ק'ע'
 שם : סי' ר'ד' בבלל מ'ז' ס'ק' ג' : ובללל ע'ז' ס'ק' ח' : סי' ר'י' בבלל מ'
 ס'ק' א' : סימן רמ"א הל' נדה סניס' קפ"ד ס'ק' י"ח : סימן רנ"ד בבלל
 ע"ח ס'ק' ו' : סי' ש"ח בבלל מ' ס'ק' ח' : סי' ש"ח בבלל א' ס'ק' ח' :
 ובללל ע"ח ס'ק' מ'ד' : סי' שלז' הל' נדה ס'ק' י' קצ' ס'ק' ט' : סי'
 הל' ה' נדה ס'ק' קצ' ס'ק' מ'ס' הל'ט' בבלל מ'ג' ס'ק' מ'ב' וקונטרס
 הספקות ס'ק' מ'ז' : סי' חמ"ב' בבלל ע'ז' ס'ק' י"ט' ובללל ע"ט' ס'ק' ג'
 סי' חמ"ה' בבלל מ' ס'ק' א' : סימן חמ"ז' בבלל ג' ס'ק' ו' : סימן חמ"ח'
 בבלל ו' ס'ק' כ'ג' ובללל ל'ט' ס'ק' מ'ז' ובללל ס'א' ס'ק' י'ד' ובללל
 עד ס'ק' י"ט' : סי' ח"ן בבלל פ'ח' ס'ק' מ'ז' וט'ז' וז' : סי' חנ"א' בבלל
 י"א' ס'ק' ו' ובללל י"ז' ס'ק' י"א' ובללל ל'ג' ס'ק' ג' ובלל ל'ה' ס'ק' ב'א'
 ובללל ס'ס'ק' ה' ובלל פ'ח' ס'ק' י"ב' : סי' חנ"ב' בבלל ג'ז' ס'ק' ב'ז' :
 סי' חנ"ג' בבלל ל'ט' ס'ק' מ'ז' ובללל מ' ס'ק' א' : סי' חנ"ה' הל' נדה
 סימן קפ"ה ס'ק' י' חמ"ב' בבלל מ'ז' ס'ק' ו' : סימן חס"ז בבלל כ'ח' ס'ק'
 ב' ובללל ל'ח' ס'ק' י'ג' ובלל מ'ז' ס'ק' ל'ד' וקונטרס הספיקות ס'ק' כ'ח' :
 חס"ח' ככל ע"ח ס'ק' ו'ח' : סי' חצ"ד' בבלל ע"ז' ס'ק' ח' : סימן חק"ג'
 בחל' נדה ס'ק' קצ' ס'ק' ג' : סי' חק"ג' בבלל ע"ד' ובללל ס'ס'ק' א'
 ובללל ס'ס'ק' ו' : סי' חק"ג' בבלל ע"ח ס'ק' ל'ז' : סי' חק"ב' הל'
 נדה ס'ק' קצ' ס'ק' ג' : סימן חק"ט' נדה ס'ק' קצ' ס'ק' א' :
 סימן חק"ג' הל' נדה ס'ק' קפ"ה ס'ק' י"א' : סימן חק"ע"ד' בבלל ע"ח
 ס'ק' ו' : סימן חר"ב' בבלל ע"ח ס'ק' ו' :

יורה דעה סימן י"ב בבלל ס'א' ס'ק' מ'ב' : סי' מ'ז' בבלל מ'ד'
 ס'ק' ו' : סי' מ'ז' בבלל מ'ג' ס'ק' א' ובללל ג'ט' ס'ק'
 ס'ק' ו' : סי' כ'ב' בבלל מ'ז' ס'ק' י'א' וס'ק' ג' : (וישבו על הש"כ נשמת
 באן וגרסם בבלל צ'א' ס'ק' ו') ובלל ל'ד' ס'ק' ד' ומ' : סי' מ'א' בבלל
 פ'ט' ס'ק' ב'ד' ע"ד ל'ח' ובללל צ'ג' : סי' מ'ב' בבלל פ'ה' : סי' מ'ג'
 בבלל פ'ט' ס'ק' י' עד ס'ק' כ'ד' : סי' מ'ז' בבלל צ'ה' ס'ק' ח' ובללל
 צ'ז' : סי' מ'ח' בבלל צ'ב' ס'ק' א' ובללל צ'ר' וצ'ח' ס'ק' ג'ב' בבלל פ'ט'

[illegible]

אבן העזר
 ס'ק ט"ו ו'ט:
 סימן ב' כלל מ'ג ס'ק ב'ד סימן ד' שם בס'ק
 ל"ז סימן ו' שם ס'ק ב'ד: ס'י' בהל' גדה
 סימן קפ"ז ס'ק כ"ח: סימן י"ז הל' גדה סימן קפ"ז ס'ק י"ז: סימן
 מ"ו בהל' גדה סימן קפ"ח ס'ק ג': סימן ס"ח וקנטרס הספיקות ס'ק
 כ' סימן ק' בכלל מ"ו ס'ק ר"א: סימן קפ"ז בהלכות גדה סימן
 קפ"ח ס'ק כ"ו:

(א) קדימה לקריאת ס'ת (ב) אשה שלות' ונשאת ונותנת :
(ג) בדיקהמקוה : (ד) עוד מענין המקוה הנ"ל : (ה) פלפול בפרש'י
בר'ק ודין יי"ג : (ו) יין שרף שלא נמכר בפסח כדינו : (ז) מכירות
מקום של תומחה על הנאי : (ח) אבנו חייב בקבורה אביו עני :
(ט) מכירת אשה בלא כעלה וע"פ השררה : (י) קישוי לחם'
סימן קל"ח ודין דכל דאלים גבר : (יא) עוד בענין הנ"ל :
(יב) שיבר חלה מהלחם אם יוצאין בו משום לחם משנה : (יג) אם
מותר לנפ' עערוור' או נוצה מבדיל אשתו נדה : (יד) בשר שנקרש
במים קודם מליחה : (טו) שלח לחבירו ממון : (טז) בדין עצם
תוד החבשלי של חלב : (יז) ביצה שנמצא תוך הרגול' :
(יח) פסול שנמצא בס'ת :

מידוק

על ידי המסדר האותיות העוסק במלאכת הקידוש באמונה נאום
אפרים בן מהר"ר אביגדור יצ"ו מק"ק פולנא' ע"ה

ועל ידי המסדר העוסק במלאכת הקידוש באמונה נאום **נתן** ועל ידי הפועל העוסק במכשכש הדפוס נאום **יוסף** בן מהר"ר בן מהר"ר **זאב ווארף** וצ"ל מק"ק פולנאח ע"ח **יצחק** יצ"ו מק"ק פולנאח ע"ח :

על ידי המסדר האותיות העוסק במלאכת הקידוש באמונה נאום על ידי הפועל העוסק המכבש הרפים נאום **אהרן** בן משה

משה בן משה **ברוך** יצ"ו מק"ק פולנאה ע"ה : **דוד אריה** סג"ל מק"ק פולנאה ע"ה :

A20437

